Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B** **DIREKTIVA 2011/61/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 8. lipnja 2011.

o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010

(Tekst značajan za EGP)

(SL L 174, 1.7.2011., str. 1)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Direktiva 2013/14/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013.	L 145	1	31.5.2013
►**M2**	Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 173	349	12.6.2014

▼B

DIREKTIVA 2011/61/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 8. lipnja 2011.

o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ([1]),

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([3]),

budući da:

(1) Upravitelji alternativnih investicijskih fondova (UAIF) odgovorni su za upravljanje znatnim iznosom imovine uložene u Uniji i za znatne iznose trgovanja na tržištima financijskih instrumenata te mogu imati značajan utjecaj na tržišta i društva u koja ulažu.

(2) Utjecaj UAIF-ova na tržišta na kojima posluju u velikoj je mjeri povoljan, mada su nedavne financijske poteškoće istaknule kako djelatnosti UAIF-ova mogu također pridonijeti širenju ili povećanju rizika u cijelom financijskom sustavu. Neusklađeni nacionalni odgovori otežavaju upravljanje tim rizicima. Zato je cilj ove Direktive uspostava zajedničkih zahtjeva koji uređuju odobrenje za rad i nadzor UAIF-ova kako bi se osigurao usklađen pristup u pogledu povezanih rizika i njihov učinak na ulagatelje i tržišta u Uniji.

(3) Nedavne poteškoće na financijskim tržištima ukazale su na činjenicu da su mnoge strategije UAIF-a osjetljive na neke ili na nekoliko značajnih rizika u odnosu na ulagatelje, druge sudionike na tržištu i tržišta. Kako bi se osigurale cjelovite i zajedničke mjere nadzora, potrebno je uspostaviti okvir koji može rješavati te rizike, vodeći računa o različitom nizu strategija i tehnika ulaganja koje koriste UAIF-i. Shodno tome, ova bi se Direktiva trebala primjenjivati na UAIF-e koji upravljaju svim vrstama

([1]) SL C 272, 13.11.2009., str. 1.
([2]) SL C 18, 19.1.2011., str. 90.
([3]) Stajalište Europskog parlamenta od 1. studenoga 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 27. svibnja 2011.

▼B

fondova koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ([1]), bez obzira na pravni ili ugovorni način na koji je UAIF-ima povjerena ova odgovornost. UAIF-i ne bi smjeli imati pravo na upravljanje UCITS-ima u smislu Direktive 2009/65/EZ na temelju odobrenja za rad u skladu s ovom Direktivom.

(4) Ova Direktiva nastoji osigurati unutarnje tržište za UAIF-e i usklađen i strog regulatorni i nadzorni okvir za djelatnosti svih UAIF-ova u Uniji, uključujući one koji imaju registrirano sjedište u državi članici (UAIF-i u EU) kao i za one koji imaju registrirano sjedište u trećoj zemlji (UAIF-i izvan EU). Budući da su praktične posljedice i moguće poteškoće, koje proizlaze iz usklađenog regulatornog okvira i unutarnjeg tržišta za UAIF-e izvan EU koji obavljaju djelatnosti upravljanja i/ili trgovanja u Uniji i za UAIF-e u EU koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima (AIF-ima) izvan EU, neizvjesne i da ih je teško predvidjeti jer ne postoji prethodno iskustvo u vezi s tim, trebalo bi osigurati mehanizam preispitivanja. Nakon prijelaznog razdoblja od dvije godine, predviđa se da će usklađeni propisi o putovnici postati važeći za UAIF-e izvan EU koji obavljaju djelatnosti upravljanja i/ili trgovanja u Uniji i za UAIF-e u EU koji upravljanju AIF-ima izvan EU, nakon stupanja na snagu delegiranog akta Komisije koji se odnosi na tu materiju. Tijekom daljnjeg prijelaznog razdoblja od tri godine, predviđa se da će usklađeni propisi važiti usporedno s nacionalnim propisima država članica, ovisno o određenim minimalno usklađenim uvjetima. Nakon navedenog trogodišnjeg razdoblja usporedne primjene predviđa se da će, sa stupanjem na snagu sljedećeg delegiranog akta Komisije, nacionalni propisi prestati važiti.

(5) Četiri godine nakon roka za prenošenje ove Direktive u nacionalno pravo, Komisija bi trebala preispitati primjenu i područje primjene ove Direktive, vodeći računa o njenim ciljevima te procijeniti je li usklađeni pristup Unije prouzročio trajni znatniji poremećaj na tržištu ili djeluje li ova Direktiva učinkovito obzirom na načela unutarnjeg tržišta i jednakih konkurentskih uvjeta ili ne.

(6) Trebalo bi ograničiti područje primjene ove Direktive na subjekte koji u okviru svoje redovite djelatnosti upravljaju AIF-ima - bez obzira radi li se o AIF-u otvorenog ili zatvorenog tipa, bez obzira na pravni oblik AIF-a i bez obzira je li AIF uvršten - koji prikupljaju sredstva od više ulagatelja, s ciljem da ta sredstva ulože u korist tih ulagatelja, u skladu s utvrđenom politikom ulaganja.

(7) Investicijski subjekti kao što su subjekti koji upravljaju obiteljskom imovinom (family office vehicle) koji ulažu privatnu imovinu ulagatelja, bez prikupljanja vanjskih sredstava, ne bi se trebali smatrati AIF-ima u skladu s ovom Direktivom.

([1]) SL L 302, 17.11.2009., str. 32.

▼B

(8) Subjekti koji se ne smatraju UAIF-ima na temelju ove Direktive, ostaju izvan njenog područja primjene. Slijedom toga, ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na holding društva, kako je to ovdje utvrđeno. Međutim, upravitelji fondova rizičnog kapitala (private equity funds) ili UAIF-i koji upravljaju AIF-ima čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu ne bi smjeli biti isključeni iz njenog područja primjene. Osim toga, ova se Direktiva ne bi smjela primjenjivati na upravljanje mirovinskim fondovima; programe sudjelovanja ili štednje zaposlenika; nadnacionalne institucije; nacionalne središnje banke; državne, regionalne i lokalne vlasti i tijela ili institucije koji upravljaju fondovima koji podupiru sustave socijalne sigurnosti i mirovinske sustave; sekuritizacijske subjekte posebne namjene; ili ugovore o osiguranju ili zajednička ulaganja.

(9) Od investicijskih društava koja su dobila odobrenje za rad na temelju Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata ([1]) i kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad na temelju Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija ([2]) ne bi se trebalo zahtijevati da za pružanje investicijskih usluga, poput upravljanja pojedinačnim portfeljem u vezi s AIF-ima, trebaju dobiti odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom. Međutim, investicijska društva trebala bi imati mogućnost da, izravno ili neizravno, nude udjele ili dionice AIF-a ili plasiraju takve udjele ili dionice, ulagateljima u Uniji, samo u mjeri u kojoj se tim udjelima ili dionicama može trgovati u skladu s ovom Direktivom. Prilikom prenošenja ove Direktive u nacionalno pravo, države članice trebale bi voditi računa o regulatornoj svrsi toga zahtjeva i trebale bi osigurati da investicijska društva osnovana u trećim zemljama, u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, koja mogu pružati investicijske usluge vezane uz AIF-e, također budu obuhvaćena područjem primjene toga zahtjeva. Investicijske usluge koje pružaju ti subjekti vezano uz AIF-e, nikad ne bi smjele dovesti do stvarnog izbjegavanja ove Direktive, pretvaranjem UAIF-a u fiktivni subjekt, bez obzira na to je li UAIF osnovan u Uniji ili u trećoj zemlji.

(10) Ova Direktiva ne uređuje AIF-e. AIF-i bi se stoga i dalje trebali moći uređivati i nadzirati na nacionalnoj razini. Uređenje strukture ili sastava portfelja AIF-ova kojima upravljaju UAIF-i bilo bi nerazmjerno na razini Unije, a zbog velike raznolikosti AIF-ova kojima upravljaju UAIF-i bilo bi teško osigurati tako široko usklađivanje. Zato ova Direktiva ne sprečava države članice da donesu ili da i dalje primjenjuju nacionalne zahtjeve u vezi AIF-ova osnovanih na njihovom državnom području. Činjenica da država članica može uvesti dodatne zahtjeve, pored onih koji se primjenjuju u drugim državama članicama za AIF-e osnovane na njenom državnom području, ne bi smjela spriječiti ostvarivanje prava UAIF-ova koji su dobili odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom, da u drugim državama članicama trguju s profesionalnim ulagateljima u Uniji određenim AIF-ima koji su osnovani

([1]) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.
([2]) SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

▼B

izvan države članice koja uvodi dodatne zahtjeve i koji stoga ne podliježu i ne moraju postupati u skladu s tim dodatnim zahtjevima.

(11) Nekoliko odredbi ove Direktive zahtijevaju od UAIF-ova da osiguraju usklađenost sa zahtjevima, za koje u nekim strukturama fondova UAIF-i nisu odgovorni. Primjer takvih struktura fondova su slučajevi u kojima je AIF ili neki drugi subjekt koji djeluje u ime AIF-a odgovoran za imenovanje depozitara. U takvim slučajevima, UAIF nema krajnju kontrolu nad stvarnim imenovanjem depozitara, osim ako je AIF s unutarnjim upravljanjem. Budući da ova Direktiva ne uređuje AIF-e, ona ne može zahtijevati da AIF imenuje depozitara. U slučajevima kad UAIF ne uspije osigurati usklađenost AIF-a ili nekog drugog subjekta koji djeluje u njegovo ime s važećim zahtjevima, nadležna bi tijela trebala zahtijevati od UAIF-a da poduzme potrebne mjere kako bi se ispravila ta situacija. Ako, unatoč takvim mjerama, neusklađenost traje i dalje i ako se ona odnosi na UAIF u EU ili na UAIF izvan EU koji ima odobrenje za rad i koji upravlja AIF-om u EU, UAIF bi trebao odstupiti s položaja upravitelja toga AIF-a. Ako UAIF ne odstupi, nadležna tijela njegove matične države članice trebala bi zahtijevati da odstupi i ne bi smjelo biti dopušteno trgovanje dotičnim AIF-om u Uniji. Ista bi se zabrana trebala odnositi na UAIF-e izvan EU koji imaju odobrenje za rad i koji trguju AIF-ima izvan EU u Uniji.

(12) Ako nije izričito drugačije predviđeno, kad se ova Direktiva odnosi na interese ulagatelja AIF-a, misli se na interese ulagatelja u njihovom posebnom svojstvu ulagatelja u AIF, a ne na njihove individualne interese.

(13) Ovisno o predviđenim iznimkama i ograničenjima, ova bi se Direktiva trebala odnositi na sve UAIF-e u EU koji upravljaju AIF-ima u EU ili AIF-ima izvan EU, bez obzira na to trguje li se njima u Uniji ili ne, i na UAIF-e izvan EU koji upravljaju AIF-ima u EU, bez obzira na to trguje li se njima u Uniji ili ne, i na UAIF-e izvan EU koji trguju u Uniji AIF-ima u EU ili AIF-ima izvan EU.

(14) Ovom se Direktivom propisuju zahtjevi vezani uz način na koji bi UAIF-i trebali upravljati AIF-ima koji su pod njihovom odgovornošću. Za UAIF-e izvan EU ovo je ograničeno na upravljanje AIF-ima u EU i drugim AIF-ima čijim se udjelima ili dionicama također trguje s profesionalnim ulagateljima u Uniji.

(15) Odobrenje za rad UAIF-ova u EU, u skladu s ovom Direktivom, obuhvaća upravljanje AIF-ima u EU koji su osnovani u matičnoj državi članici UAIF-a. Ovisno o daljnjim zahtjevima za obavješćivanje, ovo također uključuje trgovanje AIF-ima u EU kojima upravlja UAIF u EU s profesionalnim ulagateljima u Uniji i upravljanje AIF-ima u EU osnovanima u državama članicama koje nisu matična država članica UAIF-a. Ovom se Direktivom također propisuju uvjeti na temelju kojih UAIF-i u EU koji imaju odobrenje za rad imaju pravo trgovati AIF-ima izvan EU s profesionalnim ulagateljima u Uniji i uvjeti na temelju kojih UAIF

▼B

izvan EU može dobiti odobrenje za upravljanje AIF-ima u EU i/ili za trgovanje AIF-ima s profesionalnim ulagateljima u Uniji pomoću putovnice. Tijekom razdoblja za koje se predviđa da je prijelazno, države članice također bi trebale imati mogućnost da dopuste UAIF-ima u EU trgovanje AIF-ima izvan EU samo na svom državnom području i/ili dopustiti UAIF-ima izvan EU upravljanje AIF-ima u EU i/ili trgovanje AIF-ima s profesionalnim ulagateljima samo na svom državnom području, ovisno o nacionalnom pravu i ako su ispunjeni određeni minimalni uvjeti u skladu s ovom Direktivom.

(16) Ova se Direktiva ne bi smjela odnositi na UAIF-e ako oni upravljaju AIF-ima čiji su jedini ulagatelji sami UAIF-i ili njihova matična društva, njihova društva kćeri ili druga društva kćeri njihovih matičnih društava i kad ti ulagatelji nisu sami AIF-i.

(17) Ova Direktiva nadalje predviđa blaže propise za UAIF-e ako AIF-i pod upravljanjem zajedno ne prelaze prag od 100 milijuna EUR, i za UAIF-e, koji upravljaju isključivo AIF-ima koji ne koriste financijsku polugu i ne predviđaju ulagateljima mogućnost ostvarivanja prava isplate tijekom razdoblja od pet godina, u slučaju kad AIF-i pod upravljanjem zajedno ne prelaze prag od 500 milijuna EUR. Iako nije vjerojatno da bi djelatnosti dotičnih UAIF-ova mogle pojedinačno imati značajne posljedice za financijsku stabilnost, postoji mogućnost da zajedno takve djelatnosti mogu dovesti do sistemskih rizika. Shodno tome, ti UAIF-i ne bi trebali podlijegati obvezi potpunog odobrenja za rad, već obvezi da budu registrirani u svojim matičnim državama članicama i trebali bi, između ostalog, dostaviti svojim nadležnim tijelima relevantne informacije o glavnim instrumentima kojima trguju i o glavnim izloženostima i najvažnijim koncentracijama AIF-ova kojima upravljaju. Međutim, kako bi mogli imati koristi od prava odobrenih na temelju ove Direktive, trebalo bi biti dopušteno tim manjim UAIF-ima da budu tretirani kao UAIF-i, predviđeni ovom Direktivom, pod uvjetom da su odabrali da se na njih primjenjuju odredbe ove Direktive. To izuzeće ne bi smjelo ograničiti mogućnosti država članica da uvedu strože zahtjeve za UAIF-e koji nisu odabrali da se na njih primjenjuju odredbe ove Direktive.

(18) Niti jedan UAIF u EU ne bi smio upravljati i/ili trgovati AIF-ima u EU s profesionalnim ulagateljima u Uniji, ako nema odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom. UAIF koji ima odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom, trebao bi u svakom trenutku ispunjavati uvjete za odobrenje za rad koji su utvrđeni u ovoj Direktivi.

(19) Čim je to dopušteno u skladu s ovom Direktivom, UAIF izvan EU koji namjerava upravljati AIF-ima u EU i/ili trgovati AIF-ima u Uniji pomoću putovnice ili UAIF u EU koji namjerava trgovati AIF-ima izvan EU u Uniji pomoću putovnice, također bi trebao dobiti odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom. Najmanje tijekom prijelaznog razdoblja, država članica trebala bi moći omogućiti UAIF-u izvan-EU da trguje AIF-ima u toj državi

▼B

članici i odobriti UAIF-a u EU da trguje AIF-ima izvan EU u toj državi članci, ako su ispunjeni određeni minimalni uvjeti u skladu s ovom Direktivom.

(20) Ovisno o njihovom pravnom obliku, AIF-i bi trebali imati vanjskog ili unutarnjeg upravitelja. Trebalo bi se smatrati da AIF ima unutarnjeg upravitelja kad funkcije upravljanja izvršava upravljačko tijelo ili drugi unutarnji resurs AIF-a. Kad pravni oblik AIF-a omogućuje unutarnje upravljanje i kad upravljačko tijelo AIF-a odabere da neće imenovati vanjskog UAIF-a, AIF je istodobno i UAIF i zato bi trebao ispunjavati sve zahtjeve za UAIF-e na temelju ove Direktive i imati odobrenje za rad kao takav. Međutim, UAIF koji je AIF s unutarnjim upravljanjem ne bi smio imati odobrenje za rad kao vanjski upravitelj drugih AIF-ova. Trebalo bi se smatrati da AIF ima vanjskog upravitelja kad je za upravitelja, od strane AIF-a ili u ime AIF-a imenovana vanjska pravna osoba koja je takvim imenovanjem odgovorna za upravljanje AIF-om. Kad je za upravljanje nekim određenim AIF-om imenovan vanjski UAIF, ne bi trebalo smatrati da taj UAIF pruža investicijsku uslugu upravljanja portfeljem kako je to utvrđeno u točki 9. stavka 1. članka 4. Direktive 2004/39/EZ, već radije, upravljanja zajedničkim portfeljem u skladu s ovom Direktivom.

(21) Upravljanje AIF-ima trebalo bi se sastojati od pružanja barem usluga upravljanja ulaganjima. Pojedini UAIF, da bi bio imenovan u skladu s ovom Direktivom, ne bi ni u kojem slučaju smio imati odobrenje za obavljanje poslova upravljanja portfeljem, ako pri tom ne obavlja i poslove upravljanja rizicima i obratno. Ovisno o uvjetima navedenima u ovoj Direktivi, UAIF koji ima odobrenje za rad ne bi, međutim, nikad smio biti spriječen da se bavi administrativnim poslovima i trgovanjem AIF-ima ili da se bavi djelatnostima koje su povezane s imovinom AIF-a. Vanjski UAIF ne bi smio biti spriječen da pruža usluge upravljanja portfeljem u skladu s ovlaštenjem ulagatelja na diskrecijskoj i pojedinačnoj osnovi, uključujući portfelje koji su u vlasništvu mirovinskih fondova i institucija za strukovno mirovinsko osiguranje obuhvaćeno Direktivom 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. lipnja 2003. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje ([1]), niti da pruža dodatne usluge investicijskog savjetovanja, pohrane i administriranja u vezi s udjelima subjekata za zajednička ulaganja i zaprimanja i prijenosa naloga. U skladu s odobrenjem za rad iz Direktive 2009/65/EZ, vanjskom bi UAIF-u trebalo biti dopušteno da upravlja UCITS-ima.

(22) Potrebno je osigurati da UAIF-i posluju sukladno čvrstim sustavima kontrole upravljanja. Trebalo bi upravljati UAIF-ima i organizirati ih na takav način da se sukobi interesa svedu na najmanju moguću mjeru. Organizacijski zahtjevi uspostavljeni u skladu s ovom Direktivom ne bi smjeli dovesti u pitanje sustave i kontrole uspostavljene nacionalnim pravom za prijavu osoba koje rade u ili za UAIF.

([1]) SL L 235, 23.9.2003., str. 10.

▼B

(23) Potrebno je predvidjeti primjenu minimalnih kapitalnih zahtjeva kako bi se osigurao kontinuitet i pravilnost upravljanja AIF-ima koju obavljaju UAIF-i radi pokrića moguće izloženosti UAIF-ova od profesionalne odgovornosti u vezi sa svim njihovim djelatnostima, uključujući upravljanje AIF-ima na temelju delegiranog ovlaštenja. UAIF-i bi morali imati mogućnost izbora da li će pokriti moguće rizike od profesionalne odgovornosti dodatnim kapitalom ili odgovarajućim osiguranjem od profesionalne odgovornosti.

(24) Kako bi se riješili moguće štetni učinci slabo koncipiranih struktura nagrađivanja na odgovarajuće upravljanje rizicima i kontrolu ponašanja pojedinaca u vezi preuzimanja rizika, trebala bi postojati izričita obveza za UAIF-e da za one kategorije osoblja čije poslovne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profile rizičnosti AIF-ova kojima upravljaju, uspostave i održavaju politike i prakse nagrađivanja koje dosljedno odražavaju odgovarajuće i učinkovito upravljanje rizicima. Te kategorije osoblja trebale bi obuhvatiti barem više rukovodstvo, preuzimatelje rizika, funkcije kontrole i sve zaposlenike koji primaju ukupan iznos nagrađivanja koji ih svrstava u isti platni razred kao i više rukovodstvo i preuzimatelje rizika.

(25) Načela koja uređuju politike nagrađivanja trebala bi potvrditi da UAIF-i mogu primjenjivati te politike na različite načine, obzirom na njihovu veličinu i na veličinu AIF-ova kojima upravljaju, njihovu unutarnju organizaciju te vrstu, djelokrug i složenost njihovih djelatnosti.

(26) Načela koja se odnose na odgovarajuće politike nagrađivanja, navedena u Preporuci Komisije 2009/384/EZ od 30. travnja 2009. o politikama nagrađivanja u sektoru financijskih usluga ([1]) u skladu su s načelima iz ove Direktive te ih nadopunjuju.

(27) U cilju promicanja konvergencije nadzora prilikom procjene politika i praksi nagrađivanja, Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) osnovano Uredbom (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) (ESMA) trebalo bi osigurati postojanje smjernica za odgovarajuće politike nagrađivanja u sektoru UAIF-a. Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) trebalo bi pomoći u izradi takvih smjernica.

(28) Odredbe o nagrađivanju ne bi smjele dovesti u pitanje cjelokupno ostvarivanje temeljnih prava zajamčenih Ugovorima, posebno člankom 153. stavkom 5. UFEU-a, općih načela nacionalnog ugovornog i radnog prava, važećeg zakonodavstva koje se

([1]) SL L 120, 15.5.2009., str. 22.
([2]) SL L 331, 15.12.2010., str. 84.
([3]) SL L 331, 15.12.2010., str. 12.

▼B

odnosi na prava dioničara i uključenost i opću odgovornost upravnih i nadzornih tijela dotičnih institucija, kao i, prema potrebi, prava socijalnih partnera da zaključe i provode kolektivne ugovore u skladu s nacionalnim pravom i tradicijom.

(29) Za zaštitu interesa ulagatelja, presudno je pouzdano i objektivno vrednovanje imovine. UAIF-i koriste različite metodologije i sustave vrednovanja imovine, ovisno o imovini i tržištima na koja pretežno ulažu. Primjereno je priznati takve razlike, ali ipak zahtijevati od UAIF-ova da u svim slučajevima primjenjuju postupke vrednovanja koji će rezultirati primjerenim vrednovanjem imovine AIF-ova. Postupak vrednovanja imovine i izračuna neto vrijednosti imovine trebao bi biti funkcionalno neovisan od upravljanja portfeljem i politike nagrađivanja UAIF-a, a druge mjere trebale bi osigurati da se spriječe sukobi interesa i neprimjeren utjecaj na zaposlenike. Ovisno o određenim uvjetima, UAIF-i bi trebali imati mogućnost imenovati vanjskog procjenitelja koji obavlja vrednovanje.

(30) Ovisno o strogim ograničenjima i zahtjevima, uključujući postojanje objektivnih razloga, u cilju povećanja učinkovitosti upravljanja svoga poslovanja, UAIF bi trebao imati mogućnost da delegira obavljanje, u njegovo ime, nekih poslova u skladu s ovom Direktivom. Ovisno o istim uvjetima, također bi trebalo biti dopušteno daljnje delegiranje. UAIF-i bi, međutim, u svakom trenutku trebali ostati odgovorni za pravilno obavljanje delegiranih poslova i usklađenost s ovom Direktivom.

(31) Stroga bi ograničenja i zahtjevi navedeni za delegiranje poslova UAIF-a trebali važiti za delegiranje poslova upravljanja iz Priloga I. Delegiranje popratnih poslova, poput administrativnih ili tehničkih poslova koje obavlja UAIF u okviru svojih poslova upravljanja, ne bi trebalo podlijegati posebnim ograničenjima i zahtjevima navedenima u ovoj Direktivi.

(32) Nedavni razvoji događaja ističu ključnu potrebu za odvajanjem pohrane imovine od poslova upravljanja i odvajanjem imovine ulagatelja od imovine upravitelja. Iako UAIF-i upravljaju AIF-ima prema različitim poslovnim modelima i mjerama za, između ostalog, pohranu imovine, bitno je da bude imenovan depozitar odvojen od UAIF-a koji izvršava poslove depozitara u vezi s AIF-om.

(33) Odredbe ove Direktive koje se odnose na imenovanje i poslove depozitara trebale bi se odnositi na sve AIF-e kojima upravlja UAIF koji podliježe ovoj Direktivi te stoga na sve poslovne modele AIF-ova. One bi, međutim, trebale biti prilagođene posebnostima različitih poslovnih modela. Za neke poslovne modele, neki poslovi depozitara su važniji od drugih, ovisno o vrsti imovine u koju AIF ulaže i poslova povezanih s tom imovinom.

▼B

(34) Za AIF-e koji ne predviđaju mogućnost ostvarivanja prava isplate tijekom razdoblja od 5 godina nakon datuma početnih ulaganja i koji, u skladu sa svojom osnovnom politikom ulaganja, općenito ne ulažu u imovinu koja se mora pohraniti na skrbništvo u skladu s ovom Direktivom ili, općenito ulažu u izdavatelje ili neuvrštena društva, kako bi moguće stekli kontrolu nad takvim društvima u skladu s ovom Direktivom, kao što su to fondovi rizičnog kapitala (private equity i venture capital) i fondovi za ulaganje u nekretnine, države članice bi trebale imati mogućnost da dopuste imenovanje bilježnika, odvjetnika, voditelja registra ili drugog subjekta za obavljanje poslova depozitara. U takvim bi slučajevima poslovi depozitara trebali biti dio poslovnih djelatnosti, vezano uz koje imenovani subjekt podliježe obveznoj poslovnoj registraciji priznatoj po zakonu ili pravnim ili regulatornim odredbama ili pravilima poslovnog ponašanja i koji može dostaviti dovoljno financijskih i strukovnih jamstava za učinkovito obavljanje relevantnih poslova depozitara i ispunjavanje obveza svojstvenih tim poslovima. Pri tome se vodi računa o postojećoj praksi za neke vrste zatvorenih fondova. Međutim, za sve ostale AIF-e, depozitar bi trebao biti kreditna institucija, investicijsko društvo ili neki drugi subjekt kojemu je to dopušteno na temelju Direktive 2009/65/EZ, s obzirom na važnost poslova skrbništva. Samo za AIF-e izvan EU, također bi trebalo biti moguće da depozitar bude kreditna institucija ili neki drugi subjekt iste vrste kao i subjekti navedeni u ovoj uvodnoj izjavi, sve dok podliježe učinkovitim bonitetnim propisima i nadzoru koji proizvode iste učinke kao i pravo Unije i učinkovito se primjenjuju.

(35) Depozitar bi trebao imati registrirano sjedište ili podružnicu u istoj zemlji kao i AIF. Za AIF izvan EU, trebalo bi biti moguće da ima depozitara osnovanog u dotičnoj trećoj zemlji samo ako su ispunjeni određeni dodatni uvjeti. Na temelju kriterija navedenih u delegiranim aktima, Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti provedbene mjere koje navode da bonitetni propisi i nadzor treće zemlje imaju isti učinak kao i pravo Unije i da se učinkovito primjenjuju. Osim toga, u slučaju kad se mišljenje nadležnih tijela o točnoj primjeni ostalih dodatnih uvjeta razilazi, trebalo bi primijeniti postupak posredovanja iz članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010. Alternativno, za AIF-e izvan EU, depozitar bi također trebao imati mogućnost da bude osnovan u matičnoj državi članici ili u referentnoj državi članici UAIF-a koji upravlja AIF-om.

(36) Komisija je pozvana da ispita mogućnosti iznošenja odgovarajućeg horizontalnog zakonodavnog prijedloga koji pojašnjava odgovornosti i dužnosti depozitara te uređuje pravo depozitara iz jedne države članice za pružanje usluga u drugoj državi članici.

(37) Depozitar bi trebao biti odgovoran za primjereno praćenje novčanih tokova AIF-a, a posebno za osiguranje da su novčana sredstva ulagatelja i novčana sredstva koja pripadaju AIF-u ili UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a, pravilno proknjižena na računima otvorenima na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a radi

▼B

pohrane imovine AIF-a, uključujući pohranu na skrbništvo financijskih instrumenata koji se mogu evidentirati na računu financijskih instrumenata otvorenom u knjigama depozitara i svih financijskih instrumenata koji se mogu fizički isporučiti depozitaru, te radi provjere vlasništva sve ostale imovine AIF-a ili UAIF-a u ime AIF-a. Prilikom osiguranja da se novčana sredstva ulagatelja knjiže na novčanim računima, depozitar bi trebao povesti računa o načelima iz članka 16. Direktive Komisije 2006/73/EZ od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na organizacijske zahtjeve i uvjete poslovanja investicijskih društava i izraze definirane za potrebe te Direktive ([1]).

(38) Depozitar bi trebao postupati pošteno, pravedno, profesionalno, neovisno i u interesu AIF-a ili ulagatelja AIF-a.

(39) Depozitar bi trebao imati mogućnost da delegira pohranu imovine trećoj osobi koja bi sa svoje strane trebala imati mogućnosti da delegira taj posao. Međutim, delegiranje i daljnje delegiranje trebali bi biti objektivno opravdani i podlijegati strogim zahtjevima u vezi prikladnosti treće osobe kojoj je povjeren delegirani posao, kao i u vezi odgovarajućeg postupanja pažnjom dobrog stručnjaka koje bi depozitar trebao primijeniti kako bi odabrao, imenovao ili preispitao navedenu treću osobu.

(40) Trećoj osobi na koju je delegirana pohrana imovine trebalo bi biti omogućeno da vodi zajednički odvojeni račun za više AIF-ova, takozvani „zbirni račun”.

(41) Povjeravanje skrbništva imovine operateru sustava za namiru vrijednosnih papira kako je to određeno u smislu Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira ([2]) ili povjeravanje pružanja sličnih usluga sustavima za namiru vrijednosnih papira trećih osoba, ne bi se smjelo smatrati delegiranjem skrbničkih poslova.

(42) Stroga ograničenja i zahtjevi kojima podliježe delegiranje poslova depozitara, trebala bi se odnositi na delegiranje njegovih posebnih poslova kao depozitara, odnosno praćenja novčanog toka, pohranu imovine i poslove nadzora. Delegiranje popratnih poslova koji su povezani s njegovim poslovima depozitara, poput administrativnih ili tehničkih poslova koje depozitar obavlja u okviru svojih poslova depozitara, ne podliježe posebnim ograničenjima i zahtjevima navedenima u ovoj Direktivi.

([1]) SL L 241, 2.9.2006., str. 26.
([2]) SL L 166, 11.6.1998., str. 45.

▼B

(43) Ova Direktiva također vodi računa o činjenici da brojni AIF-i, a posebno hedge fondovi trenutačno koriste glavnog brokera. Ova Direktiva osigurava da AIF-i mogu i dalje koristiti funkciju glavnog brokera. Međutim, ako nije funkcionalno i hijerarhijski odvojio obavljanje svojih poslova depozitara od svojih poslova glavnog brokera te se mogući sukobi interesa primjereno ne utvrđuju, upravljaju i otkrivaju ulagateljima AIF-a, ni jedan glavni broker ne bi smio biti imenovan kao depozitar, budući da glavni brokeri djeluju kao druga ugovorna strana AIF-ova i zato ne mogu istodobno postupati u najboljem interesu AIF-a kako se to zahtjeva od depozitara. Depozitarima bi trebalo biti omogućeno da delegiraju poslove skrbništva na jednog ili više glavnih brokera ili na ostale treće osobe. Pored delegiranih poslova skrbništva, glavnom brokeru bi trebalo biti dopušteno da pruža usluge glavnog brokera AIF-u. Usluge glavnog brokera ne bi smjele biti dio postupka delegiranja.

(44) Depozitar bi trebao biti odgovoran za gubitke koje pretrpi UAIF, AIF ili ulagatelji. Ova Direktiva pravi razliku između gubitka financijskih instrumenata pohranjenih na skrbništvo i svih ostalih gubitaka. U slučaju gubitka koji ne uključuje gubitak financijskih instrumenata pohranjenih na skrbništvo, depozitar bi morao biti odgovoran u slučaju namjere ili nemara. Kad depozitar pohranjuje imovinu na skrbništvo i ta se imovina izgubi, depozitar bi trebao biti odgovoran, osim ako može dokazati da je taj gubitak rezultat nekog vanjskog događaja izvan njegove razumne kontrole, čije bi posljedice bile neizbježne unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu. U ovom kontekstu, depozitar se, na primjer, ne bi mogao osloniti na unutarnje situacije kao što je to akt prijevare počinjen od strane zaposlenika kako bi se razriješio vlastite odgovornosti.

(45) U slučaju kad depozitar delegira poslove skrbništva, a financijski instrumenti koji su pohranjeni na skrbništvo kod treće osobe se izgube, depozitar bi trebao biti odgovoran. Međutim, pod uvjetom da je depozitaru, na temelju pisanog ugovora između depozitara i AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a u kojem je takvo oslobođenje objektivno opravdano, izričito dopušteno oslobođenje od odgovornosti prema prethodnim uvjetima ugovornog prijenosa takve odgovornosti na tu treću osobu i da se treća osoba može smatrati odgovornom za gubitak na temelju ugovora između depozitara i treće osobe, depozitaru bi trebalo biti omogućeno da se oslobodi odgovornosti ako može dokazati da je postupio pažnjom dobrog stručnjaka i da su ispunjeni posebni uvjeti za delegiranje. Propisujući uvjet o ugovornom prijenosu odgovornosti na treću osobu, ovom se Direktivom namjeravaju pridodati vanjski učinci takvom ugovoru, čime treća osoba postaje izravno odgovorna prema AIF-u ili ulagateljima AIF-a za gubitak financijskih instrumenata koji su pohranjeni na skrbništvo.

▼B

(46) Nadalje, kad pravo treće države zahtjeva da se određeni financijski instrumenti pohranjuju na skrbništvo kod lokalnih subjekata, a ne postoje lokalni subjekti koji ispunjavaju sve uvjete za delegiranje poslova depozitara, depozitaru bi trebalo biti omogućeno da se oslobodi odgovornosti pod uvjetom da: pravila ili osnivački akti dotičnog AIF-a izričito omogućuju takvo oslobođenje; ulagatelji su, prije ulaganja, propisno obaviješteni o tom oslobođenju i okolnostima koje opravdavaju oslobođenje; AIF ili UAIF u ime AIF-a dao je depozitaru upute da delegira skrbništvo nad financijskim instrumentima lokalnom subjektu; postoji pisani ugovor između depozitara i AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a koji izričito dopušta takvo oslobođenje; i postoji pisani ugovor između depozitara i treće osobe koji izričito prenosi odgovornost s depozitara na tu treću osobu i omogućuje da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a podnese odštetni zahtjev protiv te treće osobe vezano uz gubitak financijskih instrumenata ili da depozitar podnese takav odštetni zahtjev u njihovo ime.

(47) Ova Direktiva ne bi smjela dovesti u pitanje niti jednu buduću zakonodavnu mjeru u vezi s depozitarom iz Direktive 2009/65/EZ, obzirom da se UCITS-i i AIF-i razlikuju kako po strategijama ulaganja koje primjenjuju, tako i po vrsti ulagatelja kojima su namijenjeni.

(48) UAIF bi morao za svaki od AIF-a u EU kojima upravlja i za svaki AIF kojim trguje u Uniji, najkasnije u roku od šest mjeseci nakon završetka poslovne godine, učiniti dostupnim godišnja izvješća za svaku poslovnu godinu u skladu s ovom Direktivom. Rok od šest mjeseci ne bi smio dovesti u pitanje pravo država članica da uvedu kraći rok.

(49) Obzirom da je moguće da UAIF koristi financijsku polugu i da, pod određenim uvjetima, pridonese povećanju sistemskog rizika ili poremećajima na tržištu, trebalo bi uvesti posebne zahtjeve za UAIF-e koji koriste financijsku polugu. Informacije koje su potrebne da bi se otkrilo, pratilo i odgovorilo na te rizike ne prikupljaju se u Uniji na usklađen način i ne razmjenjuju se među državama članicama na način na koji bi se mogli utvrditi mogući izvori rizika za stabilnost financijskih tržišta u Uniji. Kako bi se popravila ova situacija, posebni uvjeti bi trebali važiti za UAIF-e koji znatno koriste financijsku polugu na razini AIF-a. Od tih UAIF-a bi se trebalo zahtijevati da objavljuju informacije o ukupnoj razini korištene financijske poluge, financijskoj poluzi koja proizlazi od pozajmljivanja novčanih sredstava ili vrijednosnih papira i financijskoj poluzi koja proizlazi iz pozicija u izvedenicama, o ponovnom korištenju imovine i glavnim izvorima financijske poluge u njihovim AIF-ima. Informacije koje prikupe nadležna tijela trebale bi se razmijeniti s drugim tijelima u Uniji, s ESMA-om i s Europskim odborom za sistemske rizike (ESRB) osnovanim Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru nad financijskim sustavom u

▼B

Europskoj uniji i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike ([1]), kako bi se olakšala zajednička analiza učinka financijske poluge AIF-ova kojima upravljaju UAIF-i, na financijski sustav u Uniji, kao i zajednički odgovor. Ako bi jedan ili više AIF-ova kojima upravlja UAIF, potencijalno predstavljali važan izvor rizika druge ugovorne strane za kreditnu instituciju ili druge institucije značajne za sustav u drugim državama članicama, takve bi informacije također trebalo podijeliti s mjerodavnim tijelima.

(50) Kako bi se osigurala primjerena procjena rizika potaknutog korištenjem financijske poluge od strane UAIF-a vezano uz AIF-e kojima upravlja, UAIF bi trebao pokazati da su ograničenja u vezi financijske poluge za svaki AIF kojim upravlja razumna i da UAIF u svakom trenutku poštuje ta ograničenja. Kad bi stabilnost i cjelovitost financijskog sustava mogli biti ugroženi, nadležna tijela matične države članice UAIF-a trebala bi imati mogućnost da uvedu ograničenja u vezi razine financijske poluge koju UAIF može koristiti u AIF-ima pod njegovim upravljanjem. Trebalo bi obavijestiti ESMA-u i ESRB o svim mjerama poduzetim s tim u vezi.

(51) Također se smatra da je potrebno omogućiti ESMA-i da, nakon što uzme u obzir mišljenje ESRB-a, odredi predstavlja li financijska poluga koju koristi UAIF ili skupina UAIF-ova, značajan rizik za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava i da nadležnom tijelu izda mišljenje u kojem se navode korektivne mjere koje je potrebno poduzeti.

(52) Potrebno je osigurati da nadležna tijela matične države članice UAIF-a, društva nad kojima AIF-i kojima upravlja UAIF imaju kontrolu i zaposlenici takvih društava dobiju određene informacije potrebne tim društvima kako bi procijenila kako će ta kontrola utjecati na njihov položaj.

(53) Kad UAIF-i upravljaju AIF-ima koji imaju kontrolu nad izdavateljem čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu, informacije bi općenito trebalo objavljivati u skladu s Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 2004/25/EZ od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje ([2]) i Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u odnosu na informacije o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu ([3]). Posebni zahtjevi trebali bi se odnositi na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji imaju kontrolu nad neuvrštenim društvima. Kako bi se osigurala transparentnost u vezi kontroliranih društava, trebali bi važiti stroži zahtjevi u vezi transparentnosti, objavljivanja i izvješćivanja. Osim toga, trebalo bi dopuniti godišnja izvješća dotičnog AIF-a u odnosu na kontrolirana društva ili bi takve dodatne informacije trebalo uključiti u godišnja izvješća kontroliranog društva. Takve bi informacije trebale biti dostupne predstavnicima zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samim zaposlenicima i ulagateljima dotičnog AIF-a.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str 1.
([2]) SL L 142, 30.4.2004., str. 12.
([3]) SL L 390, 31.12.2004., str. 38.

▼B

(54) Posebni zahtjevi za informacijama prema zaposlenicima određenih društava primjenjuju se u slučajevima kad AIF-i stječu kontrolu nad takvim društvima u skladu s ovom Direktivom. Međutim, u većini slučajeva UAIF nema kontrolu nad AIF-om, osim ako je AIF s unutarnjim upravljanjem. Nadalje, u skladu s općim načelima prava trgovačkih društava ne smije postojati nikakav izravan odnos između dioničara i predstavnika zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samih zaposlenika. Zbog tih se razloga, dioničaru ili njegovom upravitelju, odnosno AIF-u i UAIF-u, u smislu ove Direktive, ne mogu uvesti zahtjevi za izravnim informiranjem predstavnika zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samih zaposlenika. Što se tiče zahtjeva za informiranjem takvih predstavnika zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samih zaposlenika, ova bi Direktiva trebala predvidjeti obvezu za dotičnog UAIF-a da uloži sav napor kako bi osigurao da uprava dotičnog društva objavi relevantne informacije predstavnicima zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samim zaposlenicima.

(55) Komisija je pozvana da ispita potrebu i mogućnosti za izmjenama zahtjeva za informacijama i objavljivanjem koji se primjenjuju u slučajevima kontrole nad neuvrštenim društvima ili izdavateljima navedenim u ovoj Direktivi na općoj razini, bez obzira na vrstu ulagatelja.

(56) Ako UAIF upravlja s jednim ili više AIF-ova koji stječu kontrolu nad neuvrštenim društvom, UAIF bi trebao dostaviti nadležnom tijelu svoje matične države članice informacije o financiranju stjecanja. Ova obveza u vezi dostavljanja informacija o financiranju, trebala bi se također primjenjivati kad UAIF upravlja AIF-om koji stječe kontrolu nad izdavateljem dionica koje su uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu.

(57) Ako UAIF upravlja s jednim ili više AIF-ova koji stječu kontrolu nad neuvrštenim društvom ili izdavateljem, UAIF-u u razdoblju od 24 mjeseca nakon što AIF-i steknu kontrolu nad društvom, prije svega, ne bi smjelo biti dopušteno da omogućuje, podupire ili daje upute o bilo kakvoj raspodjeli, smanjenju kapitala, otkupu dionica i/ili stjecanju vlastitih dionica društva u skladu s ovom Direktivom; kao drugo, u mjeri u kojoj je UAIF ovlašten da glasa u ime AIF-ova na skupštinama nadzornih tijela društva, ne bi smio glasati u korist raspodjele, smanjenja kapitala, otkupa dionica i/ili stjecanja vlastitih dionica društva u skladu s ovom Direktivom; i treće, u svakom slučaju, morao bi uložiti sav napor kako bi spriječio raspodjelu, smanjenje kapitala, otkup dionica i/ili stjecanje vlastitih dionica društva u skladu s ovom Direktivom. Prilikom prenošenja ove Direktive u nacionalno pravo, države članice trebale bi uzeti u obzir regulatornu svrhu odredbi odjeljka 2. poglavlja V. ove Direktive te u tom kontekstu povesti računa o potrebi za jednakim konkurentskim uvjetima između AIF-ova u EU i AIF-ova izvan EU prilikom stjecanja kontrole nad društvima osnovanima u Uniji.

▼B

(58) Zahtjevi za obavješćivanjem i objavljivanjem te posebnim zaštitnim mjerama protiv razdvajanja imovine u slučaju kontrole nad neuvrštenim društvom ili izdavateljem, trebali bi podlijegati općoj iznimci u slučaju kontrole nad malim i srednjim poduzećima te subjektima posebne namjene čija je namjena kupnja, posjedovanje ili upravljanje nekretninama. Nadalje, takvi zahtjevi nisu namijenjeni tome da vlasničke informacije postanu javne, što bi dovelo UAIF-a u nepovoljan položaj u odnosu na moguće konkurente, kao što su, na primjer, državni fondovi ili konkurenti koji možda žele izbaciti iz igre ciljano društvo korištenjem navedenih informacija koje im daju prednost. Stoga bi se obveze u pogledu obavješćivanja i objavljivanja informacija trebale primjenjivati ovisno o uvjetima i ograničenjima koja se odnose na povjerljive informacije iz Direktive 2002/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o uspostavljanju općeg okvira za obavješćivanje i savjetovanje s radnicima u Europskoj zajednici ([1]) i ne dovodeći u pitanje Direktive 2004/25/EZ i 2004/109/EZ. To znači da bi države članice trebale osigurati da u okviru ograničenja i uvjeta propisanih nacionalnim pravom, predstavnici zaposlenika i tko god im pomaže, nisu ovlašteni otkrivati zaposlenicima i trećim osobama informacije koje bi imale utjecaja na pravne interese društva, a koje su izričito njima dostavljene u povjerenju. Međutim, države članice bi trebale bi imati mogućnost da ovlaste predstavnike zaposlenika i svakoga tko im pomaže da prenesu povjerljive informacije zaposlenicima i trećim osobama vezanim obvezom o povjerljivosti informacija. Države članice bi se morale pobrinuti da dotični UAIF-i ne zahtijevaju da uprava priopćava informacije predstavnicima zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samim zaposlenicima, kad je priroda tih informacija takva da bi u skladu s objektivnim kriterijima one mogle ozbiljno naštetiti funkcioniranju dotičnog društva ili bi ga mogle ugroziti. Zahtjevi za obavješćivanjem i objavljivanjem i za posebnim zaštitnim mjerama protiv razdvajanja imovine također bi se trebali primjenjivati ne dovodeći u pitanje sva stroža pravila koja donesu države članice.

(59) Ova Direktiva također propisuje uvjete na temelju kojih UAIF-i u EU mogu trgovati udjelima ili dionicama AIF-ova u EU s profesionalnim ulagateljima u Uniji. Takvo trgovanje UAIF-ova u EU trebalo bi biti dopušteno samo ako je UAIF usklađen s ovom Direktivom, a trgovanje se odvija pomoću putovnice, ne dovodeći u pitanje trgovanje UAIF-a AIF-ima koji su ispod pragova predviđenih ovom Direktivom. Države članice bi trebale imati mogućnost da na temelju nacionalnih odredbi dopuste UAIF-ima da trguju AIF-ima koji su ispod navedenih pragova.

(60) Trebala bi postojati mogućnost da se udjeli ili dionice AIF-a uvrste na uređeno tržište Unije ili da ih treće osobe koje djeluju u ime UAIF-a u pojedinoj državi članici ponude ili plasiraju, samo ako je UAIF-u koji upravlja AIF-om i samom dopušteno da trguje udjelima ili dionicama AIF-a u toj državi članici. Nadalje, drugo nacionalno pravo i pravo Unije, poput Direktive

([1]) SL L 80, 23.3.2002., str. 29.

▼B

2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštenja u trgovanje ([1]), i Direktive 2004/39/EZ, mogu također uređivati raspodjelu AIF-ova prema ulagateljima u Uniji.

(61) Mnogi UAIF-i u EU trenutačno upravljaju AIF-ima izvan EU. Prikladno je dopustiti UAIF-ima u EU koji imaju odobrenje da upravljaju AIF-ima izvan EU, bez da njima trguju u Uniji, bez da im budu uvedeni strogi zahtjevi koji se odnose na depozitare i zahtjevi koji se odnose na godišnja izvješća predviđena ovom Direktivom, budući da su ti zahtjevi uključeni radi zaštite ulagatelja u Uniji.

(62) Nakon stupanja na snagu delegiranog akta kojega je s tim u vezi donijela Komisija, koje će se, u načelu, uvažavajući mišljenje ESMA-e, dogoditi dvije godine nakon roka za prenošenje ove Direktive u nacionalno pravo, UAIF-ima u EU koji imaju odobrenje za rad i koji namjeravaju trgovati AIF-ima izvan EU s profesionalnim ulagateljima u svojim matičnim državama članicama i/ili drugim državama članicama trebalo bi biti dopušteno da to čine pomoću putovnice, ako su usklađeni s ovom Direktivom. Takvo bi pravo trebalo podlijegati postupku obavješćivanja i uvjetima u pogledu treće zemlje AIF-a izvan EU.

(63) Tijekom prijelaznog razdoblja koje će se, u načelu, vodeći računa o mišljenju ESMA-e, zaključiti putem delegiranog akta tri godine nakon uvođenja putovnice za UAIF-e izvan EU, UAIF-ima u EU koji namjeravaju trgovati AIF-ima izvan EU u određenim državama članicama, ali bez putovnice, također bi trebalo biti dopušteno da to čine uz odobrenje dotičnih država članica, ali samo ako su usklađeni s ovom Direktivom, uz iznimku zahtjeva koji se odnose na depozitare. Međutim, takvi bi UAIF-i u EU trebali osigurati da jedan ili više subjekata budu imenovani za obavljanje poslova depozitara. Osim toga, trebali bi postojati odgovarajući postupci suradnje, radi nadzora sistemskog rizika i u skladu s međunarodnim standardima, između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom. Postupci suradnje ne bi se smjeli koristiti kao prepreka koja će sprečavati trgovanje AIF-ima izvan EU u državi članici. Nadalje, Stručna skupina za financijsko djelovanje protiv pranja novca i financiranja terorizma (FATF) ne bi smjela uvrstiti treću zemlju u kojoj je osnovan AIF izvan EU među zemlje i državna područja koji ne surađuju.

(64) Nakon stupanja na snagu delegiranog akta kojega je s tim u vezi donijela Komisija, koje će se, u načelu, uvažavajući mišljenje ESMA-e, dogoditi dvije godine nakon roka za prenošenje ove Direktive u nacionalno pravo, temeljno načelo ove Direktive trebalo bi biti da bi UAIF izvan EU trebao uživati prava koja su mu dana ovom Direktivom, kao što su trgovanje udjelima ili dionicama AIF-a u cijeloj Uniji pomoću putovnice, ovisno o

([1]) SL L 345, 31.12.2003., str. 64.

▼B

njegovoj usklađenosti s ovom Direktivom. To bi trebalo osigurati jednake konkurentske uvjete između UAIF-a u EU i UAIF-a izvan EU. Stoga ova Direktiva predviđa odobrenje za rad za UAIF-e izvan EU koje će se primjenjivati nakon stupanja na snagu delegiranog akta kojega je s tim u vezi donijela Komisija. Kako bi se osigurala takva usklađenost, nadležna tijela države članice trebala bi osigurati usklađenost s ovom Direktivom. Nadležna nadzorna tijela trebala bi za takve UAIF-e izvan EU biti nadležna tijela referentne države članice, kako je to utvrđeno ovom Direktivom.

(65) Stoga kad UAIF izvan EU namjerava upravljati AIF-ima u EU i/ili trgovati AIF-ima u Uniji pomoću putovnice, također bi trebalo zahtijevati da je usklađen s ovom Direktivom, tako da podliježe istim obvezama kao i UAIF-i u EU. U vrlo iznimnim okolnostima, kad i u mjeri u kojoj je usklađenost s odredbama ove Direktive nespojiva s usklađenošću s pravom kojem podliježu UAIF izvan EU ili AIF izvan EU kojim se trguje u Uniji, trebalo bi biti moguće da UAIF izvan EU bude izuzet od obveze usklađenosti s mjerodavnim odredbama ove Direktive, ako može dokazati da: je nemoguće spojiti usklađenost s odredbama ove Direktive s usklađenošću s obvezujućim odredbama prava kojem podliježe UAIF izvan EU ili AIF izvan EU kojim se trguje u Uniji; pravo kojem podliježe UAIF izvan EU ili AIF izvan EU predviđa jednako pravilo koje ima istu regulatornu svrhu i nudi istu razinu zaštite ulagatelja dotičnog AIF-a; i da je UAIF izvan EU ili AIF izvan EU usklađen s tim jednakim pravilom.

(66) Nadalje, UAIF izvan EU koji namjerava upravljati AIF-ima u EU i/ili trgovati AIF-ima u Uniji pomoću putovnice, trebao bi biti usklađen s posebnim postupkom izdavanja odobrenja za rad i trebali bi biti ispunjeni određeni posebni zahtjevi koji se odnose na treću zemlju UAIF-a izvan EU i, prema potrebi, treću zemlju AIF-a izvan EU.

(67) ESMA bi morala dostaviti mišljenje o određivanju referentne države članice i, gdje je to bitno, izuzeću koje se odnosi na usklađenost s jednakim pravilom. Trebali bi se primjenjivati posebni zahtjevi za razmjenu informacija između nadležnih tijela referentne države članice i nadležnih tijela država članica domaćina UAIF-a. Nadalje, u slučaju neslaganja između nadležnih tijela država članica o određivanju referentne države članice, o primjeni izuzeća u slučaju nespojivosti između usklađenosti s ovom Direktivom i usklađenosti s jednakim pravilima treće zemlje i o procjeni vezanoj uz ispunjavanje posebnih zahtjeva koji se odnose na treću zemlju UAIF-a izvan EU, i,

▼B

prema potrebi, treću zemlju AIF-a izvan EU, trebao bi se primijeniti postupak posredovanja predviđen člankom 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(68) ESMA bi morala jednom godišnje provesti usporednu analizu nadzornih aktivnosti u pogledu odobrenja za rad i nadzora UAIF-ova izvan EU, kako bi se dodatno povećala dosljednost nadzornih rezultata u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

(69) Tijekom prijelaznog razdoblja koje će se, u načelu, vodeći računa o mišljenju ESMA-e, zaključiti putem delegiranog akta tri godine nakon uvođenja putovnice za UAIF-e izvan EU, UAIF-ima izvan EU koji namjeravaju trgovati AIF-ima u određenim državama članicama, samo bez takve putovnice, također bi trebalo biti dopušteno da to čine uz odobrenje dotičnih država članica, ali samo ako su ispunjeni određeni minimalni uvjeti. Ovi UAIF-i izvan EU trebali bi podlijegati barem pravilima sličnim onima koja se odnose na UAIF-e u EU koji upravljaju AIF-ima u EU u pogledu objavljivanja informacija ulagateljima. Kako bi se olakšalo praćenje sistemskog rizika, ovi UAIF-i izvan EU također bi trebali podlijegati obvezama izvješćivanja nadležnih tijela države članice u kojoj se trguje AIF-ima. Stoga bi takvi UAIF-i trebali biti u skladu sa zahtjevima u vezi transparentnosti propisanim ovom Direktivom i obvezama UAIF-ova koji upravljaju AIF-ima koji stječu kontrolu nad neuvrštenim društvima i izdavateljima. Nadalje, trebali bi postojati odgovarajući postupci suradnje, radi nadzora sistemskog rizika i u skladu s međunarodnim standardima, između nadležnih tijela države članice u kojoj se trguje AIF-ima i, prema potrebi, nadležnih tijela dotičnih AIF-ova u EU i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan UAIF izvan EU, i, prema potrebi, nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima dotičnih država članica obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom. Postupci suradnje ne bi se smjeli koristiti kao prepreka koja će sprečavati trgovanje fondovima treće zemlje u državi članici. Konačno, Stručna skupina za financijsko djelovanje protiv pranja novca i financiranja terorizma (FATF) ne bi smjela uvrstiti treću zemlju u kojoj je osnovan UAIF izvan EU ili AIF izvan EU među zemlje i državna područja koji ne surađuju.

(70) Ova Direktiva ne bi smjela utjecati na sadašnju situaciju u kojoj profesionalni ulagatelj osnovan u Uniji može ulagati u AIF-e na vlastitu inicijativu, bez obzira na to gdje je osnovan UAIF i/ili AIF.

(71) Države članice bi trebale imati mogućnost da dopuste trgovanje svim ili nekim vrstama AIF-ova kojima upravljaju UAIF-i s malim ulagateljima na svom državnom području. Ako država članica dopusti trgovanje nekim vrstama AIF-ova, država članica bi trebala izvršiti procjenu, za svaki slučaj posebno, kako bi odredila može li se neki određeni AIF smatrati vrstom AIF-a kojom se može trgovati s malim ulagateljima na njenom

▼B

državnom području. Ne dovodeći u pitanje primjenu drugih instrumenata prava Unije, države članice bi u takvim slučajevima trebale imati mogućnost da uvedu strože zahtjeve za AIF-e i UAIF-e kao preduvjet za trgovanje s malim ulagateljima od onih za AIF-e kojima se trguje s profesionalnim ulagateljima na njihovom državnom području, bez obzira na to trguje li se AIF-ima na nacionalnoj ili prekograničnoj osnovi. Ako država članica na svom državnom području dopušta trgovanje AIF-ima s malim ulagateljima, ova bi mogućnost trebala biti uvijek dostupna bez obzira na državu članicu u kojoj je osnovan UAIF koji upravlja AIF-om, i države članice ne bi smjele uvesti strože ili dodatne zahtjeve za AIF-e u EU koji su osnovani u drugoj državi članici i kojima se trguje na prekograničnoj osnovi u odnosu na AIF-e kojima se trguje u toj državi. Osim toga, UAIF-i, investicijska društva koja su dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2004/39/EZ i kreditne institucije koje su dobile odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2006/48/EZ koji pružaju investicijske usluge malim ulagateljima, trebali bi voditi računa o svim dodatnim zahtjevima prilikom procjene je li neki AIF prikladan ili primjeren za pojedinog malog ulagatelja ili o tome radi li se o složenom ili jednostavnom financijskom instrumentu.

(72) Potrebno je pojasniti ovlasti i dužnosti nadležnih tijela odgovornih za provedbu ove Direktive te ojačati mehanizme potrebne za osiguranje učinkovite prekogranične suradnje u pogledu nadzora. U određenim okolnostima trebalo bi biti omogućeno da nadležna tijela država članica domaćina UAIF-a poduzmu izravne mjere za nadzor poštovanja odredbi za koje su odgovorna. Za ostale odredbe nadležnim tijelima država članica domaćina u određenim okolnostima trebalo bi biti omogućeno da zatraže od nadležnih tijela matične države članice da poduzmu mjere i da sama interveniraju ako takve mjere nisu poduzete.

(73) Ova Direktiva za ESMA-u osigurava opću funkciju koordiniranja i mogućnost obvezujućih postupaka posredovanja, kojima predsjedava ESMA, u cilju rješavanje sporova između nadležnih tijela.

(74) ESMA bi trebala izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda o sadržaju postupaka suradnje koje moraju zaključiti matična država članica ili referentna država članica UAIF-a i mjerodavna nadzorna tijela treće zemlje, kao i o postupcima u vezi razmjene informacija. Nacrt regulatornih tehničkih standarda trebao bi osigurati da, na temelju tih postupaka suradnje, sve potrebne informacije budu dostavljene nadležnim tijelima matične države kao i država članica domaćina kako bi izvršavali svoje nadzorne i istražne ovlasti u skladu s ovom Direktivom. ESMA bi također trebala imati funkciju da olakšava pregovore i zaključivanje postupaka suradnje. Na primjer, ESMA-i bi trebalo biti omogućeno da koristi tu svoju funkciju na način da osigura standardni obrazac za takve postupke suradnje.

▼B

(75) Države članice trebale bi propisati pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Direktive i osigurati da se ona provode. Sankcije bi trebale biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

(76) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i načela priznata posebno u UFEU-u i Povelji o temeljnim pravima Europske unije (Povelja), posebno pravo zaštite osobnih podataka priznato u članku 16. UFEU-a i članku 8. Povelje. Svaka razmjena ili prijenos informacija od strane nadležnih tijela trebali bi biti u skladu s pravilima o prijenosu osobnih podataka propisanih Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka ([1]). Svaka razmjena ili prijenos informacija od strane ESMA-e trebao bi biti u skladu s pravilima o prijenosu osobnih podataka, kako je to propisano Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka ([2]) koja bi se trebala u potpunosti primjenjivati na obradu osobnih podataka u smislu ove Direktive.

(77) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Direktive, trebalo bi dodijeliti provedbene ovlasti Komisiji. Ove bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela koja se odnose na mehanizme kojima države članice kontroliraju izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije ([3]).

(78) Komisija bi trebala biti ovlaštena da u skladu s člankom 290. UFEU-a donosi delegirane akte, u slučajevima koji su izričito predviđeni ovom Direktivom. Posebno, Komisija bi trebala biti ovlaštena da donosi delegirane akte kako bi utvrdila metode financijske poluge kako je to utvrđeno u ovoj Direktivi, uključujući sve financijske i/ili pravne strukture koje obuhvaćaju treće osobe koje kontrolira dotični AIF, gdje su te strukture izričito uspostavljene kako bi se izravno ili neizravno stvorila financijska poluga na razini AIF-a. Posebno, za fondove rizičnog kapitala (private equity i venture capital), to znači da financijska poluga koja postoji na razini portfelja društva ne treba biti uključena prilikom pozivanja na takve financijske ili pravne strukture.

(79) Također bi trebalo donijeti delegirane akte kako bi se odredio način izračuna pragova za blaže propise i način postupanja za UAIF-e čija imovina pod upravljanjem, uključujući svu imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, u jednoj i istoj

([1]) SL L 281, 23.11.1995., str. 31.
([2]) SL L 8, 12.1.2001., str. 1.
([3]) SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

▼B

kalendarskoj godini povremeno prelazi i/ili pada ispod odgovarajućeg praga; kako bi se odredile obveze registriranja UAIF-ova koji padnu ispod pragova i dostavljanja informacija kako bi se učinkovito pratio sistemski rizik i obveze takvih UAIF-ova da obavijeste dotična nadležna tijela, kad oni više ne ispunjavaju uvjete za primjenu blažih propisa.

(80) Također bi trebalo donijeti delegirane akte kako bi se pojasnile metode financijske poluge, uključujući sve financijske i/ili pravne strukture koje obuhvaćaju treće osobe koje kontrolira dotični AIF te način izračuna financijske poluge; kako bi se odredili rizici koje dodatni kapital ili osiguranje od profesionalne odgovornosti moraju pokriti, uvjeti za određivanje primjerenosti dodatnog kapitala ili pokrića osiguranja od profesionalne odgovornosti i način za određivanje tekućih prilagodbi dodatnog kapitala ili pokrića osiguranja od profesionalne odgovornosti. Također bi trebalo donijeti delegirane akte kako bi se odredili kriteriji koje će koristiti nadležna tijela kako bi procijenila ispunjavaju li UAIF-i obveze u vezi s upravljanjem poslovanjem, obveze da djeluju u najboljem interesu AIF-ova ili ulagatelja AIF-ova kojima upravljaju i cjelovitosti tržišta; kako bi imali i na učinkovit način koristili sredstva i postupke koji su potrebni za ispravno obavljanje njihovih djelatnosti; kako bi poduzeli sve odgovarajuće mjere za izbjegavanje sukoba interesa i, kad se takvi sukobi ne mogu izbjeći, za utvrđivanje, upravljanje i praćenje te, po potrebi, otkrivanje tih sukoba interesa kako bi se spriječio njihov negativan utjecaj na interese AIF-ova i njihovih ulagatelja te da se osigura da se AIF-ima kojima oni upravljaju pravedno postupa; da ispunjavaju sve regulatorne zahtjeve koji se primjenjuju na obavljanje njihovih djelatnosti, kako bi se promicali najbolji interesi AIF-ova ili ulagatelja AIF-ova kojima upravljaju i cjelovitosti tržišta; te da bi se sa svim ulagateljima AIF-ova pravedno postupalo.

(81) Također bi trebalo donijeti delegirane akte kako bi se odredile vrste sukoba interesa koje UAIF-i moraju utvrditi, kao i odgovarajuće korake za koje se očekuje da će ih UAIF-i poduzeti u pogledu struktura i organizacijskih i administrativnih postupaka u cilju utvrđivanja, sprečavanja, upravljanja, praćenja i otkrivanja sukoba interesa. Također bi trebalo donijeti delegirane akte kako bi se odredili sustavi upravljanja rizicima koji bi se trebali koristiti; odgovarajuća učestalost preispitivanja sustava upravljanja rizicima; način na koji bi se poslovi upravljanja rizicima trebali funkcionalno i hijerarhijski odvojiti od operativnih jedinica, uključujući poslove upravljanja portfeljem; posebne mjere zaštite od sukoba interesa; i zahtjevi u vezi s upravljanjem rizicima koje bi trebali koristiti UAIF-i. Također bi trebalo donijeti delegirane akte kako bi se odredili sustavi i postupci upravljanja likvidnošću koje bi UAIF-i trebali koristiti i usklađivanje strategija ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate. Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odrede zahtjevi koje

▼B

moraju ispunjavati inicijatori, sponzori ili izvorni zajmodavci sekuritizacijskih instrumenata kako bi UAIF-u bilo dozvoljeno ulagati u takve instrumente izdane nakon 1. siječnja 2011.

(82) Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odrede zahtjevi koje UAIF-i moraju ispuniti prilikom ulaganja u takve sekuritizacijske instrumente; da se odrede administrativni i računovodstveni postupci, mjere nadzora i zaštite elektroničke obrade podataka i primjereni mehanizmi unutarnje kontrole; da se odrede postupci za pravilno vrednovanje imovine i izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici AIF-a; strukovna jamstva koja vanjski procjenitelj mora biti u mogućnosti dostaviti te učestalost vrednovanja koja je primjerena za AIF-e otvorenog tipa.

(83) Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odrede uvjeti pod kojima bi trebalo odobriti delegiranje poslova UAIF-a i uvjeti pod kojima je UAIF delegirao svoje poslove u takvoj mjeri da je postao fiktivni subjekt i da se ne može više smatrati upraviteljem AIF-a; što se tiče depozitara, da se odrede kriteriji procjene proizvode li bonitetni propisi i nadzor trećih zemalja u kojima su depozitari osnovani iste učinke kako i pravo Unije i provode li se učinkovito, podaci koje je potrebno uključiti u standardni sporazum, uvjeti za obavljanje poslova depozitara, uključujući sve vrste financijskih instrumenata koje bi trebalo uključiti u djelokrug poslova skrbništva depozitara, uvjeti pod kojima depozitar može obavljati svoje poslove skrbništva nad financijskim instrumentima koji su evidentirani kod središnjeg depozitara i uvjeti pod kojima depozitar treba pohraniti financijske instrumente izdane u nominalnom obliku i evidentirane kod izdavatelja ili voditelja registra, obveze postupanja pažnjom dobrog stručnjaka depozitara, obveze odvajanja, uvjeti i okolnosti u kojima bi se financijski instrumenti koji su pohranjeni na skrbništvo trebali smatrati izgubljenima, ono što bi trebalo podrazumijevati pod vanjskim događajima izvan razumne kontrole čije bi posljedice bile neizbježne unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu,te uvjeti i okolnosti u kojima postoji objektivan razlog za ugovaranje oslobođenja od odgovornosti. Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odredi sadržaj i oblik godišnjih izvješća koje UAIF-i moraju učiniti dostupnim za svaki AIF kojim upravljaju i da se odrede obveze objavljivanja informacija od strane UAIF-a ulagateljima i zahtjevi u vezi s izvješćivanjem nadležnih tijela kao i njihova učestalost.

(84) Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odredi kada se smatra da se financijska poluga znatno koristi kao i načela koja bi trebala koristiti nadležna tijela kad razmatraju uvođenje ograničenja u pogledu razine financijske poluge koju UAIF može primjenjivati. Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odrede postupci suradnje u odnosu na UAIF-e izvan EU i/ili AIF-e izvan EU, kako bi se oblikovao zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave tih postupaka suradnje s trećim zemljama. Također bi trebalo donijeti delegirane akte da se odredi sadržaj

▼B

razmjene informacija koje se odnose na UAIF-e između nadležnih tijela i pružanje određenih informacija ESMA-i.

(85) Ovisno o mišljenju ESMA-e u vezi s tim kao i kriterijima navedenim u ovoj Direktivi, također bi trebalo donijeti delegirani akt kako bi se putovnica proširila na UAIF-e u EU koji trguju AIF-ima izvan EU u Uniji i na UAIF-e izvan EU koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima u Uniji, dok bi drugi delegirani akt trebalo donijeti o prestanku primjene nacionalnih propisa o privatnom plasiranju u vezi s tim.

(86) Europski parlament i Vijeće trebali bi imati na raspolaganju tri mjeseca od datuma obavijesti za podnošenje prigovora na delegirani akt. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća, trebalo bi biti moguće produžiti taj rok za tri mjeseca u pogledu znatnih područja koja izazivaju zabrinutost. Također bi trebalo biti omogućeno da Europski parlament i Vijeće obavijeste druge institucije o svojoj namjeri da neće podnijeti prigovor. Takvo pravodobno odobravanje delegiranih akata posebno je važno kad je potrebno poštovati rokove, na primjer da se državama članicama omogući da prenesu delegirane akte u nacionalno pravo unutar razdoblja za prenošenje u nacionalno pravo propisanog ovom Direktivom, gdje je to bitno.

(87) U Izjavi o članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, koja je priložena Završnom aktu međuvladine konferencije, na kojoj je usvojen Lisabonski ugovor, konferencija je primila na znanje namjeru Komisije da, u skladu sa svojom ustaljenom praksom, konzultira stručnjake koje su imenovale države članice prilikom pripreme nacrta delegiranih akata u području financijskih usluga.

(88) Dvije godine nakon roka za prenošenje ove Direktive u nacionalno pravo, ESMA bi trebala izdati mišljenje o funkcioniranju putovnice koja bude tada na snazi i o funkcioniranju nacionalnih propisa o privatnom plasiranju. Također bi trebala izdati savjet o proširenju putovnice na UAIF-e u EU koji trguju AIF-ima izvan EU u Uniji i UAIF-e izvan EU koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima u Uniji. Komisija bi trebala donijeti delegirane akte u roku od tri mjeseca nakon primitka toga mišljenja i savjeta ESMA-e te vodeći računa o kriterijima i ciljevima iz ove Direktive, između ostalog, o unutarnjem tržištu, zaštiti ulagatelja i učinkovitom praćenju sistemskog rizika, navodeći datum s kojim bi pravila koja se odnose na proširenje putovnice iz ove Direktive trebala postati važeća u svim državama članicama.

(89) U travnju 2009. godine, na zasjedanju u Londonu, čelnici skupine zemalja G20 dogovorili su se da bi hedge fondove ili njihove upravitelje trebalo registrirati te da bi se od njih trebalo zahtijevati da kontinuirano objavljuju odgovarajuće informacije tijelima za nadzor ili regulatorima. Oni bi trebali podlijegati nadzoru kako bi se osiguralo da imaju odgovarajuće upravljanje rizicima. U lipnju 2010. godine u Torontu, čelnici skupine zemalja G20 potvrdili su

▼B

svoje preuzimanje obveze i također su se obvezali da će ubrzati provedbu snažnih mjera kako bi se poboljšala transparentnost i regulatorni nadzor hedge fondova, na usklađen i nediskriminirajući način na međunarodnoj razini. Kako bi se dala podrška ciljevima skupine zemalja G20, Međunarodna organizacija komisija za vrijednosne papire izdala je u lipnju 2009. godine načela visoke razine za nadzor hedge fondova kako bi razvoj međunarodno usklađenih propisa usmjerila na ovo područje. 16. rujna 2010. Europsko Vijeće se usuglasilo glede potrebe Europe, da u kontekstu vanjskih odnosa Unije, upornije promiče svoje interese i vrijednosti i u duhu reciprociteta i uzajamne koristi te da će poduzeti mjere kako bi se, između ostalog, osigurao veći pristup tržištu za europske tvrtke i produbila regulatorna suradnja s glavnim trgovinskim partnerima. Komisija će nastojati osigurati da međunarodni partneri Unije provede ove obveze na sličan način.

(90) Tri godine nakon stupanja na snagu delegiranog akta, na temelju kojega bi se putovnica trebala primjenjivati na sve UAIF-e, ESMA bi trebala izdat mišljenje o funkcioniranju putovnice koja tada bude na snazi i o funkcioniranju nacionalnih propisa o privatnom plasiranju. Također bi trebala izdati savjet o prestanku važenja tih nacionalnih propisa. Komisija bi morala donijeti delegirani akt u roku od tri mjeseca nakon primitka mišljenja i savjeta ESMA-e, vodeći računa o kriterijima i ciljevima ove Direktive, između ostalog, o unutarnjem tržištu, zaštiti ulagatelja i učinkovitom praćenju sistemskog rizika, navodeći datum s kojim bi nacionalni propisi iz ove Direktive trebali prestati važiti u svim državama članicama.

(91) Četiri godine nakon roka za prenošenje ove Direktive u nacionalno pravo, na temelju javnog savjetovanja i uzimajući u obzir rasprave s nadležnim tijelima, Komisija bi trebala započeti preispitivanje primjene i područja primjene ove Direktive. To preispitivanje trebalo bi analizirati iskustvo stečeno u primjeni ove Direktive, njezin utjecaj na ulagatelje, AIF-e ili UAIF-e u Uniji i u trećim zemljama, kao i mjeru u kojoj su ostvareni ciljevi ove Direktive, predloživši, ako je potrebno, odgovarajuće izmjene. To preispitivanje bi trebalo uključivati opći pregled funkcioniranja pravila propisanih ovom Direktivom i iskustva stečenog u njihovoj primjeni. Komisija bi morala u svom preispitivanju istražiti funkcije ESMA-e i nadležnih tijela Unije u osiguranju učinkovitog nadzora svih UAIF-ova koji posluju na tržištima Unije u kontekstu ove Direktive, uključujući, između ostalog – u skladu s Uredbom (EU) br. 1095/2010 – povjeravanje ESMA-i daljnjih nadzornih odgovornosti u području odobrenja za rad i nadzora UAIF-ova izvan EU. U ovom kontekstu, Komisija bi morala procijeniti troškove i koristi od povjeravanja takvih zadaća ESMA-i.

(92) Ova Direktiva teži uspostavi okvira koji omogućava rješavanje potencijalnih rizika koji bi mogli proizaći iz djelatnosti UAIF-ova i osigurava učinkovito praćenje tih rizika od strane nadležnih tijela u Uniji. Potrebno je osigurati strog regulatorni i nadzorni okvir koji ne ostavlja praznine u financijskom uređenju. U tom

▼B

pogledu, poziva se na postojeće zahtjeve u vezi dubinske analize koja se primjenjuju na profesionalne ulagatelje u skladu s mjerodavnim propisima koji se primjenjuju na takve ulagatelje. Komisija je pozvana da preispita mjerodavno zakonodavstvo u pogledu profesionalnih ulagatelja kako bi procijenila potrebu za strožim zahtjevima u vezi postupka dubinske analize koju trebaju poduzeti profesionalni ulagatelji u Uniji koji ulažu na vlastitu inicijativu u financijske proizvode izvan EU-a, kao što su AIF-i izvan EU.

(93) Nakon završetka preispitivanja, Komisija bi trebala dostaviti Europskom parlamentu i Vijeću izvješće, uključujući, po potrebi, predložene izmjene, vodeći računa o ciljevima ove Direktive i mogućim učincima na ulagatelje, AIF-e ili UAIF-e, u Uniji i u trećim zemljama.

(94) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti cilj ove Direktive, odnosno osigurati visoku razinu zaštite ulagatelja utvrđivanjem zajedničkog okvira za odobrenje za rad i nadzor UAIF-ova, što dokazuju manjkavosti postojećih nacionalnih propisa i nadzora tih aktera te se on stoga može bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europski uniji. U skladu s načelom razmjernosti iz navedenog članka, ova Direktiva ne prelazi okvire onoga što je nužno kako bi se postigao taj cilj.

(95) Stoga je potrebno na odgovarajući način izmijeniti Direktive 2003/41/EZ i 2009/65/EZ, Uredbu (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting ([1]) i Uredbu (EU) br. 1095/2010,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Direktivom propisuju pravila za odobrenje za rad, trajno poslovanje i transparentnost upravitelja alternativnih investicijskih fondova (UAIF) koji upravljaju i/ili trguju alternativnim investicijskim fondovima (AIF) u Uniji.

Članak 2.

Područje primjene

1. Sukladno stavku 3. ovog članka i članku 3., ova se Direktiva primjenjuje na:

([1]) SL L 302, 17.11.2009., str. 1.

▼B

(a) UAIF-e u EU koji upravljaju s jednim ili više AIF-a, bez obzira jesu li takvi AIF-i AIF-i u EU ili AIF-i izvan EU;

(b) UAIF-e izvan EU koji upravljaju s jednim ili više AIF-a u EU; i

(c) UAIF-e izvan EU koji trguju jednim ili više AIF-a u Uniji, bez obzira na to jesu li takvi AIF-i AIF-i u EU ili AIF-i izvan EU.

2. U smislu stavka 1. sljedeće je irelevantno:

(a) je li AIF otvorenog ili zatvorenog tipa;

(b) je li AIF osnovan u skladu s ugovornim odnosom, uzajamnim odnosom, u skladu sa statutom ili ima neki drugi pravni oblik;

(c) pravna struktura UAIF-a.

3. Ova Direktiva ne odnosi se na sljedeće subjekte:

(a) holding društva;

(b) institucije za strukovno mirovinsko osiguranje obuhvaćene Direktivom 2003/41/EZ, uključujući, prema potrebi, subjekte koji imaju odobrenje za rad i koji su odgovorni za upravljanje takvim institucijama i za postupanje u njihovo ime, u skladu s člankom 2. stavkom 1. navedene Direktive ili upravitelje portfelja imenovane u skladu s člankom 19. stavkom 1. navedene Direktive, ako ne upravljaju AIF-ima;

(c) nadnacionalne institucije, kao što je Europska centralna banka, Europska investicijska banka, Europski investicijski fond, Europske razvojne financijske institucije i bilateralne razvojne banke, Svjetska banka, Međunarodni monetarni fond, druge nadnacionalne institucije i slične međunarodne organizacije, u slučaju da takvim institucijama ili organizacijama upravljaju AIF-i i u mjeri u kojoj ti AIF-i djeluju u javnom interesu;

(d) nacionalne središnje banke;

(e) državne, regionalne i lokalne vlasti i tijela ili druge institucije koje upravljaju fondovima koji podupiru mirovinske sustave i sustave socijalne sigurnosti;

(f) programe sudjelovanja zaposlenika ili programe štednje zaposlenika;

(g) sekuritizacijske subjekte posebne namjene.

4. Države članice poduzimaju mjere koje su potrebne kako bi osigurale da su UAIF-i iz stavka 1. u svakom trenutku usklađeni s ovom Direktivom.

Članak 3.

Izuzeća

1. Ova se Direktiva ne odnosi na UAIF-e, ako oni upravljaju s jednim ili više AIF-a čiji su jedini ulagatelji UAIF-i ili matična društva ili društva kćeri UAIF-a ili druga društva kćeri tih matičnih društava, pod uvjetom da ni jedan od ovih ulagatelja nije i sam AIF.

▼B

2. Ne dovodeći u pitanje primjenu članka 46., samo stavci 3. i 4. ovog članka primjenjuju se na sljedeće UAIF-e:

(a) UAIF-e koji bilo izravno ili neizravno, preko društva s kojim je UAIF povezan zajedničkim upravljanjem ili kontrolom, ili znatnim izravnim ili neizravnim udjelom, upravljaju portfeljima AIF-ova čija imovina pod upravljanjem, uključujući imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, ukupno ne prelazi prag od 100 milijuna EUR-a, ili

(b) UAIF-e koji bilo izravno ili neizravno, preko društva s kojim je UAIF povezan zajedničkim upravljanjem ili kontrolom, ili znatnim izravnim ili neizravnim udjelom, upravljaju portfeljima AIF-ova čija imovina pod upravljanjem ukupno ne prelazi prag od 500 milijuna EUR-a, kada se portfelji AIF-a sastoje od AIF-a koji ne koriste financijsku polugu i ne predviđaju mogućnost ostvarivanja prava isplate tijekom razdoblja od pet godina nakon datuma početnog ulaganja u svaki AIF.

3. Države članice osiguravaju da UAIF-i iz stavka 2. barem:

(a) podliježu registraciji kod nadležnih tijela svojih matičnih država članica;

(b) u vrijeme registracije predstave sebe i AIF-e kojima upravljaju nadležnim tijelima svoje matične države članice;

(c) u vrijeme registracije dostave nadležnim tijelima svoje matične države članice informacije o strategijama ulaganja AIF-ova kojima upravljaju;

(d) redovito dostavljaju nadležnim tijelima svoje matične države članice informacije o glavnim instrumentima kojima trguju i o glavnim izloženostima i najvažnijim koncentracijama AIF-ova kojima upravljaju kako bi nadležnim tijelima omogućili učinkovito praćenje sistemskog rizika; i

(e) obavijeste nadležna tijela svoje matične države članice u slučaju da više ne ispunjavaju uvjete iz stavka 2.

Ovaj stavak i stavak 2. primjenjuju se ne dovodeći u pitanje stroža pravila koja donesu države članice vezano uz UAIF-e iz stavka 2.

Države članice donose potrebne mjere kako bi osigurale da, u slučaju kad uvjeti iz stavka 2. nisu više ispunjeni, dotični UAIF podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u roku od 30 kalendarskih dana, u skladu s odgovarajućim postupcima koji su propisani ovom Direktivom.

4. UAIF-i iz stavka 2. ne smiju imati koristi od prava odobrenih na temelju ove Direktive,osim ako ne odaberu da se na njih primjenjuju odredbe ove Direktive. Kad UAIF-i odaberu da se na njih primjenjuju ove odredbe, ova se Direktiva primjenjuje u cijelosti.

5. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila postupke za UAIF-e koji odaberu da se na njih primjenjuju odredbe ove Direktive, u skladu sa stavkom 4. Navedeni provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 2.

▼B

6. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) kako treba izračunati prag iz stavka 2. i postupanje UAIF-a koji upravljaju AIF-ima čija imovina pod upravljanjem, uključujući svu imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, povremeno prelazi i/ili je ispod odgovarajućeg praga u istoj kalendarskoj godini;

(b) obvezu registriranja i dostavljanja informacija kako bi se omogućilo učinkovito praćenje sistemskog rizika, kako je to navedeno u stavku 3.; i

(c) obvezu obavješćivanja nadležnih tijela kako je to navedeno u stavku 3.

Članak 4.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „AIF-i” znači subjekti za zajednička ulaganja, uključujući njihovi investicijski dijelovi koji:

i. prikupljaju sredstva od brojnih ulagatelja s namjerom da ih ulože u skladu s utvrđenom politikom ulaganja u korist tih ulagatelja; i

ii. ne zahtijevaju odobrenje za rad u skladu s člankom 5. Direktive 2009/65/EZ;

(b) „UAIF-i” znači pravne osobe čije je redovita djelatnost upravljanje jednim ili više AIF-a;

(c) „podružnica”, kad se odnosi na UAIF, znači mjesto poslovanja koje je dio UAIF-a, koje nema pravnu osobnost i koje pruža usluge za koje je UAIF dobio odobrenje za rad; sva mjesta poslovanja koje je UAIF s registriranim sjedištem u drugoj državi članici ili trećoj zemlji osnovao u jednoj državi članici, smatraju se jednom podružnicom;

(d) „naknada koja ovisi o prinosu” znači udio u dobiti AIF-a pripisan UAIF-u kao naknada za upravljanje AIF-om, isključivši udio u dobiti AIF-a pripisan UAIF-u kao povrat od ulaganja UAIF-a u AIF;

(e) „uska povezanost” znači situacija u kojoj su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba povezane:

i. sudjelovanjem, odnosno vlasništvom, izravno ili putem kontrole, 20 % ili više prava glasa ili kapitala društva; ili

▼B

ii. kontrolom, odnosno odnosom između matičnog društva i društva kćeri, kako je navedeno u članku 1. Sedme direktive Vijeća 83/349/EEZ od 13. lipnja 1983. o konsolidiranim financijskim izvještajima ([1]), ili sličnim odnosom između fizičke ili pravne osobe i društva; u smislu ove točke, društvo kći društva kćeri također se smatra društvom kćeri matičnog društva tih društava kćeri;

Situacija u kojoj su dvije ili više fizičkih ili pravnih osoba trajno povezane s istom osobom odnosom kontrolom, također se smatra da predstavlja „usku povezanost” između takvih osoba;

(f) „nadležna tijela” znači državna tijela država članica koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor UAIF-a;

(g) „nadležna tijela”, u vezi s depozitarom, znači:

i. ako je depozitar kreditna institucija koja je dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, nadležna tijela definirana u točki 4. članka 4. navedene Direktive;

ii. ako je depozitar investicijsko društvo koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2004/39/EZ, nadležna tijela definirana u točki 22. članka 4. stavka 1. navedene Direktive;

iii. ako depozitar potpada pod jednu od kategorija institucija iz točke (c) prvog podstavka članka 21. stavka 3. ove Direktive, državna tijela njegove matične države članice koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor takvih kategorija institucija;

iv. ako je depozitar subjekt iz trećega podstavka članka 21. stavka 3. ove Direktive, državna tijela država članica u kojima taj subjekt ima registrirano sjedište i koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor takvih subjekata, ili službena tijela nadležna da registriraju ili nadziru takav subjekt u skladu s pravilima poslovnog ponašanja koja važe za njega;

v. ako je depozitar imenovan kao depozitar AIF-a izvan EU u skladu s točkom (b) članka 21. stavka 5. ove Direktive i ne potpada pod područje primjene točaka od i. do iv. ove točke, dotična državna tijela treće zemlje u kojoj depozitar ima svoje registrirano sjedište;

(h) „nadležna tijela AIF-a u EU” znači državna tijela države članice koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor AIF-a;

(i) „kontrola” znači kontrola definirana u članku 1. Direktive 83/349/EEZ;

([1]) SL L 193, 18.7.1983., str. 1.

▼B

(j) „osnovan” znači:

i. za UAIF-e, „da imaju svoje registrirano sjedište u”;

ii. za AIF-e, „da su dobili odobrenje za rad ili su registrirani u” ili ako AIF nije dobio odobrenje za rad ili nije registriran, „da ima registrirano sjedište u”;

iii. za depozitare, „da imaju registrirano sjedište ili podružnicu u”;

iv. za pravne zastupnike koji su pravne osobe, „da imaju registrirano sjedište ili podružnicu u”;

v. za pravne zastupnike koji su fizičke osobe, „s boravištem u”;

(k) „AIF u EU” znači:

i. AIF koji je dobio odobrenje za rad ili je registriran u državi članici u skladu s važećim nacionalnim pravom; ili

ii. AIF, koji nije dobio odobrenje za rad ili nije registriran u državi članici, ali ima registrirano sjedište i/ili središnju upravu u državi članici;

(l) „UAIF u EU” znači svaki UAIF koji ima registrirano sjedište u državi članici;

(m) „napajajući AIF” znači svaki AIF:

i. koji ulaže najmanje 85 % svoje imovine u udjele ili dionice drugog AIF-a („glavni AIF”);

ii. koji ulaže najmanje 85 % svoje imovine u više od jednog glavnog AIF-a, kad ti glavni AIF-i imaju iste strategije ulaganja; ili

iii. čija je imovina na drugi način izložena najmanje 85 % prema takvom glavnom AIF-u;

(n) „financijski instrument” znači instrument naveden u odjeljku C, Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ;

(o) „holding društvo” znači društvo s udjelima u jednom ili više drugih društava, čija je komercijalna svrha provoditi poslovnu strategiju ili poslovne strategije preko svojih društava kćeri, povezanih društava ili sudjelovanja kako bi se dao doprinos njihovoj dugoročnoj vrijednosti, a koje je ili društvo koje:

i. posluje za svoj račun, a čije su dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu Unije; ili

ii. nije osnovano s osnovnom namjenom da generira povrat za ulagatelje putem prodaje poslovnih udjela svojih društava kćeri ili povezanih društava, kako je iskazano u njihovim godišnjim izvješćima ili drugim službenim dokumentima;

(p) „matična država članica AIF-a” znači:

▼B

i. država članica u kojoj je AIF dobio odobrenje za rad ili je registriran u skladu važećim nacionalnim pravom, ili u slučaju više odobrenje za rad ili registracija, državu članicu u kojoj je AIF prvi put dobio odobrenje za rad ili je registriran; ili

ii. ako AIF nije dobio odobrenje za rad niti je registriran u jednoj od država članica, država članica u kojoj AIF ima registrirano sjedište i/ili središnju upravu;

(q) „matična država članica UAIF-a” znači država članica u kojoj UAIF ima registrirano sjedište; za UAIF-e izvan EU sva pozivanja na „matičnu državu članicu UAIF-a” u ovoj Direktivi tumače se kao „referentna država članica”, kako je predviđeno u poglavlju VII.;

(r) „država članica domaćin UAIF-a” znači:

i. država članica, koja nije matična država članica, u kojoj UAIF u EU upravlja AIF-ima u EU;

ii. država članica, koja nije matična država članica, u kojoj UAIF u EU trguje udjelima ili dionicama AIF-a u EU;

iii. država članica, koja nije matična država članica, u kojoj UAIF u EU trguje udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU;

iv. država članica, koja nije referentna država članica, u kojoj UAIF izvan EU upravlja AIF-ima u EU;

v. država članica, koja nije referentna država članica, u kojoj UAIF izvan EU trguje udjelima ili dionicama AIF-a u EU; ili

vi. država članica, koja nije referentna država članica, u kojoj UAIF izvan EU trguje udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU;

▼M2

vii. država članica, koja nije matična država članica u kojoj UAIF u EU-u pruža usluge iz članka 6. stavka 4;

▼B

(s) „temeljni kapital” znači sredstva iz točaka (a) i (b) prvog stavka članka 57. Direktive 2006/48/EZ;

(t) „izdavatelj” znači izdavatelj u smislu točke (d) članka 2. stavka 1. Direktive 2004/109/EZ, kad taj izdavatelji ima registrirano sjedište u Uniji i kad su njegove dionice uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu u smislu točke 14. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ;

(u) „pravni zastupnik” znači fizička osoba koja ima boravište u Uniji ili pravna osoba koja ima registrirano sjedište u Uniji, a koju je izričito imenovao UAIF izvan EU da djeluje u ime takvog UAIF-a izvan EU u odnosu na tijela, klijente, institucije i druge ugovorne strane UAIF-a izvan EU u Uniji vezano uz obveze UAIF-a izvan EU na temelju ove Direktive;

▼B

(v) „financijska poluga” znači svaka metoda pomoću koje UAIF povećava izloženost AIF-a kojim upravlja, bilo pozajmljivanjem novca ili vrijednosnih papira ili financijskom polugom ugrađenom u pozicije izvedenica ili drugim sredstvima;

(w) „upravljanje AIF-om” znači obavljanje barem poslova upravljanja ulaganjima iz točke 1(a) ili (b) Priloga I. za jednog ili više AIF-ova;

(x) „trgovanje” znači svako izravno ili neizravno nuđenje ili plasiranje, na inicijativu UAIF-a ili u ime UAIF-a, udjela ili dionica AIF-ova kojima sam upravlja, ulagateljima ili kod ulagatelja s boravištem ili s registriranim sjedištem u Uniji;

(y) „glavni AIF” znači AIF u kojega ulaže neki drugi AIF ili ima izloženost u skladu s točkom (m);

(z) „referentna država članica” znači država članica određena u skladu s člankom 37. stavkom 4.;

(aa) „AIF izvan EU” znači svaki AIF koji nije AIF u EU;

(ab) „UAIF izvan EU” znači svaki UAIF koji nije UAIF u EU;

(ac) „neuvršteno društvo” znači društvo koje ima registrirano sjedište u Uniji i čije dionice nisu uvrštene za trgovanje na uređenom tržištu u smislu točke 14. članka 4. točke 1. Direktive 2004/39/EZ;

(ad) „kapital” znači kapital iz članaka od 56. do 67. Direktive 2006/48/EZ;

(ae) „matično društvo” znači matično društvo u smislu članaka 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ;

(af) „glavni broker” znači kreditna institucija, investicijsko društvo koje je subjekt nadzora ili drugi subjekt koji podliježe bonitetnim propisima ili stalnom nadzoru, koji nudi usluge profesionalnim ulagateljima prvenstveno radi financiranja ili izvršavanja transakcija financijskim instrumentima kao druga ugovorna strana i koji također može pružati druge usluge poput poravnanja i namire transakcija, usluga skrbništva, pozajmljivanja vrijednosnih papira, posebno personalizirane tehnologije i pogodnosti operativne podrške;

(ag) „profesionalni ulagatelj” znači ulagatelj koji se smatra profesionalnim ulagateljem ili s kojim se, na zahtjev, može postupati kao s profesionalnim ulagateljem, u smislu Priloga II. Direktivi 2004/39/EZ;

(ah) „kvalificirani udjel” znači izravni ili neizravni udjel u UAIF-u koji predstavlja 10 % ili više kapitala ili prava glasa, u skladu s člancima 9. i 10. Direktive 2004/109/EZ, vodeći računa o uvjetima o zbrajanju udjela koji su propisani člankom 12. stavcima 4. i 5. navedene Direktive, ili koji omogućuje ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje UAIF-a u kojem postoji takav udjel;

▼B

(ai) „predstavnici zaposlenika” znači predstavnici zaposlenika, kako je utvrđeno u točki (e) članka 2. Direktive 2002/14/EZ;

(aj) „mali ulagatelj” znači ulagatelj koji nije profesionalni ulagatelj;

(ak) „društvo kćer” znači društvo kćer kako je definirano u člancima 1. i 2. Direktive 83/349/EEZ;

(al) „nadzorna tijela” u odnosu na AIF-e izvan EU znači državna tijela treće zemlje koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor AIF-a;

(am) „nadzorna tijela” u odnosu na UAIF-e izvan EU znači državna tijela treće zemlje koja su zakonom ili propisima ovlaštena za nadzor UAIF-a;

(an) „sekuritizacijski subjekti posebne namjene” znači subjekti čija je jedina namjena obaviti sekuritizaciju ili sekuritizacije u smislu članka 1. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 24/2009 Europske središnje banke od 19. prosinca 2008. o statistici imovine i obveza financijskih društava posebne namjene koja se bave sekuritizacijskim transakcijama ([1]) i drugim djelatnostima koje su primjerne za postizanje te svrhe;

(ao) „UCITS” znači subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire u skladu s člankom 5. Direktive 2009/65/EZ.

2. U smislu točke (ad) stavka 1. ovog članka, članci od 13. do 16. Direktive 2006/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o adekvatnosti kapitala investicijskih društava i kreditnih institucija ([2]), primjenjuju se uz nužne izmjene.

3. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. i ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) metode financijske poluge utvrđene u točki (v) stavka 1., uključujući sve financijske i/ili pravne strukture koje uključuju treće osobe koje kontrolira dotični AIF; te

(b) način izračuna financijske poluge.

4. Europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala) (ESMA) izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi se odredile vrste UAIF-a, gdje je to bitno, prilikom primjene ove Direktive i kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za primjenu ove Direktive.

Komisiji se delegiraju ovlasti za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka, u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

([1]) SL L 15, 20.1.2009., str. 1.
([2]) SL L 177, 30.6.2006., str. 201.

▼B

Članak 5.

Određivanje UAIF-a

1. Države članice osiguravaju da svaki AIF kojim se upravlja u okviru područja primjene ove Direktive, ima jednog UAIF-a koji je odgovoran za osiguravanje usklađenosti s ovom Direktivom. UAIF mora biti ili:

(a) vanjski upravitelj, koji je pravna osoba imenovana od strane AIF-a ili u ime AIF-a i koji je takvim imenovanjem odgovoran za upravljanje AIF-om (vanjski UAIF); ili

(b) u slučaju kad pravni oblik AIF-a omogućuje unutarnje upravljanje i kad upravljačko tijelo AIF-a odabere da neće imenovati vanjskog UAIF-a, sam AIF koji tada ima odobrenje za rad kao UAIF.

2. U slučajevima kad vanjski UAIF nije u mogućnosti osigurati usklađenosti sa zahtjevima iz ove Direktive, za što je odgovoran AIF ili neki drugi subjekt u njegovo ime, on bez odgode obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice i, prema potrebi, nadležna tijela dotičnoga AIF-a u EU. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a zahtijevaju da UAIF poduzme potrebne mjere kako bi se ispravila ta situacija.

3. Ako, unatoč poduzimanju mjera iz stavka 2., neusklađenost traje i dalje i ako se ona odnosi na UAIF u EU ili AIF u EU, nadležna tijela matične države članice UAIF-a zahtijevaju da UAIF odstupi kao UAIF toga AIF-a. U tom slučaju AIF-om se više ne smije trgovati u Uniji. Ako se odnosi na UAIF izvan EU koji upravlja AIF-om izvan EU, AIF-om se više ne smije trgovati u Uniji. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a o tome bez odgode obavješćuju nadležna tijela država članica domaćina UAIF-a.

POGLAVLJE II.

ODOBRENJE ZA RAD UAIF-a

Članak 6.

Uvjeti za početak poslovanja UAIF-a

1. Države članice osiguravaju da ni jedan UAIF ne upravlja AIF-ima, ako nije dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom.

UAIF koji je dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom u svakom trenutku mora ispunjavati uvjete za odobrenje za rad utvrđene u ovoj Direktivi.

2. Države članice zahtijevaju da se niti jedan vanjski UAIF ne smije baviti djelatnostima osim onih navedenih u Prilogu I. ovoj Direktivi i dodatnog upravljanja UCITS-ima, ovisno o odobrenju za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ.

▼B

3. Države članice zahtijevaju da se niti jedan AIF s unutarnjim upravljanjem ne smije baviti djelatnostima osim onih koje se odnose na unutarnje upravljanje toga AIF-a u skladu s Prilogom I.

4. Odstupajući od stavka 2., države članice mogu izdati odobrenje vanjskom UAIF-u da pruža sljedeće usluge:

(a) upravljanje portfeljima, uključujući one u vlasništvu mirovinskih fondova i institucija za strukovno mirovinsko osiguranje u skladu s Direktivom 2003/41/EZ, u skladu s ovlaštenjima ulagatelja na diskrecijskoj i pojedinačnoj osnovi;

(b) dodatne usluge, koje uključuju:

i. investicijsko savjetovanje;

ii. pohranu i administriranje u vezi s dionicama ili udjelima subjekata za zajedničko ulaganje;

iii. zaprimanje i prijenos naloga u vezi s financijskim instrumentima.

5. U skladu s ovom Direktivom UAIF nema odobrenje za pružanje:

(a) isključivo usluga iz stavka 4.;

(b) dodatnih usluga iz točke (b) stavka 4. ako nema odobrenje za pružanje usluga iz točke (a) stavka 4.;

(c) isključivo poslova iz točke 2. Priloga I.; ili

(d) usluga iz točke 1(a) Priloga I., bez da također pruža usluge iz točke 1(b) Priloga I. ili obratno.

6. Članak 2. stavak 2. i članci 12., 13. i 19. Direktive 2004/39/EZ primjenjuju se na pružanje usluga iz stavka 4. ovog članka od strane UAIF-a.

7. Države članice zahtijevaju da UAIF-i dostavljaju nadležnim tijelima svoje matične države članice informacije koje ona traže kako bi u svakom trenutku nadzirali ispunjavanje uvjeta iz ove Direktive.

8. Od investicijskih društava koja su dobila odobrenje za rad na temelju Direktive 2004/39/EZ i kreditnih institucija koje su dobile odobrenje za rad na temelju Direktive 2006/48/EZ se ne zahtijeva da dobiju odobrenje za rad na temelju ove Direktive kako bi pružale investicijske usluge kao što je upravljanje pojedinačnim portfeljem u vezi s AIF-ima. Međutim, investicijska društva, izravno ili neizravno, nude udjele ili dionice AIF-a ili plasiraju udjele ili dionice AIF-a ulagateljima u Uniji, samo u mjeri u kojoj se tim udjelima ili dionicama može trgovati u skladu s ovom Direktivom.

Članak 7.

Zahtjev za izdavanje odobrenja za rad

1. Države članice zahtijevaju da UAIF-i podnesu zahtjev za izdavanje odobrenja za rad nadležnim tijelima svoje matične države članice.

2. Države članice zahtijevaju da UAIF koji podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad dostavlja sljedeće informacije o UAIF-u nadležnom tijelu svoje matične države članice:

▼B

(a) informacije o osobama koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a;

(b) informacije o identitetu dioničara ili članova UAIF-a, izravnih ili neizravnih, fizičkih ili pravnih osoba koje imaju kvalificirane udjele te o iznosima tih udjela;

(c) poslovni plan u kojem se navodi organizacijska struktura UAIF-a, uključujući informacije o tome kako UAIF namjerava ispuniti svoje obveze iz poglavlja II., III., IV. i, prema potrebi, iz poglavlja V., VI., VII. i VIII.;

(d) informacije o politikama i praksama nagrađivanja u skladu s člankom 13.;

(e) informacije o postupcima delegiranja i daljnjeg delegiranja poslova trećim osobama kako se to navodi u članku 20.

3. Države članice zahtijevaju da UAIF koji podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad dostavlja sljedeće informacije nadležnom tijelu svoje matične države članice o AIF-ima kojima namjerava upravljati:

(a) informacije o strategijama ulaganja, uključujući vrste temeljnih fondova, ako je AIF fond fondova, o politici UAIF-a u pogledu korištenja financijske poluge te o profilu rizičnosti i drugim značajkama AIF-ova kojima upravlja ili namjerava upravljati, uključujući informacije o državama članicama ili trećim zemljama u kojima su takvi AIF-i osnovani ili se očekuje da će biti osnovani;

(b) informacije o tome gdje je osnovan glavni AIF, ako je AIF napajajući AIF;

(c) pravila ili osnivački akti svakog AIF-a kojim UAIF namjerava upravljati;

(d) informacije o donesenim postupcima u vezi imenovanja depozitara u skladu s člankom 21. za svaki AIF kojim UAIF namjerava upravljati;

(e) sve dodatne informacije navedene u članku 23. stavku 1. za svaki AIF kojim UAIF upravlja ili namjerava upravljati.

4. Kad je društvo za upravljanje dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ (društvo za upravljanje UCITS-ima) i podnosi zahtjev za izdavanje odobrenja za rad kao UAIF u skladu s ovom Direktivom, nadležna tijela ne zahtijevaju od društva za upravljanje UCITS-ima da dostavi informacije ili dokumente koje je društvo za upravljanje UCITS-ima već dostavilo kad je podnosilo zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ, pod uvjetom da su takve informacije ili dokumenti ažurirani.

5. Nadležna tijela tromjesečno obavješćuju ESMA-u o izdanim ili oduzetim odobrenjima za rad u skladu s ovim poglavljem.

ESMA vodi središnji javni registar koji sadrži naznaku svakog UAIF koji je dobio odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom, popis AIF-ova kojima takav UAIF upravlja i/ili trguje u Uniji te nadležna tijela za svaki takav UAIF. Registar je dostupan u elektroničkom obliku.

▼B

6. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila informacije koje je potrebno dostaviti nadležnim tijelima u zahtjevu za odobrenje za rad UAIF-a, uključujući poslovni plan.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

7. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila standardne obrasce, predloške i postupke za pružanje informacija iz prvog podstavka stavka 6.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 8.

Uvjeti za izdavanje odobrenja za rad

1. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a ne smiju izdati odobrenje za rad ako nisu ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) uvjerena su da će UAIF biti u mogućnosti ispunjavati uvjete ove Direktive;

(b) UAIF ima dovoljno temeljnog kapitala i kapitala u skladu s člankom 9.;

(c) osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a imaju dovoljno dobar ugled i iskustvo s obzirom na strategije ulaganja koje slijede AIF-i kojim upravlja UAIF, imena tih osoba i svake osobe koja ih nasljeđuje u toj funkciji bez odgode se priopćavaju nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a, a o upravljanju poslovanjem UAIF-a odlučuju barem dvije osobe koje ispunjavaju navedene uvjete;

(d) dioničari ili članovi UAIF koji imaju kvalificirane udjele, na odgovarajući način vode računa o potrebi osiguranja upravljanja UAIF-om pažnjom dobrog stručnjaka; i

(e) središnja uprava i registrirano sjedište UAIF-a nalaze se u istoj državi članici.

Odobrenje za rad je važeće za sve države članice.

2. Potrebno je konzultirati nadležna tijela drugih uključenih država članica prije izdavanja odobrenja za rad sljedećim UAIF-ima:

(a) društvu kćeri drugog UAIF-a, društva za upravljanje UCITS-ima, investicijskog društva, kreditne institucije ili društva za osiguranje kojima je izdano odobrenje za rad u drugoj državi članici;

(b) društvu kćeri matičnog društva drugog UAIF-a, društva za upravljanje UCITS-ima, investicijskog društva, kreditne institucije ili društva za osiguranje kojima je izdano odobrenje za rad u drugoj državi članici; i

▼B

(c) društvu koje je pod kontrolom istih fizičkih ili pravnih osoba koje kontroliraju drugi UAIF, društvo za upravljanje UCITS-ima, investicijsko društvo, kreditnu instituciju ili društvo za osiguranje kojima je izdano odobrenje za rad u drugoj državi članici.

3. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a odbijaju izdati odobrenje za rad ako je učinkovito obavljanje njihove nadzorne funkcije spriječeno jednim od sljedećih slučajeva:

(a) uskom povezanošću između UAIF-a i drugih fizičkih ili pravnih osoba;

(b) zakonima i drugim propisima trećih zemalja koji uređuju fizičke ili pravne osobe s kojima je UAIF usko povezan;

(c) poteškoćama povezanima s provedbom tih zakona i drugih propisa.

4. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a mogu ograničiti područje primjene odobrenja za rad, posebno u vezi s strategijama ulaganja AIF-ova u vezi s kojima je UAIF-u dozvoljeno upravljanje.

5. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a pisanim putem obavješćuju podnositelja zahtjeva u roku od tri mjeseca od podnošenja potpunog zahtjeva o tome je li mu izdano odobrenje za rad. Nadležna tijela mogu produžiti ovo razdoblje za najviše tri dodatna mjeseca, kad smatraju da je to potrebno zbog posebnih okolnosti tog slučaja i nakon što su o tome obavijestili UAIF.

U smislu ovog stavka zahtjev se smatra potpunim ako je UAIF barem dostavio informacije iz točaka od (a) do (d) članka 7. stavka 2. i točaka (a) i (b) članka 7. stavka 3.

UAIF-i mogu početi upravljati AIF-ima u skladu sa strategijama ulaganja, opisanima u zahtjevu u skladu s točkom (a) članka 7. stavka 3., u svojim matičnim državama članicama, čim odobrenje za rad bude izdano, ali ne prije jednog mjeseca nakon dostavljanja informacije iz točke (e) članka 7. stavka 2. i točaka (c), (d) i (e) članka 7. stavka 3. koja nedostaje.

6. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila:

(a) zahtjeve koji se odnose na UAIF-e na temelju stavka 3.;

(b) zahtjeve koji se odnose na dioničare i članove s kvalificiranim udjelima iz točke (d) stavka 1.;

(c) prepreke koje mogu spriječiti nadležna tijela da učinkovito obavljaju nadzorne funkcije.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 9.

Temeljni kapital i kapital

1. Države članice zahtijevaju da UAIF, koji je AIF s unutarnjim upravljanjem, ima temeljni kapital u iznosu od najmanje 300 000 EUR.

▼B

2. Kad je UAIF imenovan za vanjskog upravitelja AIF-ova, UAIF ima temeljni kapital u iznosu od najmanje 125 000 EUR.

3. Kada vrijednost portfelja AIF-ova kojima upravlja UAIF prelazi 250 000 000 EUR, UAIF mora osigurati dodatni iznos kapitala. Ovaj dodatni iznos kapitala jednak je 0,02 % iznosa za koji vrijednost portfelja UAIF-a premašuje 250 000 000 EUR, no zahtijevani ukupan iznos temeljnog kapitala i dodatni iznos kapitala ne smiju, međutim, prelaziti 10 000 000 EUR;

4. U smislu stavka 3. AIF-i kojima upravlja UAIF, uključujući AIF-e za koje je UAIF delegirao poslove u skladu s člankom 20., ali isključujući portfelje AIF-ova kojima UAIF upravlja na temelju delegiranja, smatraju se portfeljima UAIF-a.

5. Bez obzira na stavak 3., kapital UAIF-a ne smije niti u jednom trenutku biti manji od iznosa koji se zahtijeva u skladu s člankom 21. Direktive 2006/49/EZ.

6. Države članice mogu osloboditi UAIF-e od obveze da osiguravaju do 50 % dodatnog iznosa kapitala iz stavka 3., ako posjeduju jamstvo u istom iznosu koje je izdala kreditna institucija ili društvo za osiguranje s registriranim sjedištem u državi članici ili u trećoj zemlji u kojoj podliježu pravilima bonitetnog nadzora koja nadležna tijela smatraju jednakim onima koja su propisana pravom Unije.

7. Kako bi se pokrili mogući rizici od profesionalne odgovornosti koji proizlaze iz djelatnosti koje UAIF-i mogu obavljati u skladu s ovom Direktivom, kao i AIF-i s unutarnjim upravljanjem i vanjski UAIF-i moraju imati:

(a) dodatni kapital koji je primjeren za pokriće mogućih rizika od profesionalne odgovornosti; ili

(b) osiguranje od profesionalne odgovornosti koje je primjereno za pokriće rizika.

8. Kapital, uključujući dodatni kapital iz točke (a) stavka 7., ulaže se u likvidnu imovinu ili imovinu koja se može lako pretvoriti u novac u kratkom roku i ne uključuju špekulativne pozicije.

9. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u odnosu na stavak 7. ovog članka koje navode:

(a) rizike koje dodatni kapital ili osiguranje od profesionalne odgovornosti moraju pokriti;

(b) uvjete za određivanje primjerenosti dodatnog kapitala ili pokrića osiguranja od profesionalne odgovornosti; i

(c) način za određivanje tekućih prilagodbi dodatnog kapitala ili pokrića osiguranja od profesionalne odgovornosti.

10. Uz iznimku stavaka 7. i 8. i delegiranih akata donesenih na temelju stavka 9., ovaj se članak ne primjenjuje na UAIF-e koji su također društva za upravljanje UCITS-ima.

▼B

Članak 10.

Izmjene područja primjene odobrenja za rad

1. Države članice zahtijevaju da UAIF-i prije provedbe obavijeste nadležna tijela svoje matične države članice o svim značajnim promjenama uvjeta za početno odobrenje za rad, posebno o značajnim promjenama informacija koje su dostavljene u skladu s člankom 7.

2. Ako nadležna tijela matične države članice odluče uvesti ograničenja ili odbiti te promjene, ona moraju obavijestiti UAIF u roku od jednog mjeseca nakon primitka navedene obavijesti. Nadležna tijela mogu produžiti to razdoblje za najviše mjesec dana, ako smatraju da je to potrebno zbog posebnih okolnosti tog slučaja i nakon što su o tome obavijestili UAIF. Promjene se provode ako se dotična nadležna tijela ne protive promjenama unutar odgovarajućeg razdoblja procjene.

Članak 11.

Oduzimanje odobrenja za rad

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a mogu oduzeti odobrenje za rad izdano UAIF-u, kad taj UAIF:

(a) ne koristi odobrenje za rad u roku od 12 mjeseci, izričito odbije odobrenje za rad ili je prestao obavljati djelatnost iz ove Direktive u prethodnih šest mjeseci, osim ako je dotična država članica predvidjela da odobrenje za rad prestaje važiti u takvim slučajevima;

(b) dobio je odobrenje za rad navođenjem lažnih izjava ili na neki drugi nepravilan način;

(c) više ne ispunjava uvjete na temelju kojih je izdano odobrenje za rad;

(d) više nije u skladu s Direktivom 2006/49/EZ, ako njegovo odobrenje za rad također uključuje usluge upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi iz točke (a) članka 6. stavka 4. ove Direktive;

(e) ozbiljno ili sustavno krši odredbe donesene u skladu s ovom Direktivom; ili

(f) potpada pod jedan od slučajeva u kojima je oduzimanje predviđeno nacionalnim pravom vezano za pitanja koja su izvan područja primjene ove Direktive.

POGLAVLJE III.

UVJETI POSLOVANJA ZA UAIF-e

ODJELJAK 1.

Opći zahtjevi

Članak 12.

Opća načela

1. Države članice osiguravaju da UAIF-i u svakom trenutku:

▼B

(a) obavljaju svoje djelatnosti pošteno i pažnjom dobrog stručnjaka;

(b) djeluju u najboljem interesu AIF-ova ili ulagatelja AIF-ova kojima upravljaju i cjelovitosti tržišta;

(c) imaju i učinkovito koriste sredstva i postupke koji su potrebni za ispravno obavljanje njihovih djelatnosti;

(d) poduzimaju sve odgovarajuće korake za izbjegavanje sukoba interesa i kad se oni ne mogu izbjeći, za utvrđivanje, upravljanje i praćenje te, po potrebi, otkrivanje tih sukoba interesa, kako bi se spriječio njihov negativan utjecaj na interese AIF-ova i njihovih ulagatelja te da se osigura da se s AIF-ima kojima oni upravljaju pravedno postupa;

(e) ispunjavaju sve regulatorne zahtjeve koji se primjenjuju na obavljanje njihovih djelatnosti, kako bi se promicali najbolji interesi AIF-ova ili ulagatelja AIF-ova kojima upravljaju i cjelovitosti tržišta;

(f) sa svim ulagateljima AIF-ova pravedno postupaju.

Nijedan ulagatelj u AIF ne smije imati povlašten tretman, osim ako takav povlašten tretman nije objavljen u dotičnim pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a.

2. Nijednom UAIF-u čije odobrenje za rad također obuhvaća uslugu upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi koja se navodi u točki (a) članka 6. stavka 4.:

(a) ne smije biti dopušteno da ulaže cijeli ili dio portfelja klijenta u udjele ili dionice AIF-ova kojima upravlja, osim ako dobije prethodnu opću suglasnost od klijenta;

(b) s obzirom na usluge navedene u članku 6. stavku 4., na njega se primjenjuju odredbe propisane Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore ([1]).

3. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode kriterije koje će koristiti dotična nadležna tijela kako bi procijenila ispunjavaju li UAIF-i svoje obveze iz stavka 1.

Članak 13.

Nagrađivanje

1. Države članice zahtijevaju od UAIF-ova da imaju politike i prakse nagrađivanja za kategorije osoblja, uključujući više rukovodstvo, preuzimatelje rizika, funkcije kontrole i sve zaposlenike koji primaju ukupan iznos nagrađivanja koji ih svrstava u isti platni razred kao i više rukovodstvo i preuzimatelje rizika, čije poslovne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profile rizičnosti UAIF-ova ili AIF-ova kojima upravljaju, koje dosljedno odražavaju i promiču odgovarajuće i učinkovito upravljanje rizicima i ne potiču preuzimanje rizika koje nije u skladu s profilima rizičnosti, pravilima ili osnivačkim aktima AIF-ova kojima upravljaju.

UAIF-i utvrđuje politike i prakse nagrađivanja u skladu s Prilogom II.

([1]) SL L 84, 26.3.1997., str. 22.

▼B

2. ESMA osigurava postojanje smjernica za odgovarajuće politike nagrađivanja koje su u skladu s Prilogom II. Smjernice vode računa o načelima koja se odnose na odgovarajuće politike nagrađivanja navedene u Preporuci 2009/384/EZ, o veličini UAIF-ova i veličini AIF-ova kojima oni upravljaju, njihovoj unutarnjoj organizaciji i vrsti, opsegu i složenosti njihovih djelatnosti. ESMA tijesno surađuje s Europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo) (EBA).

Članak 14.

Sukob interesa

1. Države članice zahtijevaju od UAIF-ova da poduzmu sve odgovarajuće korake za utvrđivanje postojanja sukoba interesa koji se pojavljuje tijekom upravljanja AIF-ima između:

(a) UAIF-a, uključujući njegove rukovoditelje, zaposlenike ili bilo koju osobu koja je izravno ili neizravno povezana s UAIF-om odnosom kontrole, i AIF-a kojim upravlja UAIF ili ulagatelja u taj AIF.

(b) AIF-a ili ulagatelja u taj AIF i drugog AIF-a ili ulagatelja u taj AIF;

(c) AIF-a ili ulagatelja u taj AIF i drugog klijenta UAIF-a;

(d) AIF-a ili ulagatelja u taj AIF i UCITS-a kojim upravlja UAIF ili ulagatelja u taj UCITS; ili

(e) dva klijenta UAIF-a.

UAIF-i moraju imati učinkovite organizacijske i administrativne mjere za donošenje odgovarajućih koraka namijenjenih za utvrđivanje, upravljanje i praćenje sukoba interesa kako bi se spriječio njihov negativan utjecaj na interese AIF-ova i njihovih ulagatelja.

UAIF-i moraju odvojiti, u okviru svog vlastitog poslovnog okruženja, poslove i odgovornosti koji se mogu smatrati međusobno nespojivima ili koji potencijalno mogu generirati sistemske sukobe interesa. UAIF-i moraju procijeniti uključuju li njihovi uvjeti poslovanja druge značajne sukobe interesa i objaviti ih ulagateljima AIF-ova.

2. Kad organizacijske mjere koje je poduzeo UAIF za utvrđivanje, sprečavanje, upravljanje i praćenje sukoba interesa nisu dovoljne, kako bi, uz prihvatljiv stupanj pouzdanosti, osigurale da će rizici od štete za interese ulagatelja biti spriječeni, UAIF treba na jasan način otkriti ulagateljima opću prirodu izvora sukoba interesa, prije nego što počne poslovati u njihovo ime te izraditi odgovarajuće politike i postupke.

3. Kada UAIF u ime AIF-a koristi usluge glavnog brokera, potrebno je navesti uvjete u pisanom ugovoru. U tom ugovoru potrebno je posebno predvidjeti svaku mogućnost prijenosa i ponovnog korištenja imovine AIF-a, u skladu s pravilima ili osnivačkim aktom AIF-a. Ugovor predviđa da se depozitar obavješćuje o istom ugovoru.

Prilikom odabira i imenovanja glavnih brokera s kojim će se zaključiti ugovor, UAIF-i postupaju pažnjom dobrog stručnjaka.

▼B

4. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) vrste sukoba interesa iz stavka 1.;

(b) odgovarajuće korake za koje se očekuje da će ih UAIF-i poduzeti u pogledu struktura i organizacijskih i administrativnih postupaka u cilju utvrđivanja, sprečavanja, upravljanja i otkrivanja sukoba interesa.

Članak 15.

Upravljanje rizicima

1. UAIF-i moraju funkcionalno i hijerarhijski odvojiti poslove upravljanja rizicima od operativnih jedinica, uključujući poslove upravljanja portfeljem.

U skladu s prvim podstavkom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a preispituju funkcionalnu i hijerarhijsku odvojenost poslova upravljanja rizicima u skladu s načelom razmjernosti, pri čemu se podrazumijeva da je UAIF, u svakom slučaju, sposoban pokazati da posebne mjere zaštite od sukoba interesa omogućuju neovisno obavljanje djelatnosti upravljanja rizicima i da proces upravljanja rizicima ispunjava zahtjeve iz ovog članka i da je stalno učinkovit.

▼M1

2. UAIF-ovi provode primjerene sustave upravljanja rizicima s ciljem utvrđivanja, mjerenja, upravljanja i primjerenog praćenja svih rizika važnih za svaku strategiju ulaganja AIF-ova kojima je AIF izložen ili bi mogao biti izložen. Točnije, UAIF-ovi se ne oslanjaju isključivo ili automatski na kreditne rejtinge koje su dodijelile agencije za kreditni rejting kako je određeno u članku 3. stavku 1. točki (b) Uredbe (EZ) br. 1060/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o agencijama za kreditni rejting ([1]), za ocjenu kreditne sposobnosti imovine AIF-ova.

▼B

UAIF-i preispituju sustave upravljanja rizicima uz odgovarajuću učestalost od najmanje jednom godišnje i prilagoditi ih kad god je potrebno.

3. UAIF-i barem:

(a) uspostavljaju odgovarajući, dokumentiran i redovito ažuriran postupak dubinske analize prilikom ulaganja u ime AIF-a, u skladu s strategijom ulaganja, ciljevima i profilom rizičnosti AIF-a;

(b) osiguravaju da se rizici povezani uz svaku poziciju ulaganja AIF-a i njihov ukupni učinak na portfelj AIF-a mogu neprekidno primjereno utvrditi, mjeriti, upravljati i pratiti, također i korištenjem odgovarajućih postupaka testiranja otpornosti na stres;

(c) osiguravaju da profil rizičnosti AIF-a odgovara veličini, strukturi portfelja i strategijama ulaganja te ciljevima AIF-a koji su propisani u pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a, prospektu i dokumentima ponude.

▼M1

3.a Uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost djelatnosti AIF-ova, nadležna tijela prate primjerenost procesâ UAIF-ova za procjenu kreditne sposobnosti, procjenjuju korištenje upućivanja na kreditne

([1]) SL L 302, 17.11.2009., str. 1.

▼M1

rejtinge iz prvog podstavka stavka 2., u politikama ulaganja AIF-ova i, prema potrebi, potiču ublažavanje učinka takvih upućivanja, s ciljem smanjenja isključivog i automatskog oslanjanja na takve kreditne rejtinge.

▼B

4. UAIF-i određuju maksimalnu razinu financijske poluge koju mogu koristiti u ime svakog AIF-a kojim upravljaju kao i opseg prava na ponovno korištenje kolaterala ili jamstava koje bi se moglo odobriti u okviru sporazuma o financijskoj poluzi, vodeći računa, između ostalog o:

(a) vrsti AIF-a;

(b) strategiji ulaganja AIF-a;

(c) izvorima financijske poluge AIF-a;

(d) svim ostalim međusobnim povezanostima ili relevantnim odnosima s drugim institucijama za financijske usluge koji bi mogli predstavljati sistemske rizike;

(e) potrebi da se ograniči izloženost prema bilo kojoj pojedinoj drugoj ugovornoj strani;

(f) mjeri do koje je financijska poluga pokrivena kolateralom;

(g) omjeru između imovine i obveza;

(h) rasponu, vrsti i opsegu djelatnosti UAIF-a na dotičnim tržištima.

5. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) sustave upravljanja rizicima koje trebaju koristiti UAIF-i u vezi s rizicima kojima se izlažu u ime AIF-ova kojima upravljaju;

(b) odgovarajuću učestalost preispitivanja sustava upravljanja rizicima;

(c) način na koji treba funkcionalno i hijerarhijski odvojiti poslove upravljanja rizicima od operativnih jedinica, uključujući poslove upravljanja portfeljem;

(d) posebne mjere zaštite od sukoba interesa, utvrđene u drugom podstavku stavka 1.;

(e) zahtjeve iz stavka 3.

▼M1

Mjerama kojima se određuju sustavi upravljanja rizicima iz točke (a) prvog podstavka osigurava se da se UAIF-ovi ne oslanjaju isključivo ili automatski na kreditne rejtinge, kako je navedeno u prvom podstavku stavka 2., za ocjenu kreditne sposobnosti imovine AIF-ova.

▼B

Članak 16.

Upravljanje likvidnošću

1. Za svaki AIF kojim upravljaju, a koji nije zatvoreni AIF koji ne koristi financijsku polugu, UAIF-i koriste odgovarajući sustav upravljanja likvidnošću i donose postupke koji im omogućuju da prate rizik likvidnosti AIF-a i da osiguraju da je profil likvidnosti ulaganja AIF-a u skladu s osnovnim obvezama.

UAIF-i redovito provode testiranja otpornosti na stres, pod uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, što im omogućuje da procijene rizik likvidnosti AIF-a i da, shodno tome, prate rizik likvidnosti AIF-a.

▼B

2. UAIF-i osiguravaju, za svaki AIF kojim upravljaju, dosljednost strategije ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate.

3. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) sustave i postupke upravljanja likvidnošću; i

(b) usklađivanje strategije ulaganja, profila likvidnosti i politike isplate koji su navedeni u stavku 2.

Članak 17.

Ulaganje u sekuritizacijske pozicije

U cilju osiguranja međusektorske dosljednosti i uklanjanja neusklađenosti između interesa društava koja pretvaraju zajmove u utržive vrijednosne papire i inicijatora u smislu točke 41. članka 4. Direktive 2006/48/EZ i UAIF-ova koji ulažu u te vrijednosne papire ili druge financijske instrumente u ime AIF-ova, Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere kojima se propisuju zahtjevi u sljedećim područjima:

(a) zahtjevi koje mora ispuniti inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac kako bi UAIF-u bilo dopušteno da u ime AIF-ova ulaže u vrijednosne papire ili druge financijske instrumente ove vrste izdane nakon 1. siječnja 2011., uključujući zahtjeve koji osiguravaju da inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac zadržava neto udjel koji nije manji od 5 %;

(b) kvalitativni zahtjevi koje moraju ispuniti UAIF-i koji ulažu u navedene vrijednosne papire ili druge financijske instrumente u ime jednog ili više AIF-ova.

ODJELJAK 2.

Organizacijski zahtjevi

Članak 18.

Opća načela

1. Države članice zahtijevaju da UAIF-i u svakom trenutku koriste odgovarajuće i primjerene ljudske i tehničke resurse koji su nužni za pravilno upravljanje AIF-ima.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a, imajući u vidu također vrstu AIF-ova kojima upravlja UAIF, posebno zahtijevaju od UAIF-a da ima odgovarajuće administrativne i računovodstvene postupke, mjere nadzora i zaštite elektroničke obrade podataka i primjerene mehanizme unutarnje kontrole uključujući, posebno, pravila za osobne transakcije svojih zaposlenika ili za posjedovanje ili upravljanje ulaganjima u financijske instrumente u svrhu ulaganja za vlastiti račun, kojima se barem osigurava da se svaka transakcija koja uključuje AIF-e može rekonstruirati prema svojem porijeklu, uključenim stranama, vrsti te vremenu i mjestu na kojem je izvršena, te da se imovina AIF-ova kojima upravlja UAIF ulaže u skladu s pravilima AIF-a ili osnivačkim aktom te važećim zakonskim odredbama.

▼B

2. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode mjere i postupke iz stavka 1.

Članak 19.

Vrednovanje

1. UAIF-i osiguravaju da su, za svaki AIF kojim upravljaju, uspostavljeni primjereni i dosljedni postupci tako da se može provesti točno i neovisno vrednovanje imovine AIF-a u skladu s ovim člankom, važećim nacionalnim pravom i pravilima ili osnivačkim aktom AIF-a.

2. Pravila koja se primjenjuju za vrednovanje imovine i izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici AIF-a, propisana su pravom zemlje u kojoj je AIF osnovan i/ili u pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a.

3. UAIF-i osiguravaju da se neto vrijednost imovine po udjelu ili dionici AIF-a izračunava i objavljuje ulagateljima u skladu s ovim člankom, važećim nacionalnim pravom i pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a.

Korišteni postupci vrednovanja osiguravaju da se najmanje jednom godišnje imovina vrednuje i izračunava neto vrijednost imovine po udjelu ili dionici.

Ako je AIF otvorenoga tipa, takva se vrednovanja i izračuni provode uz učestalost koja je primjerena za imovinu koju drži AIF, kao i za učestalost njegovih izdavanja i isplata.

Ako je AIF zatvorenog tipa, takva se vrednovanja i izračuni provode također u slučaju povećanja ili smanjenja sredstava dotičnoga AIF-a.

Ulagatelji se obavješćuju o vrednovanjima i izračunima kako je navedeno u pravilima ili osnivačkom aktu dotičnog AIF-a.

4. UAIF-i osiguravaju da vrednovanje obavlja:

(a) vanjski procjenitelj koji je pravna ili fizička osoba neovisna od AIF-a, UAIF-a i drugih osoba usko povezanih s AIF-om ili UAIF-om; ili

(b) sam UAIF, pod uvjetom da je vrednovanje funkcionalno neovisno od upravljanja portfeljem i da politike nagrađivanja i druge mjere osiguravaju ublažavanje sukoba interesa i sprečavanje neprimjerenog utjecaja na zaposlenike.

Depozitar imenovan za AIF ne imenuje se za vanjskog procjenitelja toga AIF-a, osim ako je funkcionalno i hijerarhijski odvojio obavljanje svojih poslova depozitara od svojih dužnosti vanjskog procjenitelja i ako se mogući sukobi interesa primjereno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima AIF-a.

5. Kad vanjski procjenitelj obavlja vrednovanje, UAIF-i dokazuju da:

▼B

(a) vanjski procjenitelj podliježe obveznoj poslovnoj registraciji priznatoj po zakonu ili pravnim ili regulatornim odredbama ili pravilima poslovnog ponašanja;

(b) vanjski procjenitelj može dostaviti dovoljno strukovnih jamstava za učinkovito obavljanje navedenog vrednovanja u skladu sa stavcima 1., 2. i 3.; i

(c) imenovanje vanjskog procjenitelja u skladu je sa zahtjevima iz članka 20. stavka 1. i 2. i delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 20. stavkom 7.

6. Imenovani vanjski procjenitelj ne smije delegirati vrednovanje na treće osobe.

7. UAIF-i o imenovanju vanjskog procjenitelja obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice koja mogu zahtijevati da umjesto njega bude imenovan neki drugi vanjski procjenitelj, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 5.

8. Vrednovanje se obavlja nepristrano i pažnjom dobrog stručnjaka.

9. Ako vrednovanje ne obavlja neovisan vanjski procjenitelj, nadležna tijela matične države članice UAIF-a mogu zahtijevati od UAIF-a da im postupke vrednovanja i/ili vrednovanje potvrdi vanjski procjenitelj ili, po potrebi, revizor.

10. UAIF-i su odgovorni za pravilno vrednovanje imovine AIF-a, izračun neto vrijednosti imovine i objavljivanje te neto vrijednosti imovine. Zato na obvezu UAIF-a prema AIF-u i njegovim ulagateljima ne smije utjecati činjenica da je UAIF imenovao vanjskog procjenitelja.

Bez obzira na prvi podstavak i sve ugovorne odredbe koje predviđaju drugačije, vanjski procjenitelj odgovoran je prema UAIF-u za sve gubitke koje pretrpi UAIF zbog nemara vanjskog procjenitelja ili namjernog propusta u izvršavanju svojih dužnosti.

11. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) kriterije u vezi s postupcima za pravilno vrednovanje imovine i izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici;

(b) strukovna jamstva koja vanjski procjenitelj mora biti u mogućnosti dostaviti kako bi učinkovito obavljao vrednovanje;

(c) učestalost vrednovanja koju obavlja AIF otvorenog tipa koja je primjerena kako za imovinu koju drži AIF tako i za njegovu politiku izdavanja i isplata.

▼B

ODJELJAK 3.

Delegiranje poslova UAIF-a

Članak 20.

Delegiranje

1. UAIF-i koji namjeravaju delegirati svoje poslove na treće osobe koje te poslove obavljaju u njihovo ime, o tome obavješćuju nadležna tijela svoje matične države članice, prije nego što postupci delegiranja stupe na snagu. Moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) UAIF mora imati objektivne razloge koji mogu opravdati cjelokupnu strukturu delegiranja;

(b) osoba kojoj su delegirani poslovi mora imati na raspolaganju dovoljno sredstava kako bi obavljala odgovarajuće poslove, a osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem osobe kojoj su delegirani poslovi moraju imati dovoljno dobar ugled i biti dovoljno iskusne;

(c) kad se delegiranje odnosi na upravljanje portfeljem ili upravljanje rizicima, ono mora biti preneseno samo na društva koja imaju odobrenje za rad ili su registrirana za upravljanje imovinom i koja podliježu nadzoru ili, ako taj uvjet ne može biti ispunjen, prethodnom odobrenju nadležnih tijela matične države članice UAIF-a;

(d) kad se delegiranje odnosi na upravljanje portfeljem ili upravljanje rizicima, i preneseno je na društvo u trećoj zemlji, pored zahtjeva iz točke (c) potrebno je osigurati suradnju između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornog tijela toga društva;

(e) delegiranje ne smije sprečavati učinkovitosti nadzora UAIF-a, posebno, ne smije sprečavati UAIF da djeluje u najboljem interesu svojih ulagatelja, ili AIF da bude upravljan u najboljem interesu svojih ulagatelja;

(f) UAIF mora biti sposoban dokazati da je osoba kojoj su delegirani poslovi osposobljena i u mogućnosti poduzeti poslove o kojima je riječ, da je odabrana uz dužnu pažnju i da je UAIF u mogućnosti u svakom trenutku učinkovito pratiti delegiranu djelatnost, u svakom trenutku dati daljnje upute osobi kojoj su delegirani poslovi i povući delegiranje s trenutačnim učinkom kad je to u interesu ulagatelja.

UAIF kontinuirano preispituje usluge koje pruža svaka osoba kojoj su delegirani poslovi.

2. Upravljanje portfeljem ili upravljanje rizicima ne smije se delegirati na:

(a) depozitara ili osobu kojoj su delegirani poslovi depozitara; ili

(b) drugi subjekt čiji bi interesi mogli bili u sukobu s interesima UAIF-a ili ulagatelja AIF-a, osim ako je taj subjekt funkcionalno i hijerarhijski odvojio poslove upravljanja portfeljem ili poslove upravljanja rizicima od svojih ostalih poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe i ako se mogući sukobi interesa primjereno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima AIF-a.

▼B

3. Na obvezu UAIF-a prema AIF-u i njegovim ulagateljima ne smije utjecati činjenica da je UAIF delegirao poslove na treću osobu ili bilo koje daljnje delegiranje, niti UAIF smije delegirati svoje poslove u mjeri da se, u osnovi, više ne može smatrati upraviteljem AIF-a i u mjeri u kojoj on postaje fiktivni subjekt.

4. Treća osoba može dalje delegirati neke od poslova koji su joj delegirani, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) UAIF je dao svoju suglasnost prije daljnjeg delegiranja;

(b) UAIF je o tome obavijestio nadležna tijela matične države članice, prije nego što su postupci daljnjeg delegiranja stupili na snagu;

(c) uvjeti navedeni u stavku 1., pri čemu se podrazumijeva da se svako pozivanje na „osobu kojoj su delegirani poslovi" tumači kao pozivanje na „osobu kojoj su dalje delegirani poslovi".

5. Upravljanje portfeljem ili upravljanje rizicima ne smije se dalje delegirati na:

(a) depozitara ili osobu kojoj su delegirani poslovi depozitara; ili

(b) drugi subjekt čiji interesi mogu biti u sukobu s interesima UAIF-a ili ulagatelja AIF, osim ako je takav subjekt funkcionalno i hijerarhijski odvojio poslove upravljanja portfeljem i poslove upravljanja rizikom od svojih ostalih poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe i ako se mogući sukobi interesa primjereno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima AIF-a.

Dotična osoba kojoj su delegirani poslovi mora kontinuirano preispitivati usluge koje pruža svaka osoba kojoj su dalje delegirani poslovi.

6. Kada osoba kojoj su dalje delegirani poslovi nadalje delegira neki od delegiranih joj poslova, uvjeti navedeni u stavku 4. primjenjuju se uz nužne izmjene.

7. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) uvjete za ispunjavanje zahtjeva iz stavaka 1., 2., 4. i 5.;

(b) uvjete po kojima se smatra da je UAIF delegirao svoje poslove u mjeri da je postao fiktivni subjekt te se više ne može smatrati upraviteljem AIF-a, kako je navedeno u stavku 3.

ODJELJAK 4.

Depozitar

Članak 21.

Depozitar

1. UAIF osigurava da je za svakog AIF-a kojim upravlja imenovan jedan depozitar u skladu s ovim člankom.

2. Imenovanje depozitara dokazuje se pisanim ugovorom. Ugovor uređuje, između ostaloga, protok informacija koje se smatraju potrebnima kako bi depozitar mogao obavljati svoje poslove za AIF za kojeg je imenovan depozitarom, kako je to navedeno u ovoj Direktivi i drugim mjerodavnim zakonima i drugim propisima.

▼B

3. Depozitar je:

(a) kreditna institucija koja ima registrirano sjedište u Uniji i koja je dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2006/48/EZ;

(b) investicijsko društvo koje ima registrirano sjedište u Uniji, koje podliježe zahtjevima u vezi adekvatnosti kapitala u skladu s člankom 20. stavkom 1. Direktive 2006/49/EZ, uključujući kapitalne zahtjeve za operativni rizik, koje je dobilo odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2004/39/EZ i koje također pruža pomoćnu uslugu pohrane i administriranja financijskih instrumenata za račun klijenata u skladu s točkom 1. odjeljka B. Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ; takva investicijska društva, u svakom slučaju, moraju imati kapital koji nije niži od iznosa temeljnog kapitala iz članka 9. Direktive 2006/49/EZ, ili

(c) neka druga kategorija institucije koja podliježe bonitetnim propisima i stalnom nadzoru, a koja od 21. srpnja 2011. potpada pod kategorije institucija za koje su države članice odredile da ispunjavaju uvjete za depozitara u skladu s člankom 23. stavkom 3. Direktive 2009/65/EZ.

Samo za AIF-e izvan EU i ne dovodeći u pitanje odredbe točke (b) stavka 5., depozitar također može biti kreditna institucija ili neki drugi subjekt iste vrste kao i subjekti iz točaka (a) i (b) prvog podstavka ovog stavka, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz točke (b) stavka 6.

Pored toga, države članice mogu dopustiti da u vezi s AIF-ima koji ne predviđaju mogućnost ostvarivanja prava isplate tijekom razdoblja od pet godina nakon datuma početnog ulaganja i koji, u skladu sa svojom osnovnom politikom ulaganja, općenito ne ulažu u imovinu koja se mora pohraniti na skrbništvo u skladu s točkom (a) stavka 8., ili općenito ulažu u izdavatelje ili neuvrštena društva kako bi moguće stekli kontrolu nad takvim društvima u skladu s člankom 26., depozitar može biti subjekt koji obavlja poslove depozitara kao dio svojih poslovnih djelatnosti, vezano uz koje navedeni subjekt podliježe obveznoj poslovnoj registraciji priznatoj po zakonu ili pravnim ili regulatornim odredbama ili pravilima poslovnog ponašanja i koji može dostaviti dovoljno financijskih i strukovnih jamstava za učinkovito obavljanje relevantnih poslova depozitara i ispunjavanje obveza svojstvenih tim poslovima.

4. Kako bi se spriječili sukobi interesa između depozitara, UAIF-a i/ili AIF-a i/ili njegovih ulagatelja:

(a) UAIF ne smije djelovati kao depozitar;

(b) glavni broker koji djeluje kao druga ugovorna strana AIF-a ne smije istodobno djelovati kao depozitar tog AIF-a, osim ako je funkcionalno i hijerarhijski odvojio obavljanje svojih poslova depozitara od poslova glavnog brokera i ako se mogući sukobi interesa primjereno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima AIF-a. Depozitaru je dopušteno delegiranje poslova skrbništva na takvog glavnog brokera u skladu sa stavkom 11., ako su ispunjeni odgovarajući uvjeti.

5. Depozitar treba biti osnovan na jednoj od sljedećih lokacija:

(a) za AIF-e u EU, u matičnoj državi članici AIF-a;

▼B

(b) za AIF-e izvan EU, u trećoj zemlji gdje je AIF osnovan ili u matičnoj državi članici UAIF-a koji upravlja AIF-om ili u referentnoj državi članici UAIF-a koji upravlja AIF-om.

6. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve iz stavka 3., imenovanje depozitara koji je osnovan u trećoj zemlji, u svakom trenutku, podliježe sljedećim uvjetima:

(a) nadležna tijela država članica u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU i ako su različita, nadležna tijela matične države članice UAIF-a, potpisali su postupke u vezi suradnje i razmjene informacija s nadležnim tijelima depozitara;

(b) depozitar podliježe učinkovitim bonitetnim propisima, uključujući minimalne kapitalne zahtjeve i nadzoru koji proizvode iste učinke kao i pravo Unije i učinkovito se primjenjuju;

(c) treća zemlja u kojoj je depozitar osnovan nije uvrštena na popis FATF-e kao zemlja ili područje koji ne surađuju;

(d) države članice u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU, a ako su one različite, matična država članica UAIF-a, potpisale su sporazum s trećom zemljom u kojoj je depozitar osnovan, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ovog modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija u pogledu porezne materije, uključujući sve multilateralne porezne sporazume;

(e) depozitar je na temelju ugovora odgovoran AIF-u ili ulagateljima AIF-a, u skladu sa stavcima 12. i 13. te se izričito slaže da će postupati sukladno stavku 11.

Ako se nadležno tijelo druge države članice ne slaže s procjenom nadležnih tijela matične države članice UAIF-a o primjeni točaka (a), (c) ili (e) prvog podstavka, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Na temelju kriterija iz točke (b) stavka 17., Komisija donosi provedbene akte koji navode da bonitetni propisi i nadzor treće zemlje proizvode iste učinke kao i pravo Unije i da se učinkovito primjenjuju. Komisija donosi ove provedbene akte u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 2.

7. Depozitar općenito osigurava da se novčani tokovi AIF-a adekvatno prate, a posebno osigurava da su sva plaćanja ulagatelja ili u ime ulagatelja s osnove upisa udjela ili dionica AIF-a zaprimljena i da su sva novčana sredstva AIF-a proknjižena na novčanim računima, koji su otvoreni na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili

▼B

na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a, kod subjekta iz točaka (a), (b) i (c) članka 18. stavka 1. Direktive 2006/73/EZ, ili drugog subjekta iste vrste na dotičnom tržištu gdje se zahtijevaju novčani računi, pod uvjetom da takav subjekt podliježe učinkovitim bonitetnim propisima i nadzoru koji proizvode iste učinke kao i pravo Unije i učinkovito se primjenjuju te su u skladu s načelima iz članka 16. Direktive 2006/73/EZ.

Kad su novčani računi otvoreni na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a, nikakva novčana sredstva iz prvog podstavka i nikakva vlastita novčana sredstava depozitara ne smiju se knjižiti na te račune.

8. Imovina AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a povjerava se depozitaru na pohranu kako slijedi:

(a) za financijske instrumente koji se mogu pohraniti na skrbništvo:

i. depozitar pohranjuje na skrbništvo sve financijske instrumente koji se mogu evidentirati na računu financijskih instrumenata otvorenom u knjigama depozitara i sve financijske instrumente koji se fizički mogu isporučiti depozitaru;

ii. u tu svrhu depozitar osigurava da su svi financijski instrumenti, koji se mogu evidentirati na računu financijskih instrumenata otvorenom u knjigama depozitara, evidentirani u knjigama depozitara na odvojenim računima, u skladu s načelima iz članka 16. Direktive 2006/73/EZ, koji su otvoreni u ime AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, tako da se u svakom trenutku može jasno utvrditi da pripadaju AIF-u u skladu s važećim pravom;

(b) za drugu imovinu:

i. depozitar mora provjeriti vlasništvo takve imovine AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a i voditi evidenciju o toj imovini za koju se uvjerio da ju AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a ima u vlasništvu;

ii. procjena vlasništva AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, mora se temeljiti na informacijama ili dokumentima koje dostavlja AIF ili UAIF i na vanjskim dokazima, ako postoje;

iii. depozitar mora ažurno voditi svoju evidenciju.

9. Pored poslova iz stavaka 7. i 8., depozitar:

(a) osigurava da se prodaja, izdavanje, otkup, isplata i poništavanje udjela ili dionica AIF-a provodi u skladu s važećim nacionalnim pravom i pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a;

(b) osigurava da se vrijednost udjela ili dionica AIF-a izračunava u skladu s važećim nacionalnim pravom i pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a i postupcima iz članka 19.;

(c) izvršava upute UAIF-a, osim ako su one u suprotnosti s važećim nacionalnim pravom i pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a;

(d) osigurava da u transakcijama koje uključuju imovinu AIF-a, svaka naknada bude doznačena AIF-u u uobičajenom roku;

▼B

(e) osigurava da se dobit AIF-a upotrebljava u skladu s važećim nacionalnim pravom i pravilima ili osnivačkim aktom AIF-a.

10. UAIF i depozitar u okviru svojih funkcija postupaju pošteno, pravedno, profesionalno, neovisno i u interesu AIF-a ili ulagatelja AIF-a.

Depozitar ne obavlja djelatnosti u vezi s AIF-om ili UAIF-om koji djeluje u ime AIF-a koje mogu prouzročiti sukobe interesa između AIF-a, ulagatelja AIF-a, UAIF-a i samog depozitara, osim ako je depozitar funkcionalno i hijerarhijski odvojio obavljanje svojih poslova depozitara od svojih ostalih poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe i ako se mogući sukobi interesa primjereno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima AIF-a.

Depozitar ponovo ne koristi imovinu iz stavka 8. bez prethodne suglasnosti AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a.

11. Depozitar ne delegira na treće osobe svoje poslove, kako su opisani u ovom članku, osim onih iz stavka 8.

Depozitar može delegirati poslove iz stavka 8. na treće osobe pod uvjetom da:

(a) poslovi nisu delegirani s namjerom da se izbjegnu zahtjevi iz ove Direktive;

(b) depozitar može dokazati da postoji objektivan razlog za delegiranje;

(c) depozitar je postupio pažnjom dobrog stručnjaka prilikom odabira i imenovanja treće osobe kojoj želi delegirati dio svojih poslova te nastavlja postupati pažnjom dobrog stručnjaka prilikom povremenih preispitivanja i stalnog praćenja treće osobe kojoj je delegirao dio svojih poslova, kao i postupaka trećih osoba u vezi s predmetima koji su joj delegirani; i

(d) depozitar osigurava da treća osoba, u svakom trenutku za vrijeme obavljanja poslova koji su joj delegirani, ispunjava sljedeće uvjete:

i. treća osoba ima strukture i stručno znanje koji su odgovarajući i razmjerni obzirom na vrstu i složenost imovine AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a koja mu je povjerena;

ii. za poslove skrbništva iz točke (a) stavka 8., treća osoba podliježe učinkovitim bonitetnim propisima, uključujući minimalne kapitalne zahtjeve, i nadzoru u okviru dotične nadležnosti, i treća osoba podliježe redovitoj vanjskoj reviziji radi provjere da su ti financijski instrumenti u njenom posjedu;

iii. treća osoba ima odvojenu imovinu klijenata depozitara od vlastite imovine i imovine depozitara na takav način da oni u svakom trenutku mogu jasno utvrditi da pripada klijentima nekog pojedinog depozitara;

▼B

iv. treća osoba ne smije koristiti imovinu bez prethodne suglasnosti AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a i prethodnog obavješćivanja depozitara; i

v. treća osoba postupa u skladu s općim obvezama i zabranama iz stavaka 8. i 10.

Bez obzira na točku (d)(ii) drugog podstavka, kad pravo treće zemlje zahtijeva da se određeni financijski instrumenti pohranjuju na skrbništvo kod lokalnih subjekata, a ne postoje lokalni subjekti koji ispunjavaju sve uvjete za delegiranje iz te točke, depozitar može delegirati svoje poslove takvom lokalnom subjektu samo u mjeri u kojoj se to zahtijeva po pravu treće zemlje i samo dok ne postoje lokalni subjekti koji ispunjavaju uvjete za delegiranje, ovisno o sljedećim uvjetima:

(a) ulagatelji dotičnog AIF-a, prije ulaganja, moraju biti propisno obaviješteni da se takvo delegiranje zahtijeva zbog pravnih ograničenja u pravu treće zemlje i o okolnostima koje opravdavaju delegiranje; i

(b) AIF ili UAIF u ime AIF-a mora dati upute depozitaru da delegira skrbništvo takvih financijskih instrumenata takvom lokalnom subjektu.

Treća osoba može zatim dalje delegirati te poslove, ako su ispunjeni isti uvjeti. U takvom slučaju na dotične osobe primjenjuje se stavak 13. uz nužne izmjene.

U smislu ovog stavka, usluge iz Direktive 98/26/EZ koje pružaju sustavi za namiru vrijednosnih papira određeni u smislu te Direktive ili slične usluge koje pružaju sustavi za namiru vrijednosnih papira treće zemlje ne smatraju se delegiranjem njihovih poslova skrbništva.

12. Depozitar je odgovoran AIF-u ili ulagateljima AIF-a za gubitak koji je prouzrokovao depozitar ili treća osoba kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) stavka 8.

U slučaju takvog gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo, depozitar vraća financijski instrument iste vrste ili odgovarajući iznos AIF-u ili UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a, bez odgode. Depozitar nije odgovoran ako može dokazati da je gubitak nastao kao rezultat vanjskog događaja izvan njegove razumne kontrole, čije bi posljedice bile neizbježne unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu.

Depozitar je isto tako odgovoran AIF-u ili ulagateljima AIF-a za sve ostale gubitke koje oni pretrpe zbog nemara depozitara ili namjernog propusta da pravilno izvrši svoje obveze u skladu s ovom Direktivom.

13. Delegiranje iz stavka 11. nema utjecaja na odgovornost depozitara.

Bez obzira na prvi podstavak ovog stavka, u slučaju gubitka financijskih instrumenata koji su pohranjeni na skrbništvo kod treće osobe u skladu sa stavkom 11., depozitar se može osloboditi odgovornosti, ako može dokazati da:

▼B

(a) su ispunjeni svi uvjeti za delegiranje njegovih poslova skrbništva iz drugog podstavka stavka 11.;

(b) postoji pisani ugovor između depozitara i treće osobe koji izričito prenosi odgovornost depozitara na tu treću osobu i omogućuje da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a podnese odštetni zahtjev protiv treće osobe u vezi gubitka financijskih instrumenata ili da depozitar podnese takav odštetni zahtjev u njihovo ime, i

(c) pisani ugovor između depozitara i AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, izričito dopušta oslobođenje depozitara od odgovornosti i utvrđuje objektivan razlog da se takvo oslobođenje ugovori.

14. Nadalje, kad pravo treće zemlje zahtijeva da se određeni financijski instrumenti pohranjuju na skrbništvo kod lokalnih subjekata, a ne postoje lokalni subjekti koji ispunjavaju uvjete za delegiranje iz točke (d)(ii) stavka 11., depozitar se može osloboditi odgovornosti, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) pravila ili osnivački akti dotičnog AIF-a izričito omogućuju takvo oslobođenje u skladu s uvjetima navedenima u ovom stavku;

(b) ulagatelji dotičnog AIF-a su propisno obaviješteni, prije njihovog ulaganja, o tom oslobođenju i okolnostima koje opravdavaju oslobođenje;

(c) AIF ili UAIF u ime AIF-a dao je upute depozitaru da delegira lokalnom subjektu skrbništvo nad takvim financijskim instrumentima;

(d) postoji pisani ugovor između depozitara i AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, koji izričito dopušta takvo oslobođenje, i

(e) postoji pisani ugovor između depozitara i treće osobe koji izričito prenosi odgovornost s depozitara na tog lokalnog subjekta i omogućuje da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a podnese odštetni zahtjev protiv tog lokalnog subjekta u vezi gubitka financijskih instrumenata ili da depozitar podnese takav odštetni zahtjev u njihovo ime.

15. Odgovornost prema ulagateljima AIF-a izravna je ili neizravna preko UAIF-a, ovisno o pravnoj prirodi odnosa između depozitara, UAIF-a i ulagatelja.

16. Depozitar mora učiniti dostupnim svojim nadležnim tijelima na zahtjev sve informacije koje je pribavio prilikom obavljanja svojih dužnosti, a koje mogu biti potrebne nadležnim tijelima AIF-a ili UAIF. Ako su nadležna tijela AIF-a ili UAIF-a različita od nadležnih tijela depozitara, nadležna tijela depozitara moraju bez odgode podijeliti primljene informacije s nadležnim tijelima AIF-a i UAIF-a.

17. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

(a) podatke koje je potrebno uključiti u pisani ugovor iz stavka 2.;

▼B

(b) opće kriterije procjene proizvode li bonitetni propisi i nadzor trećih zemalja iz točke (b) stavka 6., iste učinke kao i pravo Unije i provode li se učinkovito;

(c) uvjete za obavljanje poslova depozitara u skladu sa stavcima 7., 8. i 9., uključujući:

i. vrstu financijskih instrumenata koju je potrebno uključiti u djelokrug poslova skrbništva depozitara u skladu s točkom (a) stavka 8.;

ii. uvjete pod kojima depozitar može obavljati svoje poslove skrbništva nad financijskim instrumentima koji su evidentirani kod središnjeg depozitara; i

iii. uvjete pod kojima depozitar treba pohraniti financijske instrumente izdane u nominalnom obliku i evidentirane kod izdavatelja ili voditelja registra, u skladu s točkom (b) stavka 8.;

(d) obveze postupanja pažnjom dobrog stručnjaka depozitara u skladu s točkom (c) stavka 11.;

(e) obveze odvajanja u skladu s točkom (d)(iii) stavka 11.;

(f) uvjete u skladu s kojima i okolnosti u kojima se financijski instrumenti, koji su pohranjeni na skrbništvo, smatraju izgubljenima;

(g) ono što bi trebalo podrazumijevati pod vanjskim događajima izvan razumne kontrole, čije bi posljedice bile neizbježne unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu, u skladu sa stavkom 12.;

(h) uvjete u skladu s kojima i okolnosti u kojima postoji objektivan razlog za ugovaranje oslobođenja u skladu sa stavkom 13.

POGLAVLJE IV.

ZAHTJEVI U VEZI TRANSPARENTNOSTI

Članak 22.

Godišnja izvješća

1. UAIF mora za svaki AIF u EU kojim upravlja i za svaki AIF kojim trguje u Uniji učiniti dostupnim godišnja izvješća za svaku poslovnu godinu, u roku od šest mjeseci nakon završetka poslovne godine. Godišnja izvješća dostavljaju se ulagateljima na zahtjev. Godišnja izvješća moraju se učiniti dostupnim nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a i, prema potrebi, matične države članice AIF-a.

Ako se od AIF-a traži da objavi godišnje financijske izvještaje u skladu s Direktivom 2004/109/EZ, ulagateljima je potrebno dostaviti na zahtjev samo takve dodatne informacije iz stavka 2., bilo posebno ili kao dodatak godišnjim financijskim izvještajima. U posljednjem slučaju godišnji financijski izvještaji objavljuju se u roku od četiri mjeseca nakon završetka poslovne godine.

2. Godišnja izvješća sadrže najmanje sljedeće elemente:

▼B

(a) bilancu ili izvješće o imovini i obvezama;

(b) račun dobiti i gubitka za poslovnu godinu;

(c) izvješće o djelatnostima u poslovnoj godini;

(d) sve značajne promjene informacija iz članka 23. tijekom poslovne godine obuhvaćene izvješćem;

(e) ukupan iznos nagrađivanja u poslovnoj godini, podijeljen na fiksno i varijabilno nagrađivanje, koje je UAIF isplatio svom osoblju i broj korisnika i, gdje je to bitno, naknadu koja ovisi o prinosu koju je isplatio AIF;

(f) ukupan iznos nagrađivanja raščlanjen na više rukovodstvo i članove osoblja UAIF-a čiji postupci imaju značajan učinak na profil rizičnosti AIF-a.

3. Računovodstvene informacije iskazane u godišnjim izvješćima sastavljaju se u skladu s računovodstvenim standardima matične države članice AIF-a ili u skladu s računovodstvenim standardima treće države u kojoj je AIF osnovan i računovodstvenim pravilima propisanim u pravilima ili osnivačkom aktu AIF-a.

Računovodstvene informacije iskazane u godišnjim izvješćima revidiraju jedna ili više osoba koje su zakonski ovlaštene za reviziju izvještaja u skladu s Direktivom 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznoj reviziji godišnjih izvješća i konsolidiranih izvješća ([1]). Revizorsko izvješće, sa svim eventualnim ogradama, u cijelosti se objavljuje u godišnjim izvješćima.

Odstupajući od drugog podstavka, države članice mogu dopustiti UAIF-ima koji trguju AIF-ima izvan EU, da godišnja izvješća tih AIF-ova podliježu reviziji koja je u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima koji su na snazi u državi u kojoj AIF ima registrirano sjedište.

4. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode sadržaj i oblik godišnjih izvješća. Navedene mjere se trebaju prilagoditi vrsti AIF-a na koji se odnose.

Članak 23.

Objavljivanje ulagateljima

1. UAIF-i osiguravaju za svaki AIF u EU kojim upravljaju i za svaki AIF kojim trguju u Uniji, da ulagateljima AIF-a, u skladu s pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a, učine dostupnim sljedeće informacije prije njihovog ulaganja u AIF, kao i sve značajne izmjene tih informacija:

(a) opis strategije i ciljeva ulaganja AIF-a, informacije o tome gdje je osnovan glavni AIF i gdje su osnovani temeljni fondovi, ako je AIF fond fondova, opis vrsta imovine u koju AIF može ulagati, tehnika koje može koristiti, kao i svih povezanih rizika, svih

([1]) SL L 157, 9.6.2006., str. 87.

▼B

važećih ograničenja ulaganja, okolnosti u kojima AIF može koristiti financijsku polugu, vrsta i izvora dopuštene financijske poluge i povezanih rizika i svih ograničenja u vezi s korištenjem financijske poluge te svih postupaka u vezi ponovnog korištenja kolaterala i imovine te maksimalne razine financijske poluge koju UAIF-ima pravo koristiti u ime AIF-a;

(b) opis postupaka kojima AIF može promijeniti svoju strategiju ulaganja ili politiku ulaganja ili oboje;

(c) opis glavnih pravnih posljedica zaključenog ugovornog odnosa u svrhu ulaganja, uključujući informacije o nadležnosti, važećem pravu i o tome postoje li bilo kakvi pravni instrumenti koji osiguravaju priznavanje i izvršenje presuda na državnom području na kojemu je osnovan AIF;

(d) naznaku UAIF-a, depozitara AIF-a, revizora i drugih pružatelja usluga te opis njihovih dužnosti i prava ulagatelja;

(e) opis kako UAIF ispunjava zahtjeve iz članka 9. stavka 7.;

(f) opis svakog posla upravljanja iz Priloga I. kojeg je delegirao UAIF i posla pohrane kojeg je delegirao depozitar, naznaka osobe kojoj su ti poslovi delegirani i svih sukoba interesa koji mogu nastati iz takvih delegiranja;

(g) opis postupka vrednovanja AIF-a i metodologije određivanja cijena prilikom vrednovanja imovine, uključujući metode koje se koriste za vrednovanje imovine koju je teško procijeniti u skladu s člankom 19;

(h) opis upravljanja rizikom likvidnosti AIF-a, uključujući prava isplate u uobičajenim i u iznimnim okolnostima te postojećih modaliteta isplate ugovorenih s ulagateljima;

(i) opis svih naknada, troškova i izdataka i njihovih maksimalnih iznosa, koje ulagatelji snose izravno ili neizravno;

(j) opis načina na koji UAIF osigurava ulagateljima pravično postupanje i kad god ulagatelj dobije povlašteni tretman ili pravo da dobije povlašteni tretman, opis toga povlaštenog tretmana, vrste ulagatelja koji dobivaju takav povlašteni tretman i, gdje je to bitno, njihova pravna ili ekonomska povezanost s AIF-om ili UAIF-om;

(k) posljednja godišnja izvješća iz članka 22.;

(l) postupke i uvjete izdavanja i prodaje udjela ili dionica;

(m) posljednju neto vrijednost imovine AIF-a ili posljednju tržišnu cijenu udjela ili dionice AIF-a u skladu s člankom 19.;

(n) povijesni prinos AIF-a, kad je dostupan;

(o) naznaku glavnog brokera i opis svih značajnih sporazuma AIF-a s njegovim glavnim brokerima i način upravljanja sukobom interesa s tim u vezi, i eventualne odredbe u ugovoru s depozitarom o mogućem prijenosu i ponovnom korištenju imovine AIF-a te informacije o mogućem prijenosu odgovornosti na glavnog brokera;

▼B

(p) opis kako i kada će biti objavljene informacije koje se zahtijevaju u skladu sa stavcima 4. i 5.

2. UAIF obavješćuje ulagatelje prije njihovog ulaganja u AIF o svim mjerama koje je poduzeo depozitar kako bi se ugovorno oslobodio odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 13. UAIF također obavješćuje ulagatelje bez odgode o svim promjenama koje se odnose na obveze depozitara.

3. Ako se od AIF-a zahtijeva da objavi prospekt u skladu s Direktivom 2003/71/EZ ili u skladu s nacionalnim pravom, samo informacije iz stavaka 1. i 2. koje dopunjuju one sadržane u prospektu trebaju biti objavljene zasebno ili kao dodatne informacije u prospektu.

4. UAIF-i za svaki AIF u EU kojim upravljaju i za svaki AIF kojim trguju u Uniji, periodički ulagateljima objavljuju:

(a) postotak imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode;

(b) sve nove mjere za upravljanje likvidnošću AIF-a;

(c) trenutni profil rizičnosti AIF-a i sustave upravljanja rizicima koje koristi UAIF za upravljanje navedenim rizicima.

5. UAIF-i koji upravljaju AIF-ima u EU koji koriste financijsku polugu ili trguju u Uniji AIF-ima koji koriste financijsku polugu, za svaki takav AIF redovito objavljuju:

(a) sve promjene maksimalne razine financijske poluge koju UAIF može koristiti u ime AIF-a, kao i bilo koje pravo ponovnog korištenja kolaterala ili jamstvo odobreno u okviru sporazuma o financijskoj poluzi;

(b) ukupan iznos financijske poluge koji koristi AIF.

6. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode obveze objavljivanja UAIF-ova iz stavaka 4. i 5. uključujući učestalost objavljivanja iz stavka 5. Navedene mjere potrebno je prilagoditi prema vrsti UAIF-a na koji se odnose.

Članak 24.

Obveza izvješćivanja nadležnih tijela

1. UAIF redovito izvješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o glavnim tržištima i instrumentima kojima trguje u ime AIF-ova kojima upravlja.

UAIF dostavlja informacije o glavnih instrumentima kojima trguje, o tržištima čiji je član ili na kojima aktivno trguje te o glavnim izloženostima i najvažnijim koncentracijama svakog AIF-a kojim upravlja.

2. Za svaki AIF u EU kojim upravlja i za svaki AIF kojim trguje u Uniji, UAIF dostavlja nadležnim tijelima svoje matične države članice sljedeće:

▼B

(a) postotak imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode;

(b) sve nove mjere za upravljanje likvidnošću AIF-a;

(c) sadašnji profil rizičnosti AIF-a i sustave upravljanja rizikom koje koristi UAIF za upravljanje tržišnim rizikom, rizikom likvidnosti, rizikom druge ugovorne strane i ostalim rizicima, uključujući operativni rizik;

(d) informacije o glavnim kategorijama imovine u koje je AIF uložio; i

(e) rezultate testova otpornosti na stres koji su provedeni u skladu s točkom (b) članka 15. stavka 3. i drugog podstavka članka 16. stavka 1.

3. UAIF, na zahtjev, dostavlja nadležnom tijelu svoje matične države članice sljedeće dokumente:

(a) godišnja izvješća svakog AIF-a u EU kojim upravlja UAIF i svakog AIF-a kojim on trguje u Uniji, za svaku poslovnu godinu, u skladu s člankom 22. stavkom 1.;

(b) na kraju svakog tromjesečja, iscrpan popis svih AIF-ova kojima upravlja UAIF.

4. UAIF koji upravlja AIF-ima koji znatno koriste financijsku polugu, nadležnim tijelima svoje matične države članice mora učiniti dostupnim informacije o sveukupnoj razini financijske poluge koju koristi svaki AIF kojim upravlja, raščlanjene na financijsku polugu koja proizlazi od pozajmljivanja novčanih sredstava ili vrijednosnih papira i na financijsku polugu ugrađenu u financijske izvedenice te mjeru do koje je imovina AIF-a ponovno korištena u okviru sporazuma o financijskoj poluzi.

Ove informacije uključuju naznaku pet najvećih izvora pozajmljenih novčanih sredstava ili vrijednosnih papira za svaki AIF kojim upravlja UAIF i iznose financijske poluge primljene od svakog od tih izvora za svaki AIF.

Za UAIF-e izvan EU obveze izvješćivanja navedene u ovom stavku ograničene su na AIF-e u EU kojima oni upravljaju i na AIF-e izvan EU kojima oni trguju u Uniji.

5. Kad je to potrebno za učinkovito praćenje sistemskog rizika, nadležna tijela matične države članice mogu zahtijevati dodatne informacije pored onih opisanih u ovom članku, na periodičnoj i na ad hoc osnovi. Nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o zahtjevima za dodatnim informacijama.

U iznimnim okolnostima i kad je to potrebno za osiguranje stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava ili za promicanje dugoročnog održivog razvoja, ESMA može zahtijevati od nadležnih tijela matične države članice da uvedu dodatne zahtjeve za izvješćivanjem.

6. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode:

▼B

(a) kada se u smislu stavka 4. smatra da se financijska poluga znatno koristi; i

(b) obveze izvješćivanja i dostavljanja informacija predviđene ovim člankom.

Ove mjere vode računa o potrebi da se izbjegne nepotrebno administrativno opterećivanje nadležnih tijela.

POGLAVLJE V.

UAIF-i KOJI UPRAVLJAJU POSEBNIM VRSTAMA AIF-ova

ODJELJAK 1.

UAIF-i koji upravljaju AIF-ima koji koriste financijsku polugu

Članak 25.

Korištenje informacija od strane nadležnih tijela, suradnja prilikom nadzora te ograničenja financijske poluge

1. Države članice osiguravaju da nadležna tijela matične države članice UAIF-a koriste informacije prikupljene na temelju članka 24. u svrhu utvrđivanja do koje mjere korištenje financijske poluge doprinosi povećanju sistemskog rizika u financijskom sustavu, rizika poremećaja na tržištu ili rizika za dugoročni gospodarski rast.

2. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a osiguravaju da se sve informacije prikupljene na temelju članka 24. u vezi svih UAIF-ova koje ona nadziru i informacije prikupljene na temelju članka 7., stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima drugih dotičnih država članica, ESMA-i i ESRB-u prema postupcima iz članka 50. o suradnji prilikom nadzora. Ona također, bez odgode, dostavljaju informacije, prema tim postupcima i bilateralno, nadležnim tijelima izravno zainteresiranih drugih država članica, kad bi UAIF pod njihovom odgovornošću ili AIF kojim upravlja taj UAIF, mogao potencijalno predstavljati važan izvor rizika druge ugovorne strane za kreditne institucije ili za druge institucije značajne za sustav u drugim državama članica.

3. UAIF pokazuje da su ograničenja u vezi financijske poluge utvrđena za svaki AIF kojim upravlja, razumna i da on u svakom trenutku poštuje ta ograničenja. Nadležna tijela procjenjuju rizike koji bi mogli nastati zbog korištenja financijske poluge od strane UAIF-a vezano uz AIF-e kojima upravlja i, kad se to smatra potrebnim kako bi se osigurala stabilnost i cjelovitost financijskog sustava, nadležna tijela matične države članice UAIF-a, nakon što su obavijestila ESMA-u, ESRB i nadležna tijela dotičnog AIF-a, ograničavaju razinu financijske poluge koju UAIF ima pravo koristiti ili uvode druga ograničenja vezana uz upravljanje AIF-om, u odnosu na AIF-e kojima upravlja, kako bi se ograničila mjera do koje korištenje financijske poluge doprinosi povećanju sistemskog rizika u financijskom sustavu ili rizika poremećaja na tržištu. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a propisno obavješćuju ESMA-u, ESRB i nadležna tijela AIF-a o mjerama poduzetim u vezi s ovim, sukladno postupcima navedenim u članku 50.

▼B

4. Obavijest navedena u stavku 3. šalje se u roku koji nije kraći od deset radnih dana prije nego li je predviđeno da predložena mjera stupi na snagu ili bude obnovljena. Obavijest uključuje pojedinosti o predloženim mjerama, razloge za mjeru te kada se predviđa da će stupiti na snagu. U iznimnim okolnostima, nadležna tijela matične države članice UAIF-a mogu odlučiti da predložene mjere stupaju na snagu unutar razdoblja iz prve rečenice.

5. ESMA obavlja funkciju olakšavanja i koordiniranja, a posebno nastoji osigurati da nadležna tijela zauzimaju dosljedan pristup u odnosu na mjere koje predlažu nadležna tijela na temelju stavka 3.

6. Nakon primitka obavijesti iz stavka 3., ESMA izdaje mišljenje nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a o predloženim ili poduzetim mjerama. Ovo mišljenje može posebno razmatrati čini li se da su uvjeti za poduzimanje mjera ispunjeni, jesu li mjere primjerene i trajanje mjera.

7. Na temelju informacija primljenih u skladu sa stavkom 2. i nakon uzimanja u obzir mišljenja ESRB-a, ESMA može odlučiti da financijska poluga koju koristi UAIF ili grupa UAIF-ova, predstavlja znatan rizik za stabilnost i cjelovitost financijskog sustava te može izdati mišljenje nadležnim tijelima u kojem navodi korektivne mjere koje je potrebno poduzeti, uključujući ograničenja u pogledu razine financijske poluge koju taj UAIF ili ta grupa UAIF-ova imaju pravo koristiti. ESMA bez odgode obavješćuje dotična nadležna tijela, ESRB i Komisiju o svakoj takvoj odluci.

8. Ako nadležno tijelo predloži da se poduzmu mjere suprotne mišljenju ESMA-e iz stavaka 6. i 7., ono obavješćuje ESMA-u, navodeći svoje razloge. ESMA može objaviti činjenicu da nadležno tijelo ne poštuje ili da ne namjerava poštovati njeno mišljenje. ESMA može također, za svaki slučaj posebno, odlučiti da će objaviti razloge nepoštovanja njenog mišljenja koje je dostavilo nadležno tijelo. Dotična nadležna tijela dobivaju prethodnu obavijest o takvoj objavi.

9. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode načela koja utvrđuju okolnosti u kojima nadležna tijela primjenjuju odredbe navedene u stavku 3., vodeći računa o različitim strategijama AIF-a, različitim tržišnim uvjetima u kojima posluju AIF-i i mogućim procikličkim učincima primjene tih odredbi.

ODJELJAK 2.

Obveze UAIF-ova koji upravljaju AIF-ima koji stječu kontrolu nad neuvrštenim društvima i izdavateljima

Članak 26.

Područje primjene

1. Ovaj se odjeljak primjenjuje na sljedeće:

▼B

(a) UAIF-e koji upravljaju s jednim ili više AIF-ova koji pojedinačno ili zajednički, na temelju sporazuma čiji je cilj stjecanje kontrole, stječu kontrolu nad neuvrštenim društvom, u skladu sa stavkom 5.;

(b) UAIF-e koji surađuju s jednim ili više drugih UAIF-ova, na temelju sporazuma, u skladu s kojim AIF-i kojima upravljaju ti UAIF-i, zajednički stječu kontrolu nad neuvrštenim društvom, u skladu sa stavkom 5.

2. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje kad su dotična neuvrštena društva:

(a) mala i srednja poduzeća u smislu članka 2. stavka 1. Priloga Preporuke Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikro, malih i srednjih poduzeća ([1]); ili

(b) subjekte posebne namjene, osnovane radi kupnje, posjedovanja ili upravljanja nekretninama.

3. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 2. ovog članka, članak 27. stavak 1. također se primjenjuje na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji stječu udio u neuvrštenom društvu koji nije kontrolni udio.

4. Članak 28. stavci 1., 2. i 3. te članak 30. primjenjuju se također na UAIF-e koji upravljaju AIF-ima koji stječu kontrolu nad izdavateljima. U smislu navedenih članaka, stavci 1. i 2. ovog članka primjenjuju se uz nužne izmjene.

5. U smislu ovog odjeljka, za neuvrštena društva, kontrola znači više od 50 % prava glasa u društvu.

Prilikom izračuna postotka prava glasa koje ima dotični AIF, pored prava glasa koje izravno ima dotični AIF, ovisno o uspostavi kontrole iz prvog podstavka, u obzir se uzimaju sljedeća prava glasa:

(a) društva kojeg kontrolira AIF; i

(b) fizičkih ili pravnih osoba, koje djeluju u svoje ime, ali za račun AIF-a ili društva kojeg kontrolira AIF.

Postotak prava glasa izračunava se na temelju svih dionica s pravom glasa, čak i ako je ostvarivanje tih prava ograničeno.

Bez obzira na točku i. članka 4. stavka 1., u smislu članka 28. stavaka 1., 2. i 3. i članka 30., u odnosu na izdavatelje, kontrola se određuje u skladu s člankom 5. stavkom 3. Direktive 2004/25/EZ.

6. Ovaj se odjeljak primjenjuje ovisno o uvjetima i ograničenjima navedenima u članku 6. Direktive 2002/14/EZ.

7. Ovaj se odjeljak primjenjuje ne dovodeći u pitanje stroža pravila koja donesu države članice vezano uz stjecanje udjela izdavatelja i neuvrštenih društava na njihovim državnim područjima.

([1]) SL L 124, 20.5.2003., str. 36.

▼B

Članak 27.

Obavijest o stjecanju većinskih udjela i kontrole nad neuvrštenim društvima

1. Države članice zahtijevaju da, kad AIF stječe, otpušta ili drži dionice neuvrštenog društva, UAIF koji upravlja takvim AIF-om obavješćuje nadležna tijela svoje matične države članice o udjelu prava glasa koje AIF ima u neuvrštenom društvu, svaki put kada takav udio dostigne, prijeđe ili padne ispod pragova od 10 %, 20 %, 30 %, 50 %, i 75 %.

2. Države članice zahtijevaju da, kad AIF stječe, pojedinačno ili zajednički, kontrolu nad neuvrštenim društvom, u skladu s člankom 26. stavkom 1. u vezi sa stavkom 5. toga članka, UAIF koji upravlja takvim AIF-om obavješćuje o stjecanju kontrole od strane AIF-a sljedeće:

(a) neuvršteno društvo;

(b) dioničare čiji su identiteti i adrese dostupni UAIF-u ili ih neuvršteno društvo može učiniti dostupnim ili se mogu učiniti dostupnim pomoću registra kojem UAIF ima ili može dobiti pristup; i

(c) nadležna tijela matične države članice UAIF-a.

3. Obavijest iz stavka 2. sadrži sljedeće dodatne informacije:

(a) nastalu situaciju u smislu prava glasa;

(b) uvjete pod kojima je kontrola stečena, uključujući informacije o identitetu različitih uključenih dioničara, fizičkih ili pravnih osoba ovlaštenih za ostvarivanje prava glasa u njihovo ime, i, prema potrebi, lanac društava putem kojih stvarno imaju prava glasa;

(c) datum kad je kontrola stečena.

4. U svojoj obavijesti neuvrštenom društvu, UAIF zahtjeva od uprave društva da, bez odgode, obavijesti predstavnike zaposlenika ili, ako oni ne postoje, same zaposlenike o stjecanju kontrole od strane AIF-a kojim upravlja UAIF, te o informacijama iz stavka 3. UAIF ulaže sve napore kako bi osigurao da uprava, u skladu s ovim člankom, propisno obavijesti predstavnike zaposlenika ili, ako oni ne postoje, same zaposlenike.

5. Obavijest iz stavaka 1., 2. i 3. dostavlja se čim prije, ali najkasnije u roku od deset radnih dana od datuma kad AIF dostigne, premaši ili padne ispod dotičnog praga ili stekne kontrolu nad neuvrštenim društvom.

Članak 28.

Objavljivanje u slučaju stjecanja kontrole

1. Države članice zahtijevaju da, kad AIF stječe, pojedinačno ili zajednički, kontrolu nad neuvrštenim društvom ili izdavateljem u skladu s člankom 26. stavkom 1. u vezi sa stavkom 5. toga članka, UAIF koji upravlja takvim AIF-om mora učiniti dostupnim informacije navedene u stavku 2. ovog članka:

▼B

(a) dotičnom društvu;

(b) dioničarima društva čiji su identiteti i adrese dostupni UAIF-u ili ih društvo može učiniti dostupnim ili se mogu učiniti dostupnim pomoću registra kojem UAIF ima ili može dobiti pristup; i

(c) nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a.

Države članice mogu zahtijevati da se informacije iz stavka 2. isto tako učine dostupnim nadležnim tijelima neuvrštenog društva koja države članice u tu svrhu mogu odrediti.

2. UAIF čini dostupnim:

(a) naznaku UAIF-a koji pojedinačno ili na temelju sporazuma s drugim UAIF-ima upravljaju AIF-ima koji su stekli kontrolu;

(b) politiku sprečavanja i upravljanja sukobom interesa, posebno između UAIF-a, AIF-a i društva, uključujući informacije o posebnim mjerama zaštite uspostavljenima kako bi se osiguralo da je svaki sporazum zaključen između UAIF-a i/ili AIF-a i društva zaključen kao između poslovnih partnera koji su neovisni jedan o drugom; i

(c) politiku vanjske i unutarnje komunikacije u vezi s društvom, posebno u pogledu zaposlenika.

3. U svojoj obavijesti društvu u skladu s točkom (a) stavka 1., UAIF zahtjeva od uprave društva da, bez odgode, obavijesti predstavnike zaposlenika ili, ako oni ne postoje, same zaposlenike o informacijama iz stavka 1. UAIF ulaže sve napore kako bi osigurao da uprava, u skladu s ovim člankom, propisno obavijesti predstavnike zaposlenika ili, ako oni ne postoje, same zaposlenike.

4. Države članice zahtijevaju da, kad AIF stječe, pojedinačno ili zajednički, kontrolu nad neuvrštenim društvom u skladu s člankom 26. stavkom 1. u vezi s stavkom 5. toga članka, UAIF koji upravlja takvim AIF-om, osigurava da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a objavi svoje namjere u vezi s budućim poslovanjem neuvrštenog društva i vjerojatne posljedice na zapošljavanje, uključujući sve značajne promjene u uvjetima zapošljavanja:

(a) neuvrštenom društvu; i

(b) dioničarima neuvrštenog društva čiji su identiteti i adrese dostupni UAIF-u ili ih neuvršteno društvo može učiniti dostupnim ili se mogu učiniti dostupnim pomoću registra kojem UAIF ima ili može dobiti pristup.

Osim toga, UAIF koji upravlja dotičnim AIF-om, zahtijeva i ulaže sve napore kako bi osigurao da uprava neuvrštenog društva učini dostupnim informacije navedene u prvom podstavku predstavnicima zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samim zaposlenicima neuvrštenog društva.

5. Države članice zahtijevaju da, kad AIF stječe kontrolu nad neuvrštenim društvom u skladu s člankom 26. stavkom 1. u vezi sa stavkom 5. toga članka, UAIF koji upravlja takvim AIF-om dostavlja nadležnim tijelima svoje matične države članice i ulagateljima AIF-a informacije o financiranju stjecanja.

▼B

Članak 29.

Posebne odredbe u vezi s godišnjim izvješćima AIF-ova koji imaju kontrolu nad neuvrštenim društvima

1. Države članice zahtijevaju da, kad AIF stječe, pojedinačno ili zajednički, kontrolu nad neuvrštenim društvom u skladu s člankom 26. stavkom 1. u vezi sa stavkom 5. toga članka, UAIF koji upravlja takvim AIF-om:

(a) zahtijeva i ulaže sav napor kako bi osigurao da uprava društva učini dostupnim godišnja izvješća neuvrštenog društva, sastavljene u skladu sa stavkom 2., predstavnicima zaposlenika ili, ako oni ne postoje, samim zaposlenicima u razdoblju u kojem godišnja izvješća trebaju biti sastavljena u skladu s važećim nacionalnim pravom; ili

(b) za svaki takav AIF uključuju u godišnja izvješća predviđena člankom 22., informacije iz stavka 2. koje se odnose na dotično neuvršteno društvo.

2. Dodatne informacije koje treba uključiti u godišnja izvješća društva ili AIF-a, u skladu sa stavkom 1., uključuju barem vjeran pregled razvoja poslovanja društva predstavljajući položaj društva na kraju razdoblja obuhvaćenog godišnjim izvješćima. Izvješća također moraju dati naznaku u vezi:

(a) svih važnih događaja koji su nastupili od završetka poslovne godine;

(b) vjerojatnog budućeg razvoja društva; i

(c) informacija koje se odnose na stjecanje vlastitih dionica kako je propisano člankom 22. stavkom 2. Direktive Vijeća 77/91/EEZ ([1]).

3. UAIF koji upravlja dotičnim AIF-om mora:

(a) zahtijevati i uložiti sav napor kako bi osigurao da uprava neuvrštenog društva učini dostupnim informacije navedene u točki (b) stavka 1. koje se odnose na dotično društvo, predstavnicima zaposlenika dotičnog društva ili, ako oni ne postoje, samim zaposlenicima, u razdoblju navedenom u članku 22. stavku 1.; ili

(b) učiniti dostupnim informacije iz točke (a) stavka 1. ulagateljima AIF-a, u mjeri u kojoj su one već dostupne, u razdoblju navedenom u članku 22. stavku 1., a u svakom slučaju ne nakon datuma na koji su godišnja izvješća neuvrštenog društva sastavljena u skladu s važećim nacionalnim pravom.

Članak 30.

Razdvajanje imovine

1. Države članice zahtijevaju da, kad AIF, pojedinačno ili zajednički, stječe kontrolu nad neuvrštenim društvom ili izdavateljem u skladu s člankom 26. stavkom 1. u vezi sa stavkom 5. toga članka, UAIF-u koji upravlja takvim AIF-om tijekom razdoblja od 24 mjeseca nakon što AIF stekne kontrolu nad društvom:

([1]) SL L 26, 31.1.1977.

▼B

(a) nije dozvoljeno da omogućuje, podupire ili daje upute o bilo kakvoj raspodjeli, smanjenju kapitala, otkupu dionica i/ili stjecanju vlastitih dionica društva, kako je to opisano u stavku 2.;

(b) u mjeri u kojoj je UAIF ovlašten da glasa u ime AIF-a na skupštinama nadzornih tijela društva, ne glasa u korist raspodjele, smanjenja kapitala, otkupa dionica i/ili stjecanja vlastitih dionica društva, kako je to opisano u stavku 2.; i

(c) u svakom slučaju ulaže sav napor kako bi spriječio raspodjele, smanjenja kapitala, otkupe dionica i/ili stjecanje vlastitih dionica društva, kako je opisano u stavku 2.

2. Obveze koje su uvedene za UAIF u skladu sa stavkom 1., odnose se na sljedeće:

(a) svaku raspodjelu dioničarima izvršenu kada je na datum zaključenja posljednje poslovne godine neto imovina, koja je navedena u godišnjim financijskim izvještajima društva, niža ili bi kao posljedica takve raspodjele postala niža od iznosa upisanog kapitala uvećanog za rezerve koje ne mogu biti raspodijeljene u skladu sa zakonom ili statutom, pri čemu se podrazumijeva, kad neuplaćeni dio upisanog kapitala nije uključen u imovinu iskazanu u bilanci, da se ovaj iznos odbija od iznosa upisanog kapitala;

(b) svaku raspodjelu dioničarima iznosa koji premašuje iznos dobiti na završetku posljednje poslovne godine uvećan za prenesenu dobit i iznose rezervi koje se mogu koristiti u tu svrhu, umanjen za sve prenesene gubitke i iznose unesene u rezerve u skladu sa zakonom ili statutom;

(c) do mjere do koje je stjecanje vlastitih dionica dozvoljeno, stjecanje društva, uključujući dionice koje je društvo prethodno steklo i koje drži kao i dionice koje su stekle osobe koje djeluju u svoje ime i za račun društva, koje bi uzrokovalo smanjenje neto imovine ispod iznosa koji je naveden u točki (a).

3. U smislu stavka 2:

(a) izraz „raspodjela” iz točaka (a) i (b) stavka 2. uključuje, posebno, isplate dividendi i udjela u vezi s dionicama;

(b) odredbe o smanjenju kapitala ne primjenjuju se na smanjenje upisanog kapitala, čija je svrha da pokrije nastale gubitke ili da unese sredstva u rezerve koje se ne mogu raspodijeliti, pod uvjetom da, nakon te radnje, iznos takvih rezervi nije viši od 10 % od smanjenog upisanog kapitala; i

(c) ograničenje navedeno u točki (c) stavka 2. podliježe točkama od (b) do (h) članka 20. stavka 1. Direktive 77/91/EEZ.

▼B

POGLAVLJE VI.

PRAVA UAIF-ova u EU DA U UNIJI TRGUJU I UPRAVLJAJU AIF-ima u EU

Članak 31.

Trgovanje udjelima ili dionicama AIF-ova u EU u matičnoj državi članici UAIF-a

1. Države članice osiguravaju da UAIF u EU koji ima odobrenje za rad može trgovati udjelima ili dionicama bilo kojega AIF-a u EU kojim upravlja s profesionalnim ulagateljima u matičnoj državi članici UAIF-a, čim su ispunjeni uvjeti propisani ovim člankom.

Kad je AIF u EU napajajući AIF, pravo trgovanja iz prvog podstavka podliježe uvjetu da je glavni AIF također i AIF u EU kojim upravlja UAIF u EU koji ima odobrenje za rad.

2. UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje matične države članice za svaki AIF u EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu III.

3. U roku od 20 radnih dana nakon primitka potpune dokumentacije uz obavijest u skladu sa stavkom 2., nadležna tijela matične države članice UAIF-a obavješćuju UAIF o tome može li početi trgovati AIF-om koji je naznačen u obavijesti iz stavka 2. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a mogu spriječiti trgovanje AIF-om samo ako upravljanje AIF-om od strane UAIF-a nije ili neće biti u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito nije usklađen ili neće biti usklađen s ovom Direktivom. U slučaju pozitivne odluke, UAIF može početi trgovati AIF-om u svojoj matičnoj državi članici od datuma obavijesti od strane nadležnih tijela u tom smislu.

Ako su nadležna tijela različita, nadležna tijela matične države članice UAIF-a također obavješćuju nadležna tijela AIF-a da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a.

4. U slučaju značajne promjene pojedinosti dostavljenih u skladu sa stavkom 2., UAIF dostavlja pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje matične države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja promjene u vezi sa svim promjenama koje planira UAIF ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, dotična nadležna tijela obavješćuju UAIF bez odgode da ne smije provesti promjenu.

▼B

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više nije u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više nije usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46., uključujući, po potrebi, izričitu zabranu trgovanja AIF-om.

5. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila:

(a) oblik i sadržaj standardnog obrasca obavijesti iz stavka 2.; i

(b) oblik pisane obavijesti iz stavka 4.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

6. Ne dovodeći u pitanje članak 43. stavak 1., države članice zahtijevaju da se AIF-ima kojima upravljaju i trguju UAIF-i trguje samo s profesionalnim ulagateljima.

Članak 32.

Trgovanje udjelima ili dionicama AIF-ova u EU u državama članicama koje nisu matična država članica UAIF-a

1. Države članice osiguravaju da UAIF u EU koji ima odobrenje za rad može trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u EU kojim upravlja s profesionalnim ulagateljima u drugoj državi članici koja nije matična država članica UAIF-a, čim su ispunjeni uvjeti propisani ovim člankom.

Kad je AIF u EU napajajući AIF, pravo trgovanja iz prvog podstavka podliježe uvjetu da je glavni AIF također i AIF u EU kojim upravlja UAIF u EU koji ima odobrenje za rad.

2. UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje matične države članice u vezi svakog AIF-a u EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu IV.

3. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a u roku od najviše 20 radnih dana nakon primitka potpune dokumentacije uz obavijest u skladu sa stavkom 2., šalju potpunu dokumentaciju uz obavijest nadležnim tijelima država članica u kojima se namjerava trgovati AIF-om. Navedeno slanje može se odviti samo ako je upravljanje AIF-om od strane UAIF-a u skladu i ako će nastaviti biti u skladu s ovom Direktivom i ako je UAIF općenito usklađen s ovom Direktivom.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a prilažu izjavu u smislu da je dotični UAIF dobio njihovo odobrenje za upravljanje AIF-ima s posebnom strategijom ulaganja.

▼B

4. Nakon slanja dokumentacije uz obavijest, nadležna tijela matične države članice UAIF-a, bez odgode obavješćuju UAIF o slanju. UAIF može početi trgovati AIF-om u državi članici domaćinu UAIF-a od datuma te obavijesti.

Ako su nadležna tijela različita, nadležna tijela matične države članice UAIF-a također obavješćuju nadležna tijela AIF-a da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u državi članci domaćinu UAIF-a.

5. Postupci iz točke (h) Priloga IV. podliježu zakonima i nadzoru države članice domaćina UAIF-a.

6. Države članice osiguravaju da se obavijest UAIF-a iz stavka 2. i izjava predviđena stavkom 3. dostavljaju na jeziku koji se uobičajeno koristi u području međunarodnih financija.

Države članice osiguravaju da nadležna tijela prihvaćaju slanje i zaprimanje dokumenata iz stavka 3. elektronskim putem.

7. U slučaju značajne promjene pojedinosti dostavljenih u skladu sa stavkom 2., UAIF dostavlja pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje matične države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja planirane promjene ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF-a ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, dotična nadležna tijela bez odgode obavješćuju UAIF da ne provodi promjenu.

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više ne bi bilo u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46., uključujući, po potrebi, izričitu zabranu trgovanja AIF-om.

Ako su promjene prihvatljive jer ne utječu na usklađenost upravljanja AIF-om od strane UAIF-a s ovom Direktivom ili općenitu usklađenost UAIF-a s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez odgode obavješćuju nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a o tim promjenama.

8. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila:

(a) oblik i sadržaj standardnog obrasca obavijesti iz stavka 2.;

(b) oblik i sadržaj standardnog obrasca izjave iz stavka 3.;

▼B

(c) obrazac za slanje iz stavka 3.; i

(d) obrazac pisane obavijesti iz stavka 7.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

9. Ne dovodeći u pitanje članak 43. stavak 1., države članice zahtijevaju da se AIF-ima kojima upravljaju i trguju UAIF-i trguje samo s profesionalnim ulagateljima.

Članak 33.

▼M2

Uvjet upravljanja AIF-ima u EU-u osnovanima u drugim državama članicama te pružanja usluga u drugim državama članicama

1. Države članice osiguravaju da UAIF u EU-u koji ima odobrenje za rad može, bilo izravno ili putem osnivanja podružnice:

(a) upravljati AIF-ima u EU-u osnovanima u drugoj državi članici, pod uvjetom da UAIF ima odobrenje za upravljanje tom vrstom AIF-a;

(b) pružati u drugoj državi članici usluge iz članka 6. stavka 4. za koje ima odobrenje za rad.

2. UAIF koji po prvi put namjerava pružati aktivnosti i usluge iz stavka 1. nadležnom tijelu svoje matične države članice dostavlja sljedeće informacije:

(a) državu članicu u kojoj namjerava upravljati AIF-ima, izravno ili putem osnivanja podružnice i/ili pružiti usluge iz članka 6. stavka 4.;

(b) poslovni plan u kojem se posebno navode usluge koje namjerava obavljati i/ili koji sadrži naznaku AIF-ova kojima namjerava upravljati.

▼B

3. Ako UAIF namjerava osnovati podružnicu, dostavlja sljedeće informacije, pored onih navedenih u stavku 2.:

(a) organizacijsku strukturu podružnice;

(b) adresu u matičnoj državi članici AIF-a s koje se mogu dobiti dokumenti;

(c) imena i kontaktne podatke osoba odgovornih za upravljanje podružnicom.

4. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a moraju u roku od jednog mjeseca nakon primitka potpune dokumentacije u skladu sa stavkom 2. ili u roku od dva mjeseca nakon primitka potpune dokumentacije u skladu sa stavkom 3., poslati tu potpunu dokumentaciju nadležnim tijelima države članice domaćina UAIF-a. Navedeno slanje može se odviti samo ako je upravljanje AIF-om od strane UAIF-a u skladu i ako će nastaviti biti u skladu s ovom Direktivom i ako je UAIF općenito usklađen s ovom Direktivom.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a prilažu izjavu u smislu da je dotični UAIF dobio njihovo odobrenje za rad.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a bez odgode obavješćuju UAIF o slanju.

Po primitku obavijesti o slanju, UAIF može početi pružati usluge u državi članici domaćinu.

▼B

5. Država članica domaćin UAIF-a dotičnom UAIF-u ne smije uvesti nikakve dodatne zahtjeve u vezi pitanja obuhvaćenih ovom Direktivom.

6. U slučaju promjene neke informacije dostavljene u skladu sa stavkom 2. i, ako je to bitno, stavkom 3., UAIF dostavlja pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje matične države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja planiranih promjena ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF-a ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a obavješćuju UAIF bez odgode da ne smije provesti promjenu.

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više ne bi bilo u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46.

Ako su promjene prihvatljive jer ne utječu na usklađenost upravljanja AIF-om od strane UAIF-a s ovom Direktivom ili općenitu usklađenost UAIF-a s ovom Direktivom, nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a bez odgode obavješćuju nadležna tijela država članica domaćina UAIF-a o tim promjenama.

7. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi navela informacije koje je potrebo dostaviti u skladu sa stavcima 2. i 3.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

8. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi utvrdila standardne obrasce, predloške i postupke slanja informacija u skladu sa stavcima 2 i 3.

Komisiju se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE VII.

POSEBNA PRAVILA U VEZI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 34.

Uvjeti za UAIF-e u EU koji upravljaju AIF-ima izvan EU kojima se ne trguje u državama članicama

1. Države članice osiguravaju da UAIF u EU koji ima odobrenje za rad može upravljati AIF-ima izvan EU kojima se ne trguje u Uniji, pod uvjetom da:

▼B

(a) UAIF ispunjava sve zahtjeve iz ove Direktive, osim zahtjeva iz članaka 21. i 22., vezano uz te AIF-e, i

(b) postoje odgovarajući postupci suradnje između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala barem učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom.

2. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u vezi postupaka suradnje iz stavka 1., kako bi odredila zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave ovih postupaka suradnje s trećim zemljama.

3. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA izrađuje smjernice radi utvrđivanja uvjeta za primjenu mjera koje je donijela Komisija vezano uz postupke suradnje iz stavka 1.

Članak 35.

Uvjeti za trgovanje u Uniji pomoću putovnice AIF-om izvan EU kojim upravlja UAIF u EU

1. Države članice osiguravaju da UAIF u EU koji ima odobrenje za rad može trgovati s profesionalnim ulagateljima u Uniji udjelima ili dionicama AIF-ova izvan EU kojima upravlja i napajajućih AIF-ova u EU koji ne ispunjavaju zahtjeve iz drugog podstavka članka 31. stavka 1., čim su ispunjeni uvjeti propisani ovim člankom.

2. UAIF-i ispunjavaju sve zahtjeve iz ove Direktive, uz iznimku poglavlja VI. Pored toga, ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) postoje odgovarajući postupci suradnje između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala barem učinkovita razmjena informacija, vodeći računa o članku 50. stavku 4., koja omogućuje nadležnim tijelima obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom;

(b) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU nije uvrštena na popis FATF-e kao zemlja ili područje koji ne surađuju;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU potpisala je sporazum s matičnom državom članicom UAIF-a koji ima odobrenje za rad i sa svakom drugom državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ovog modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija u pogledu porezne materije, uključujući sve multilateralne porezne sporazume.

▼B

Ako se nadležno tijelo druge države članice ne slaže s procjenom nadležnih tijela matične države članice UAIF-a o primjeni točaka (a) i (b) prvog podstavka, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. Ako UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU u svojoj matičnoj državi članici, UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje matične države članice za svaki AIF izvan EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu III.

4. Najkasnije u roku od 20 radnih dana nakon primitka potpune obavijesti u skladu sa stavkom 3., nadležna tijela matične države članice UAIF-a obavješćuju UAIF o tome može li početi trgovati AIF-om koji je naznačen u obavijesti iz stavka 3. na njenom državnom području. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a mogu spriječiti trgovanje AIF-om samo ako upravljanje AIF-om od strane UAIF-a nije ili neće biti u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito nije usklađen ili neće biti usklađen s ovom Direktivom. U slučaju pozitivne odluke, UAIF može početi trgovati AIF-om u svojoj matičnoj državi članici od datuma obavijesti od strane nadležnih tijela u tom smislu.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a također obavješćuju ESMA-u da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u matičnoj državi članici UAIF-a.

5. Ako UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU u državi članici koja nije njegova matična država članica, UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje matične države članice za svaki AIF izvan EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu IV.

6. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a u roku od najviše 20 radnih dana nakon primitka potpune dokumentacije uz obavijest u skladu sa stavkom 2., šalju potpunu dokumentaciju uz obavijest nadležnim tijelima država članica u kojima se namjerava trgovati AIF-om. Navedeno slanje može se odviti samo ako je upravljanje AIF-om od strane UAIF-a u skladu i ako će nastaviti biti u skladu s ovom Direktivom i ako je UAIF općenito usklađen s ovom Direktivom.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a prilažu izjavu u smislu da je dotični UAIF dobio njihovo odobrenje za upravljanje AIF-ima s posebnom strategijom ulaganja.

7. Nakon slanja dokumentacije uz obavijest, nadležna tijela matične države članice UAIF-a, bez odgode obavješćuju UAIF o slanju. UAIF može početi trgovati AIF-om u dotičnoj državi članici domaćinu UAIF-a od datuma obavijesti od strane nadležnih tijela.

Nadležna tijela matične države članice UAIF-a također obavješćuju ESMA-u da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u državi članici domaćinu UAIF-a.

▼B

8. Postupci iz točke (h) Priloga IV. podliježu zakonima i nadzoru države članice domaćina UAIF-a.

9. Države članice osiguravaju da se obavijest UAIF-a iz stavka 5. i izjava predviđena stavkom 6. dostavljaju na jeziku koji se uobičajeno koristi u području međunarodnih financija.

Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela prihvaćaju slanje i zaprimanje dokumenata iz stavka 3. elektronskim putem.

10. U slučaju značajne promjene pojedinosti dostavljenih u skladu sa stavkom 3. ili 5., UAIF, dostavlja pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje matične države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja planirane promjene ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF-a ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a obavješćuju UAIF bez odgode da ne smije provesti promjenu.

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više ne bi bilo u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46., uključujući, po potrebi, izričitu zabranu trgovanja AIF-om.

Ako su promjene prihvatljive jer ne utječu na usklađenost upravljanja AIF-om od strane UAIF-a s ovom Direktivom ili općenitu usklađenost UAIF-a s ovom Direktivom, nadležna tijela matične države članice UAIF-a o tim promjenama bez odgode obavješćuju ESMA-u, ako se promjene odnose na prestanak trgovanja određenim AIF-ima ili trgovanje dodatnim AIF-ima i, prema potrebi, nadležna tijela država članica domaćina UAIF-a.

11. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u vezi postupaka suradnje iz točke (a) stavka 2., kako bi odredila zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave ovih postupaka suradnje s trećim zemljama.

12. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA može izraditi smjernice kako bi utvrdila uvjete za primjenu mjera koje je donijela Komisija vezano uz postupke suradnje iz točke (a) stavka 2.

13. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđivanja minimalnog sadržaja postupaka suradnje iz točke (a) stavka 2., kako bi osigurala da nadležna tijela matične države članice i nadležna tijela država članica domaćina mogu dobiti dovoljno informacija kako bi mogla izvršavati svoje nadzorne i istražne ovlasti na temelju ove Direktive.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

▼B

14. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila postupke za koordinaciju i razmjenu informacija između nadležnih tijela matične države članice i nadležnih tijela država članica domaćina UAIF-a.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

15. Ako nadležno tijelo odbije zahtjev za razmjenom informacija u skladu s regulatornim tehničkim standardima iz stavka 14., dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

16. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila:

(a) oblik i sadržaj standardnog obrasca obavijesti iz stavka 3.;

(b) oblik i sadržaj standardnog obrasca obavijesti iz stavka 5.;

(c) oblik i sadržaj standardnog obrasca izjave iz stavka 6.;

(d) obrazac za slanje iz stavka 6.;

(e) obrazac pisane obavijesti iz stavka 10.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

17. Ne dovodeći u pitanje članak 43. stavak 1., države članice zahtijevaju da se AIF-ima kojima upravljaju i trguju UAIF-i trguje samo s profesionalnim ulagateljima.

Članak 36.

Uvjeti za trgovanje AIF-ima izvan EU kojima upravlja UAIF u EU u državama članicama bez putovnice

1. Ne dovodeći u pitanje članak 35., države članice mogu dopustiti UAIF-u u EU koji ima odobrenje za rad da trguje s profesionalnim ulagateljima, isključivo na njihovom državnom području, udjelima ili dionicama AIF-ova izvan EU kojima upravlja i napajajućih AIF-ova u EU koji ne ispunjavaju zahtjeve iz drugog podstavka članka 31. stavka 1., pod uvjetom da:

(a) UAIF ispunjava sve zahtjeve iz ove Direktive, uz iznimku članka 21. Taj UAIF međutim osigurava da je jedan ili više subjekata imenovan za obavljanje dužnosti iz članka 21. stavaka 7., 8. i 9. UAIF ne smije izvršavati te poslove. UAIF dostavlja svojim nadzornim tijelima informacije o identitetu tih subjekata odgovornih za obavljanje dužnosti iz članka 21. stavaka 7., 8. i 9.;

▼B

(b) postoje odgovarajući postupci suradnje radi nadzora sistemskog rizika koji su u skladu s međunarodnim standardima, između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU nije uvrštena na popis FATF-e kao zemlja ili područje koji ne surađuju.

2. U smislu ovog članka, države članice mogu uvesti stroža pravila za UAIF vezano uz trgovanje udjelima ili dionicama AIF-ova izvan EU s ulagateljima na svom državnom području.

3. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u vezi postupaka suradnje iz stavka 1., kako bi odredila zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave ovih postupaka suradnje s trećim zemljama.

4. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA izrađuje smjernice radi utvrđivanja uvjeta za primjenu mjera koje je donijela Komisija vezano uz postupke suradnje iz stavka 1.

Članak 37.

Odobrenje za rad UAIF-ima izvan EU koji namjeravaju upravljati AIF-ima u EU i/ili trgovati AIF-ima kojima oni upravljaju u Uniji u skladu s člancima 39. ili 40.

1. Države članice zahtijevaju da UAIF-i izvan EU, koji namjeravaju upravljati AIF-ima u EU i/ili trgovati AIF-ima kojima oni upravljaju u Uniji u skladu s člancima 39. ili 40., dobiju prethodno odobrenje za rad nadležnih tijela svoje referentne države članice u skladu s ovim člankom.

2. UAIF izvan EU koji namjerava dobiti prethodno odobrenje za rad iz stavka 1. mora biti usklađen s ovom Direktivom, uz iznimku poglavlja VI. Ako i u mjeri u kojoj je usklađenost s odredbama ove Direktive nespojiva s usklađenošću s pravom kojem podliježe UAIF izvan EU i/ili AIF izvan EU kojim se trguje u Uniji, UAIF nije obvezan biti usklađen s odredbama ove Direktive ako može dokazati da:

(a) je nemoguće spojiti takvu usklađenost s usklađenošću s obvezujućim odredbama prava kojem podliježe UAIF izvan EU i/ili AIF izvan EU kojim se trguje u Uniji;

(b) pravo kojem podliježe UAIF izvan EU i/ili AIF izvan EU predviđa jednako pravilo koje ima istu regulatornu svrhu i koje nudi istu razinu zaštite ulagatelja dotičnog AIF-a; i

(c) UAIF izvan EU i/ili AIF izvan EU usklađen je s jednakim pravilom iz točke (b).

▼B

3. UAIF izvan EU koji namjerava dobiti prethodno odobrenje za rad iz stavka 1. mora imati pravnog zastupnika osnovanoga u svojoj referentnoj državi članici. Pravni zastupnik djeluje kao kontaktna točka UAIF-a u Uniji i zadužen je za svu službenu korespondenciju između nadležnih tijela i UAIF-a i između ulagatelja u EU dotičnog AIF-a i UAIF-a, kako je to navedeno u ovoj Direktivi. Pravni zastupnik zajedno s UAIF-om obavlja funkciju praćenja usklađenosti koja se odnosi na djelatnosti upravljanja i trgovanja koje obavlja UAIF na temelju ove Direktive.

4. Referentna država članica UAIF-a izvan EU određuje se kako slijedi:

(a) ako UAIF izvan EU namjerava upravljati samo jednim AIF-om u EU ili s nekoliko AIF-ova u EU osnovanih u istoj državi članici i ne namjerava trgovati niti jednim AIF-om u skladu s člankom 39. ili 40. u Uniji, matična država članica toga ili tih AIF-ova smatra se referentnom državom članicom, a nadležna tijela te države članice bit će odgovorna za postupak odobrenja za rad i nadzor UAIF-a;

(b) ako UAIF izvan EU namjerava upravljati s nekoliko AIF-ova u EU osnovanih u različitim državama članicama i ne namjerava trgovati niti jednim AIF-om u skladu s člankom 39. ili 40. u Uniji, referentna država članica je:

i. država članica u kojoj je osnovana većina AIF-ova; ili

ii. država članica u kojoj se upravlja najvećim dijelom imovine;

(c) ako UAIF izvan EU namjerava trgovati samo jednim AIF-om u EU u samo jednoj državi članici, referentna država članica određuje se kako slijedi:

i. ako je AIF dobio odobrenje za rad ili je registriran u državi članici, matična država članica AIF-a ili država članica u kojoj UAIF namjerava trgovati AIF-om;

ii. ako AIF nije dobio odobrenje za rad ili nije registriran u državi članici, država članica u kojoj UAIF namjerava trgovati AIF-om;

(d) ako UAIF izvan EU namjerava trgovati samo jednim AIF-om izvan EU u samo jednoj državi članici, referentna država članica je ta država članica;

(e) ako UAIF izvan EU namjerava trgovati samo jednim AIF-om u EU, ali u različitim državama članicama, referentna država članica određuje se kako slijedi:

i. ako je AIF dobio odobrenje za rad ili je registriran u državi članici, matična država članica AIF-a ili jedna od država članica u kojoj UAIF namjerava razviti učinkovito trgovanje; ili

ii. ako AIF nije dobio odobrenje za rad ili nije registriran u državi članici, jedna od država članica u kojoj UAIF namjerava razviti učinkovito trgovanje;

(f) ako UAIF izvan EU namjerava trgovati samo jednim AIF-om izvan EU, ali u različitim državama članicama, referentna država članica je jedna od tih država članica;

▼B

(g) ako UAIF izvan EU namjerava trgovati s nekoliko AIF-ova u EU u Uniji, referentna država članica određuje se kako slijedi:

i. u mjeri u kojoj su svi ti AIF-i registrirani ili su dobili odobrenje za rad u istoj državi članici, matična država članica navedenih AIF-ova ili država članica u kojoj UAIF namjerava razviti učinkovito trgovanje za većinu tih AIF-ova;

ii. u mjeri u kojoj ti AIF-i nisu svi registrirani ili nisu dobili odobrenje za rad u istoj državi članici, država članica u kojoj UAIF namjerava razviti učinkovito trgovanje za većinu tih AIF-ova;

(h) ako UAIF izvan EU namjerava trgovati s nekoliko AIF-ova u EU i AIF-ova izvan EU ili s nekoliko AIF-ova izvan EU u Uniji, referentna država članica je država članica u kojoj namjerava razviti učinkovito trgovanje za većinu tih AIF-ova.

U skladu s kriterijima navedenim u točkama (b), (c) alineja i., (e), (f) i (g) alineja i., moguće je imati više referentnih država članica. U takvim slučajevima, države članice zahtijevaju da UAIF izvan EU, koji namjerava upravljati AIF-ima u EU bez da njima trguje i/ili trgovati AIF-ima kojima upravlja u Uniji u skladu s člankom 39. ili 40., dostavlja zahtjev nadležnim tijelima svih država članica koje su moguće referentne države članice u skladu s kriterijima navedenim u tim točkama kako bi između njih odredio svoju referentnu državu članicu. Navedena nadležna tijela zajednički donose odluku o referentnoj državi članici toga UAIF-a izvan EU u roku od jednog mjeseca od primitka takvog zahtjeva. Nadležna tijela države članice koja je imenovana kao referentna država članica bez odgode o tom imenovanju obavješćuju UAIF izvan EU. Ako UAIF izvan EU nije propisno obaviješten o odluci koju su donijela dotična nadležna tijela u roku od sedam dana nakon donošenja odluke, ili ako dotična nadležna tijela ne donesu odluku u roku od jednog mjeseca, UAIF izvan EU može sam izabrati referentnu državu članicu na temelju kriterija navedenih u ovom stavku.

UAIF mora biti sposoban dokazati svoju namjeru u vezi razvijanja učinkovitog trgovanja u nekoj posebnoj državi članici objavljivanjem svoje strategije trgovanja nadležnim tijelima države članice koju je naznačio.

5. Države članice zahtijevaju da UAIF izvan EU, koji namjerava upravljati AIF-ima u EU bez da njima trguje i/ili trgovati AIF-ima kojima upravlja u Uniji u skladu s člankom 39. ili 40., dostavlja zahtjev za izdavanje odobrenja za rad svojoj referentnoj državi članici.

Nakon primitka zahtjeva za odobrenje za rad, nadležna tijela moraju procijeniti je li određivanje UAIF-a u vezi njegove referentne države članice u skladu s kriterijima koji su propisani stavkom 4. Ako nadležna tijela smatraju da to nije slučaj, oni odbijaju zahtjev za izdavanje odobrenja za rad UAIF-u izvan EU, uz objašnjenje razloga za odbijanje. Ako nadležna tijela smatraju da su kriteriji iz stavka 4. ispunjeni, oni obavješćuju o tome ESMA –u, pri čemu traže mišljenje o svojoj procjeni. U svojoj obavijesti ESMA-i, nadležna tijela dostavljaju ESMA-i obrazloženje UAIF-a o njegovoj procjeni u vezi referentne države članice i informacije o strategiji trgovanja UAIF-a.

▼B

U roku od jednog mjeseca nakon primitka obavijesti iz drugog podstavka, ESMA izdaje mišljenje dotičnim nadležnim tijelima o njihovoj procjeni referentne države članice u skladu s kriterijima navedenima u stavka 4. ESMA izdaje negativno mišljenje samo ako smatra da kriteriji navedeni u stavku 4. nisu ispunjeni.

Rok koji se navodi u članku 8. stavku 5. privremeno se obustavlja dok ESMA vijeća u skladu s ovim stavkom.

Ako nadležna tijela predlažu izdavanje odobrenja za rad protivno mišljenju ESMA-e iz trećega podstavka, oni obavješćuju ESMA-u navodeći svoje razloge. ESMA objavljuje činjenicu da nadležna tijela ne poštuju ili ne namjeravaju poštovati njeno mišljenje. ESMA može također za svaki slučaj posebno odlučiti da će objaviti razloge nepoštovanja njenog mišljenja koje je dostavilo nadležno tijelo. Dotična nadležna tijela trebaju dobiti prethodnu obavijest o takvoj objavi.

Ako nadležna tijela predlažu izdavanje odobrenja za rad protivno mišljenju ESMA-e iz trećega podstavka, a UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-ova kojima upravlja u državi članici koja nije referentna država članica, nadležna tijela referentne države članice također obavješćuju nadležna tijela tih država članica, navodeći svoje razloge. U mjeri u kojoj je to primjenjivo, nadležna tijela referentne države članice također obavješćuju nadležna tijela matičnih država članica AIF-ova kojima upravlja UAIF, navodeći svoje razloge.

6. Ako se nadležna tijela države članice ne slažu s određivanjem referentne države članice od strane UAIF-a, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

7. Ne dovodeći u pitanje odredbe iz stavka 8., odobrenje za rad se ne izdaje ako nisu ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) UAIF je naznačio referentnu državu članicu u skladu s kriterijima iz stavka 4. što je popraćeno objavom strategije trgovanja i dotična nadležna tijela poštuju postupak naveden u stavku 5.;

(b) UAIF je imenovao pravnog zastupnika koji je osnovan u referentnoj državi članici;

(c) pravni zastupnik je zajedno s UAIF-om kontaktna točka UAIF-a izvan EU za ulagatelje dotičnih AIF-ova, za ESMA-u i za nadležna tijela u pogledu djelatnosti za koje UAIF ima odobrenje za rad u Uniji, i barem je dovoljno opremljen za obavljanje funkcije praćenja usklađenosti s ovom Direktivom;

(d) postoje odgovarajući postupci suradnje između nadležnih tijela referentne države članice, nadležnih tijela matične države članice dotičnih AIF-ova u EU i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan UAIF izvan EU, kako bi se osigurala barem učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom;

▼B

(e) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU nije uvrštena na popis FATF-e kao zemlja ili područje koji ne surađuju;

(f) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU potpisala je sporazum s referentnom državom članicom, koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ovog modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija u pogledu porezne materije, uključujući sve multilateralne porezne sporazume;

(g) učinkovito obavljanje nadzornih funkcija na temelju ove Direktive od strane nadležnih tijela nije spriječeno zakonima ili drugim propisima treće države koji uređuju UAIF-e niti ograničeno nadzornim i istražnim ovlastima nadzornih tijela te treće zemlje.

Ako se nadležno tijelo druge države članice ne slaže s procjenom nadležnih tijela referentne države članice UAIF-a o primjeni točaka od (a) do (e) i (g) ovog stavka, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Kad nadležna tijela AIF-a u EU u razumnom roku ne zaključe tražene postupke suradnje, kako je to navedeno u točki (d) prvog podstavka, nadležna tijela referentne države članice mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

8. Odobrenje se izdaje u skladu s poglavljem II., koje se primjenjuje uz nužne izmjene, ovisno o ispunjavanju sljedećih kriterija:

(a) informacije iz članka 7. stavka 2. dopunjuju se sljedećim:

i. obrazloženjem UAIF-a o njegovoj procjeni u vezi referentne države članice u skladu s kriterijima iz stavka 4., zajedno s informacijama o strategiji trgovanja;

ii. popisom odredbi ove Direktive s kojima usklađenost UAIF-a nije moguća budući da je usklađenost UAIF-a s tim odredbama, u skladu sa stavkom 2., nespojiva s usklađenošću s obvezujućim odredbama prava kojem podliježe UAIF izvan EU ili AIF izvan EU kojim se trguje u Uniji;

iii. pisanim dokazom na temelju regulatornih tehničkih standarda koje je izradila ESMA, da pravo dotične treće zemlje predviđa pravilo, koje je jednako odredbama s kojima usklađenost nije moguća, koje ima istu regulatornu svrhu i nudi istu razinu zaštite ulagatelja dotičnih AIF-ova i da je UAIF usklađen s tim jednakim pravilom; takav je pisani dokaz potkrijepljen pravnim mišljenjem o postojanju dotične nespojive obvezujuće odredbe prava treće zemlje, uključujući opis regulatorne svrhe i vrste zaštite ulagatelja koju provodi; i

▼B

iv. imenom pravnog zastupnika UAIF-a i mjestom gdje je osnovan;

(b) informacije iz članka 7. stavka 3. mogu se ograničiti na AIF-e u EU kojima UAIF namjerava upravljati ili na one AIF-e kojima upravlja UAIF, a kojima namjerava trgovati u Uniji pomoću putovnice;

(c) točka (a) članka 8. stavka 1. ne dovodi u pitanje stavak 2. ovog članka;

(d) točka (e) članka 8. stavka 1. se ne primjenjuje;

(e) drugi podstavak članka 8. stavka 5. glasi kao da uključuje pozivanje na „informacije iz točke (a) članka 37. stavka 8.”

Ako se nadležno tijelo druge države članice ne slaže s odobrenjem za rad koje su izdala nadležna tijela referentne države članice UAIF-a, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

9. Ako nadležna tijela referentne države članice smatraju da se UAIF može osloniti na stavak 2. koji će ga izuzeti od ispunjavanja određenih odredbi ove Direktive, ona bez odgode obavješćuju ESMA-u. Ta je procjena potkrijepljena informacijama koje dostavlja UAIF u skladu s točkama (a)ii. i iii. stavka 8.

U roku od jednog mjeseca od primitka obavijesti iz prvog podstavka, ESMA izdaje mišljenje nadležnim tijelima o primjeni izuzeća u vezi usklađenosti s ovom Direktivom, koje je uzrokovano nespojivošću u skladu sa stavkom 2. Ovo mišljenje može, posebno, razmatrati čini li se da su uvjeti za takvo izuzeće ispunjeni na temelju informacija koje dostavi UAIF u skladu s točkama (a)ii. i iii. stavka 8. i na temelju regulatornih tehničkih standarda o jednakosti. ESMA nastoji izgraditi zajedničku europsku kulturu u području nadzora i dosljedne nadzorne prakse i osigurati jedinstvene pristupe između nadležnih tijela u pogledu primjene ovog stavka.

Rok koji se navodi u članku 8. stavku 5. privremeno se obustavlja tijekom preispitivanja ESMA-e u skladu s ovim stavkom.

Ako nadležna tijela referentne države članice predlažu izdavanje odobrenja za rad protivno mišljenju ESMA-e iz drugog podstavka, oni obavješćuju ESMA-u navodeći svoje razloge. ESMA objavljuje činjenicu da nadležna tijela ne poštuju ili ne namjeravaju poštovati njeno mišljenje. ESMA može također za svaki slučaj posebno odlučiti da će objaviti razloge nepoštovanja njenog mišljenja koje je dostavilo nadležno tijelo. Dotična nadležna tijela trebaju dobiti prethodnu obavijest o takvoj objavi.

Ako nadležna tijela predlažu izdavanje odobrenja za rad protivno mišljenju ESMA-e iz drugog podstavka, a UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-ova kojima upravlja u državi članici koja nije referentna država članica, nadležna tijela referentne države članice također obavješćuju nadležna tijela tih država članica, navodeći svoje razloge.

▼B

Ako se nadležna tijela druge države članice ne slažu s procjenom nadležnih tijela referentne države članice UAIF-a o primjeni ovog stavka, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

10. Nadležna tijela referentne države članice bez odgode obavješćuju ESMA-u o ishodu postupka za izdavanje početnog odobrenja za rad, o svim promjenama u odobrenju za rad UAIF-a i svakom oduzimanju odobrenja za rad.

Nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o zahtjevima za izdavanje odobrenja za rad koje su odbili, pri čemu dostavljaju podatke o UAIF-u koji je zatražio izdavanje odobrenja za rad i razloge za odbijanje. ESMA vodi središnji registar tih podataka koji je na zahtjev na raspolaganju nadležnim tijelima. Nadležna tijela postupaju s takvim informacijama kao s povjerljivim informacijama.

11. Na određivanje referentne države članice ne utječe daljnji poslovni razvoj UAIF-a u Uniji. Međutim, kad UAIF promijeni svoju strategiju trgovanja u roku od dvije godine nakon izdavanja početnog odobrenja za rad i kad bi ta promjena imala utjecaj na određivanje referentne države članice da je izmijenjena strategija trgovanja bila početna strategija trgovanja, UAIF obavješćuje nadležna tijela izvorne referentne države članice o toj promjeni prije njene provedbe i navodi svoju referentnu državu članicu u skladu s kriterijima iz stavka 4., a na temelju nove strategije. UAIF obrazlaže svoju procjenu objavljivanjem svoje nove strategije trgovanja svojoj izvornoj referentnoj državi članici. Istodobno UAIF dostavlja informacije o svom pravnom zastupniku, uključujući njegovo ime i poslovni nastan. Pravni zastupnik ima poslovni nastan u novoj referentnoj državi članici.

Izvorna referentna država članica procjenjuje je li određivanje od strane UAIF-a u skladu s prvim podstavkom točno, i o tome obavješćuje ESMA-u. ESMA izdaje mišljenje o procjeni koju su izvršila nadležna tijela. Nadležna tijela u svojoj obavijesti ESMA-i navode obrazloženje UAIF-a o njegovoj procjeni u vezi referentne države članice i informacijama o novoj strategiji trgovanja UAIF-a.

U roku od jednog mjeseca nakon primitka obavijesti iz drugog podstavka, ESMA izdaje mišljenje dotičnim nadležnim tijelima o njihovoj procjeni. ESMA izdaje negativno mišljenje samo ako smatra da kriteriji navedeni u stavku 4. nisu ispunjeni.

Nakon primitka mišljenja ESMA-e u skladu s trećim podstavkom, nadležna tijela izvorne referentne države članice obavješćuju UAIF izvan EU, njegovog izvornog pravnog zastupnika i ESMA-u o svojoj odluci.

Ako su nadležna tijela izvorne referentne države članice suglasna s procjenom UAIF-a, ona također obavješćuju nadležna tijela nove referentne države članice o promjeni. Izvorna referentna država članica bez odgode šalje presliku odobrenja za rad i nadzornu dokumentaciju koja se odnosi na UAIF novoj referentnoj državi članici. Od datuma slanja odobrenja za rad i nadzorne dokumentacije, nadležna tijela nove referentne države članice postaju nadležna za odobrenje za rad i nadzor UAIF-a.

▼B

Kad je konačna procjena nadležnih tijela u suprotnosti s mišljenjem ESMA-e iz trećeg podstavka:

(a) nadležna tijela obavješćuju ESMA-u o tome, navodeći svoje razloge. ESMA objavljuje činjenicu da nadležna tijela ne poštuju ili ne namjeravaju poštovati njeno mišljenje. ESMA može također za svaki slučaj posebno odlučiti da će objaviti razloge nepoštovanja njenog mišljenja koje je dostavilo nadležno tijelo. Dotična nadležna tijela trebaju dobiti prethodnu obavijest o takvoj objavi;

(b) kad UAIF trguje udjelima ili dionicama AIF-ova kojima upravlja u državama članicama koje nisu izvorna referentna država članica, nadležna tijela izvorne referentne države članice obavješćuju nadležna tijela tih drugih država članica, navodeći razloge. Prema potrebi, nadležna tijela referentne države članice također obavješćuju nadležna tijela matičnih država članica AIF-ova kojima upravlja UAIF, navodeći razloge.

12. Kad iz stvarnog tijeka poslovnog razvoja UAIF-a u Uniji u roku od dvije godine nakon izdavanja odobrenja za rad proizlazi da se strategija trgovanja kako ju je predstavio UAIF u trenutku izdavanja odobrenja za rad nije slijedila, da je UAIF dao lažne izjave u vezi s tim ili ako UAIF ne postupa u skladu sa stavkom 11. prilikom mijenjanja svoje strategije trgovanja, nadležna tijela izvorne referentne države članice trebaju zatražiti od UAIF-a da navede referentnu državu članicu na temelju svoje stvarne strategije trgovanja. Postupak iz stavka 11. primjenjuje se uz nužne izmjene. Ako UAIF ne poštuje zahtjev nadležnih tijela, ona mu oduzimaju odobrenje za rad.

Kad UAIF promijeni svoju strategiju trgovanja nakon razdoblja koje je utvrđeno u stavku 11. i namjerava promijeniti referentnu državu članicu na temelju svoje nove strategije trgovanja, on može podnijeti zahtjev nadležnim tijelima izvorne referentne države članice da se promijeni njegova referentna država članica. Postupak iz stavka 11. primjenjuje se uz nužne izmjene.

Ako se nadležna tijela države članice ne slažu s procjenom o određivanju referentne države članice na temelju stavka 11. ili ovog stavka, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

13. Svaki spor koji bi nastao između nadležnih tijela referentne države članice UAIF-a i UAIF-a, rješava se u skladu s pravom i pod nadležnošću referentne države članice.

Svaki spor koji bi nastao između UAIF-a ili AIF-a i ulagatelja iz EU-a dotičnog AIF-a, rješava se u skladu s pravom i pod nadležnošću države članice.

14. Komisija donosi provedbene akte kako bi utvrdila postupak koji će moguća referentna država članica trebati poštovati prilikom određivanja referentne države članice između tih država članica u skladu s drugim podstavkom stavka 4. Komisija donosi ove provedbene akte u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 2.

▼B

15. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u vezi postupaka suradnje iz točke (d) stavka 7. kako bi odredila zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave tih postupaka suradnje s trećim zemljama.

16. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA može izraditi smjernice radi utvrđivanja uvjeta za primjenu mjera koje je donijela Komisija vezano uz postupke suradnje iz točke (d) stavka 7.

17. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđivanja minimalnog sadržaja postupaka suradnje iz točke (d) stavka 7., kako bi osigurala da nadležna tijela referentne države članice i nadležna tijela država članica domaćina dobiju dovoljno informacija kako bi mogla izvršavati svoje nadzorne i istražne ovlasti na temelju ove Direktive.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

18. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi odredila postupke za koordinaciju i razmjenu informacija između nadležnog tijela referentne države članice i nadležnih tijela država članica domaćina UAIF-a.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

19. Ako nadležno tijelo odbije zahtjev za razmjenom informacija u skladu s regulatornim tehničkim standardima iz stavka 17., dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

20. U skladu s člankom 29. Uredbe (EU) br. 1095/2010 ESMA promiče učinkovitu bilateralnu i multilateralnu razmjenu informacija između nadležnih tijela referentne države članice UAIF-a izvan EU i nadležnih tijela država članica domaćina dotičnog UAIF-a, uz puno poštovanje važećih odredbi o povjerljivosti i zaštiti podataka predviđenih mjerodavnim zakonodavstvom Unije.

21. U skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1095/2010 ESMA ispunjava opću funkciju koordiniranja između nadležnih tijela referentne države članice UAIF-a izvan EU i nadležnih tijela država članica domaćina dotičnog UAIF-a. Posebno, ESMA može:

(a) olakšati razmjenu informacija između dotičnih nadležnih tijela;

(b) odrediti opseg informacija koje nadležno tijelo referentne države članice mora dostavljati dotičnim nadležnim tijelima država članica domaćina;

▼B

(c) poduzeti sve odgovarajuće mjere u slučaju razvoja događaja koji bi mogli ugroziti funkcioniranje financijskih tržišta, kako bi olakšala koordiniranje mjera koje su poduzela nadležno tijelo referentne države članice i nadležna tijela država članica domaćina vezano uz UAIF-e izvan EU.

22. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila oblik i sadržaj zahtjeva iz drugog podstavka stavka 12.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

23. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda o sljedećem:

(a) načinu na koji UAIF mora poštovati zahtjeve propisane ovom Direktivom, vodeći računa o činjenici da je UAIF osnovan u trećoj zemlji i, posebno, prezentiranju informacija koje se traže u člancima od 22. do 24.;

(b) uvjetima u skladu s kojima se smatra da pravo, kojem podliježu UAIF izvan EU ili AIF izvan EU, predviđa jednako pravilo koje ima istu regulatornu svrhu i koje nudi istu razinu zaštite dotičnih ulagatelja.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 38.

Usporedna analiza odobrenja za rad i nadzora UAIF-ova izvan EU

1. ESMA jednom godišnje provodi usporednu analizu nadzornih aktivnosti nadležnih tijela u pogledu odobrenja za rad i nadzora UAIF-ova izvan EU na temelju članaka 37., 39., 40. i 41., kako bi se dodatno povećala dosljednost nadzornih rezultata u skladu s člankom 30. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

2. Do 22. srpnja 2013. godine ESMA izrađuje metode da se omogući objektivna procjena i usporedba između tijela obuhvaćenih analizom.

3. Posebno, usporedna analiza uključuje procjenu:

(a) stupnja ostvarene konvergencije u nadzornim praksama koje se odnose na odobrenja za rad i nadzor UAIF-ova izvan EU;

(b) mjere u kojoj nadzorna praksa ispunjava ciljeve utvrđene u ovoj Direktivi;

(c) učinkovitosti i stupnja ostvarene konvergencije u pogledu provedbe ove Direktive i njenih provedbenih mjera te regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koje je izradila ESMA u skladu s ovom Direktivom, uključujući upravne mjere i sankcije izrečene UAIF-ima izvan EU u slučaju kad nisu postupali u skladu s ovom Direktivom.

▼B

4. Na temelju zaključaka usporedne analize, ESMA može donijeti smjernice i preporuke u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1095/2010, u cilju uspostave dosljednih, učinkovitih i djelotvornih nadzornih praksi za UAIF-e izvan EU.

5. Nadležna tijela ulažu sav napor kako bi postupala u skladu s ovim smjernicama i preporukama.

6. U roku od dva mjeseca od donošenja smjernice ili preporuke, svako nadležno tijelo potvrđuje postupa li ili namjerava li postupati u skladu s navedenom smjernicom ili preporukom. U slučaju kad nadležno tijelo ne postupa ili ne namjerava postupati u skladu s navedenim, ono mora obavijestiti ESMA-u, navodeći svoje razloge.

7. ESMA objavljuje činjenicu da nadležno tijelo ne poštuje ili ne namjerava poštovati navedenu smjernicu ili preporuku. ESMA može također za svaki slučaj posebno odlučiti da će objaviti razloge nepoštovanja navedene smjernice ili preporuke koje je dostavilo nadležno tijelo. Dotično nadležno tijelo treba dobiti prethodnu obavijest o takvoj objavi.

8. ESMA u svom izvješću, navedenom u članku 43. stavku 5. Uredbe (EU) br. 1095/2010 obavješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o smjernicama i preporukama donesenima u skladu s ovim člankom, navodeći nadležna tijela koja nisu postupila u skladu s njima, i okvirno izlaže kako ESMA namjerava osigurati da ta nadležna tijela ubuduće postupaju u skladu s njenim preporukama i smjernicama.

9. Komisija na propisan način uzima u obzir ova izvješća prilikom preispitivanja ove Direktive u skladu s člankom 69. i svim kasnijim procjenama koje bude provodila.

10. ESMA omogućuje da su najbolje prakse koje se mogu utvrditi iz usporedne analize javno dostupne. Osim toga, ovisno o suglasnosti nadležnog tijela koje je predmet usporedne analize, svi ostali rezultati usporedne analize mogu postati javno dostupni.

Članak 39.

Uvjeti za trgovanje u Uniji pomoću putovnice AIF-ima u EU kojima upravlja UAIF izvan EU

1. Države članice osiguravaju da UAIF izvan EU koji ima valjano odobrenje za rad može trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u EU kojim upravlja s profesionalnim ulagateljima u Uniji pomoću putovnice, čim su ispunjeni uvjeti propisani ovim člankom.

2. Ako UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u EU u svojoj referentnoj državi članici, UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje referentne države članice za svaki AIF u EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu III.

▼B

3. Najkasnije u roku od 20 radnih dana nakon primitka potpune obavijesti u skladu sa stavkom 2., nadležna tijela referentne države članice UAIF-a obavješćuju UAIF o tome može li početi trgovati AIF-om koji je naznačen u obavijesti iz stavka 2. na njenom državnom području. Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a mogu spriječiti trgovanje AIF-om samo ako upravljanje AIF-om od strane UAIF-a nije ili neće biti u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito nije usklađen ili neće biti usklađen s ovom Direktivom. U slučaju pozitivne odluke, UAIF može početi trgovati AIF-om u svojoj referentnoj državi članici od datuma obavijesti od strane nadležnih tijela u tom smislu.

Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a također obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela AIF-a da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u referentnoj državi članici UAIF-a.

4. Ako UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u EU u državama članicama koje nisu njegova referentna država članica, UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje referentne države članice za svaki AIF u EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu IV.

5. Nadležna tijela referentne države članice u roku od najviše 20 radnih dana nakon primitka potpune dokumentacije uz obavijest u skladu sa stavkom 4., šalju potpunu dokumentaciju uz obavijest nadležnim tijelima država članica u kojima se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a. Navedeno slanje se vrši samo ako je upravljanje AIF-om od strane UAIF-a u skladu i ako će nastaviti biti u skladu s ovom Direktivom i ako je UAIF općenito usklađen s ovom Direktivom.

Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a prilažu izjavu u smislu da je dotični UAIF dobio njihovo odobrenje za upravljanje AIF-ima s posebnom strategijom ulaganja.

6. Nakon slanja dokumentacije uz obavijest, nadležna tijela referentne države članice UAIF-a, bez odgode obavješćuju UAIF o slanju. UAIF može početi trgovati AIF-om u dotičnoj državi članici domaćinu od datuma te obavijesti.

Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a također obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela AIF-a da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u državi članci domaćinu UAIF-a.

7. Postupci iz točke (h) Priloga IV. podliježu zakonima i nadzoru države članice domaćina UAIF-a.

8. Države članice osiguravaju da se obavijest UAIF-a iz stavka 4. i izjava iz stavka 5. dostavljaju na jeziku koji se uobičajeno koristi u području međunarodnih financija.

Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela prihvaćaju slanje i zaprimanje dokumenata iz stavka 6. elektronskim putem.

▼B

9. U slučaju značajne promjene pojedinosti dostavljenih u skladu sa stavkom 2. i/ili 4., UAIF mora dostaviti pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje referentne države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja planirane promjene ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF-a ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice obavješćuju UAIF bez odgode da ne smije provesti promjenu.

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više nije u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više nije usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice UAIF-a poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46., uključujući, po potrebi, izričitu zabranu trgovanja AIF-om.

Ako su promjene prihvatljive jer ne utječu na usklađenost upravljanja AIF-om od strane UAIF-a s ovom Direktivom ili općenitu usklađenost UAIF-a s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice bez odgode o tim promjenama obavješćuju ESMA-u, ako se promjene odnose na prestanak trgovanja određenim AIF-ima ili dodatne AIF-e kojima se trguje i, prema potrebi, nadležna tijela država članica domaćina.

10. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila:

(a) oblik i sadržaj standardnog obrasca obavijesti iz stavaka 2. i 4.;

(b) oblik i sadržaj standardnog obrasca izjave iz stavka 5.;

(c) obrazac za slanje iz stavka 5.; i

(d) obrazac pisane obavijesti iz stavka 9.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

11. Ne dovodeći u pitanje članak 43. stavak 1., države članice zahtijevaju da se AIF-ima kojima upravljaju i trguju UAIF-i trguje samo s profesionalnim ulagateljima.

Članak 40.

Uvjeti za trgovanje u Uniji pomoću putovnice AIF-ima izvan EU kojima upravlja UAIF izvan EU

1. Države članice osiguravaju da UAIF izvan EU koji ima valjano odobrenje za rad može trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU kojim upravlja s profesionalnim ulagateljima u Uniji pomoću putovnice, čim su ispunjeni uvjeti propisani ovim člankom.

▼B

2. Pored zahtjev iz ove Direktive u vezi s UAIF-ima u EU, za UAIF-e izvan EU moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) postoje odgovarajući postupci suradnje između nadležnih tijela referentne države članice i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala barem učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom;

(b) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU nije uvrštena na popis FATF-e kao zemlja ili područje koji ne surađuju;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan AIF izvan EU potpisala je sporazum s referentnom državom članicom i sa svakom drugom državom članicom u kojoj se namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU, a koji u potpunosti ispunjava standarde iz članka 26. OECD-ovog modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine i osigurava učinkovitu razmjenu informacija u pogledu porezne materije, uključujući sve multilateralne porezne sporazume.

Ako se nadležno tijelo druge države članice ne slaže s procjenom nadležnih tijela referentne države članice UAIF-a o primjeni točaka (a) i (b) prvog podstavka, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

3. UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje referentne države članice za svaki AIF izvan EU kojim namjerava trgovati u svojoj referentnoj državi članici.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu III.

4. Najkasnije u roku od 20 radnih dana nakon primitka potpune obavijesti u skladu sa stavkom 3., nadležna tijela referentne države članice UAIF-a obavješćuju UAIF o tome može li početi trgovati AIF-om koji je naznačen u obavijesti iz stavka 3. na njenom državnom području. Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a mogu spriječiti trgovanje AIF-om samo ako upravljanje AIF-om od strane UAIF-a nije ili neće biti u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito nije usklađen ili neće biti usklađen s ovom Direktivom. U slučaju pozitivne odluke, UAIF može početi trgovati AIF-om u svojoj referentnoj državi članici od datuma obavijesti od strane nadležnih tijela u tom smislu.

Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a također obavješćuju ESMA-u da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u referentnoj državi članici UAIF-a.

5. Ako UAIF namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a izvan EU u državi članici koja nije njegova referentna država članica, UAIF dostavlja obavijest nadležnim tijelima svoje referentne države članice za svaki AIF izvan EU kojim namjerava trgovati.

Ta obavijest uključuje dokumentaciju i informacije navedene u Prilogu IV.

▼B

6. Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a u roku od najviše 20 radnih dana nakon primitka potpune dokumentacije uz obavijest u skladu sa stavkom 5., šalju potpunu dokumentaciju uz obavijest nadležnim tijelima država članica u kojima se namjerava trgovati AIF-om. Navedeno slanje može se odviti samo ako je upravljanje AIF-om od strane UAIF-a u skladu i ako će nastaviti biti u skladu s ovom Direktivom i ako je UAIF općenito usklađen s ovom Direktivom.

Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a prilažu izjavu u smislu da je dotični UAIF dobio njihovo odobrenje za upravljanje AIF-ima s posebnom strategijom ulaganja.

7. Nakon slanja dokumentacije uz obavijest, nadležna tijela referentne države članice UAIF-a, bez odgode obavješćuju UAIF o slanju. UAIF može početi trgovati AIF-om u dotičnoj državi članici domaćinu UAIF-a od datuma te obavijesti.

Nadležna tijela referentne države članice UAIF-a također obavješćuju ESMA-u da UAIF može početi trgovati udjelima ili dionicama AIF-a u državi članici domaćinu UAIF-a.

8. Postupci iz točke (h) Priloga IV. podliježu zakonima i nadzoru države članice domaćina UAIF-a, u mjeri u kojoj su te države članica različite od referentne države članice.

9. Države članice osiguravaju da se obavijest UAIF-a iz stavka 5. i izjava predviđena stavkom 6. dostavljaju na jeziku koji se uobičajeno koristi u području međunarodnih financija.

Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela prihvaćaju slanje i zaprimanje dokumenata iz stavka 6. elektronskim putem.

10. U slučaju značajne promjene pojedinosti dostavljenih u skladu sa stavkom 3. ili 5., UAIF mora dostaviti pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje referentne države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja planirane promjene ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF-a ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice UAIF-a obavješćuju UAIF bez odgode da ne smije provesti promjenu.

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više nije u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više nije usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice UAIF-a poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46., uključujući, po potrebi, izričitu zabranu trgovanja AIF-om.

▼B

Ako su promjene prihvatljive jer ne utječu na usklađenost upravljanja AIF-om od strane UAIF-a s ovom Direktivom, ili općenitu usklađenost UAIF-a s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice bez odgode o tim promjenama obavješćuju ESMA-u, ako se promjene odnose na prestanak trgovanja određenim AIF-ima ili trgovanje dodatnim AIF-ima i, ako je to primjenjivo, nadležna tijela država članica domaćina UAIF-a.

11. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u vezi postupaka suradnje iz točke (a) stavka 2., kako bi odredila zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave ovih postupaka suradnje s trećim zemljama.

12. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA može izraditi smjernice radi utvrđivanja uvjeta za primjenu mjera koje je donijela Komisija vezano uz postupke suradnje iz točke (a) stavka 2.

13. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda radi utvrđivanja minimalnog sadržaja postupaka suradnje iz točke (a) stavka 2., kako bi osigurala da nadležna tijela referentne države članice i nadležna tijela država članica domaćina dobiju dovoljno informacija kako bi mogla izvršavati svoje nadzorne i istražne ovlasti na temelju ove Direktive.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

14. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi navela postupke za koordinaciju i razmjenu informacija između nadležnog tijela referentne države članice i nadležnih tijela država članica domaćina UAIF-a.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

15. Ako nadležno tijelo odbije zahtjev za razmjenom informacija u skladu s regulatornim tehničkim standardima iz stavka 14., dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

16. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi odredila:

(a) oblik i sadržaj standardnog obrasca obavijesti iz stavaka 3. i 5.;

(b) oblik i sadržaj standardnog obrasca izjave iz stavka 6.;

(c) obrazac za slanje iz stavka 6.;

(d) obrazac pisane obavijesti iz stavka 10.

▼B

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

17. Ne dovodeći u pitanje članak 43. stavak 1., države članice zahtijevaju da se AIF-ima kojima upravljaju i trguju UAIF-i trguje samo s profesionalnim ulagateljima.

Članak 41.

Uvjeti za upravljanje AIF-ima koji su osnovani u državama članicama koje nisu referentna država članica od strane UAIF-a izvan EU

1. Države članice osiguravaju da UAIF izvan EU koji ima odobrenje za rad može upravljati AIF-ima u EU osnovanima u državi članici koja nije njegova referentna država članica, izravno ili putem osnivanja podružnice, pod uvjetom da UAIF ima odobrenje za upravljanje tom vrstom AIF-a.

2. UAIF koji po prvi put namjerava upravljati AIF-ima u EU osnovanima u drugoj državi članici koja nije njegova referentna država članica, nadležnim tijelima svoje referentne države članice dostavlja sljedeće informacije:

(a) državu članicu u kojoj namjerava upravljati AIF-ima, izravno ili putem osnivanja podružnice;

(b) poslovni plan u kojem se posebno navode usluge koje namjerava obavljati i koji sadrži naznaku AIF-ova kojima namjerava upravljati.

3. Ako UAIF izvan EU namjerava osnovati podružnicu, dostavlja sljedeće informacije, pored onih navedenih u stavku 2.:

(a) organizacijsku strukturu podružnice;

(b) adresu u matičnoj državi članici AIF-a s koje se mogu dobiti dokumenti;

(c) imena i kontaktne podatke osoba odgovornih za upravljanje podružnice.

4. Nadležna tijela referentne države članice u roku od jednog mjeseca nakon primitka potpune dokumentacije u skladu sa stavkom 2. ili u roku od dva mjeseca nakon primitka potpune dokumentacije u skladu sa stavkom 3., šalju tu dokumentaciju nadležnim tijelima država članica domaćina UAIF-a. Navedeno slanje može se odviti samo ako je upravljanje AIF-om od strane UAIF-a u skladu i ako će nastaviti biti u skladu s ovom Direktivom i ako je UAIF općenito usklađen s ovom Direktivom.

Nadležna tijela referentne države članice prilažu izjavu u tom smislu da je dotični UAIF dobio njihovo odobrenje za rad.

Nadležna tijela referentne države članice bez odgode obavješćuju UAIF o slanju. Po primitku obavijesti o slanju, UAIF može početi pružati svoje usluge u državama članicama domaćinima UAIF-a.

Nadležna tijela referentne države članice također obavješćuju ESMA-u da UAIF može početi upravljati AIF-om u državama članicama domaćinima UAIF-a.

▼B

5. Države članice domaćini UAIF-a dotičnom UAIF-u ne smiju uvesti nikakve dodatne zahtjeve u vezi pitanja obuhvaćenih ovom Direktivom.

6. U slučaju promjene neke informacije dostavljene u skladu sa stavkom 2. i, ako je to bitno, stavkom 3., UAIF mora dostaviti pisanu obavijest o toj promjeni nadležnim tijelima svoje referentne države članice najmanje mjesec dana prije uvođenja planirane promjene ili odmah nakon što se neplanirana promjena dogodi.

Ako, u skladu s planiranom promjenom, upravljanje AIF-om od strane UAIF-a ne bi više bilo u skladu s ovom Direktivom ili ako UAIF općenito više ne bi bio usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice obavješćuju UAIF bez odgode da ne smije provesti promjenu.

Ako je planirana promjena provedena unatoč prvom i drugom podstavku ili ako se dogodila neplanirana promjena zbog koje upravljanje AIF-om od strane UAIF-a više nije u skladu s ovom Direktivom ili UAIF općenito više nije usklađen s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere u skladu s člankom 46., uključujući, ako je potrebno, izričitu zabranu trgovanja AIF-om.

Ako su promjene prihvatljive jer ne utječu na usklađenost upravljanja AIF-om od strane UAIF-a s ovom Direktivom ili općenitu usklađenost UAIF-a s ovom Direktivom, nadležna tijela referentne države članice, bez odgode obavješćuju nadležna tijela država članica domaćina UAIF-a o tim promjenama.

7. Kako bi se osigurala dosljedna usklađenost ovog članka, ESMA može izraditi nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi navela informacije koje je potrebo dostaviti u skladu sa stavcima 2. i 3.

Komisiji se delegiraju ovlasti da donese regulatorne tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

8. Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti primjene ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi utvrdila standardne obrasce, predloške i postupke slanja informacija u skladu sa stavcima 2 i 3.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 42.

Uvjeti za trgovanje AIF-ima kojima upravlja UAIF izvan EU u državama članicama bez putovnice

1. Ne dovodeći u pitanje članke 37., 39. i 40. države članice mogu dopustiti UAIF-ima izvan EU da trguju s profesionalnim ulagateljima, isključivo na njihovom državnom području, udjelima ili dionicama AIF-ova kojima upravljaju, ako su ispunjeni barem sljedeći uvjeti:

▼B

(a) UAIF izvan EU usklađen je s odredbama članaka 22., 23. i 24. za svaki AIF kojim trguje na temelju ovog članka i članaka od 26. do 30., u slučaju kad AIF kojim on trguje na temelju ovog članka potpada pod područje primjene članka 26. stavka 1. Nadležnim tijelima i ulagateljima AIF-a koji se navode u tim člancima smatraju se oni iz država članica u kojima se AIF-ima trguje;

(b) postoje odgovarajući postupci suradnje radi nadzora sistemskog rizika koji su u skladu s međunarodnim standardima, između nadležnih tijela država članica u kojima se AIF-ima trguje i, ako je to primjenjivo, nadležnih tijela dotičnih AIF-ova u EU i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan UAIF izvan EU i, ako je to primjenjivo, nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU, kako bi se osigurala učinkovita razmjena informacija koja omogućuje nadležnim tijelima dotičnih država članica obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom;

(c) treća zemlja u kojoj je osnovan UAIF izvan EU ili AIF izvan EU nije uvrštena na popis FATF-e kao zemlja ili područje koji ne surađuju.

Kad nadležna tijela AIF-a u EU u razumnom roku ne zaključe tražene postupke suradnje, kako je to navedeno u točki (b) prvog podstavka, nadležna tijela države članice u kojoj se namjerava trgovati AIF-om mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

2. U smislu ovog članka, države članice mogu uvesti stroža pravila za UAIF izvan EU vezano uz trgovanje udjelima ili dionicama AIF-ova s ulagateljima na svom državnom području.

3. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u vezi postupaka suradnje iz stavka 1., kako bi odredila zajednički okvir u cilju olakšavanja uspostave ovih postupaka suradnje s trećim zemljama.

4. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA izrađuje smjernice radi utvrđivanja uvjeta za primjenu mjera koje je donijela Komisija vezano uz postupke suradnje iz stavka 1.

POGLAVLJE VIII.

TRGOVANJE S MALIM ULAGATELJIMA

Članak 43.

Trgovanje AIF-ima od strane UAIF-a s malim ulagateljima

1. Ne dovodeći u pitanje ostale instrumente prava Unije, države članice mogu dopustiti UAIF-ima da na njihovom državnom području trguju udjelima ili dionicama AIF-ova kojima upravljaju s malim ulagateljima, u skladu s ovom Direktivom, bez obzira na to trguje li se AIF-ima na nacionalnoj ili prekograničnoj osnovi i bez obzira jesu li to AIF-i u EU ili AIF-i izvan EU.

▼B

U takvim slučajevima države članice mogu UAIF-ima ili AIF-ima uvesti strože zahtjeve od zahtjeva koji se odnose na AIF-e kojima se trguje s profesionalnim ulagateljima na njihovom državnom području u skladu s ovom Direktivom. Međutim, države članice ne smiju uvesti strože ili dodatne zahtjeve AIF-ima u EU osnovanima u drugoj državi članici kojima se trguje na prekograničnoj osnovi u odnosu na AIF-e kojima se trguje u nacionalnim okvirima.

2. Države članice koje na svom državnom području dopuštaju trgovanje AIF-ima s malim ulagateljima moraju do 22. srpnja 2014. godine obavijestiti Komisiju i ESMA-u o:

(a) vrstama AIF-ova kojima UAIF-i mogu trgovati na njihovom državnom području s malim ulagateljima;

(b) svim dodatnim zahtjevima koje država članica uvodi za trgovanje AIF-ima s malim ulagateljima.

Države članice također obavješćuju Komisiju i ESMA-u o svim naknadnim izmjenama vezanim uz prvi podstavak.

POGLAVLJE IX.

NADLEŽNA TIJELA

ODJELJAK 1.

Imenovanje, ovlasti i postupci pravne zaštite

Članak 44.

Imenovanje nadležnih tijela

Države članice imenuju nadležna tijela koja obavljaju svoje dužnosti predviđene ovom Direktivom.

Oni o tome obavješćuju ESMA-u i Komisiju, pri čemu navode sve podjele dužnosti.

Nadležna tijela su javna tijela.

Države članice zahtijevaju da njihova nadležna tijela uspostave odgovarajuće metode kako bi pratila ispunjavanje obveza UAIF-a na temelju ove Direktive, gdje je to bitno, na temelju smjernica koje izradi ESMA.

Članak 45.

Odgovornost nadležnih tijela u državama članicama

1. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a odgovorna su za bonitetni nadzor UAIF-a, bez obzira da li UAIF upravlja i/ili trguje AIF-ima u drugoj državi članici ili ne, ne dovodeći u pitanje one odredbe ove Direktive koje dodjeljuju odgovornost za nadzor nadležnim tijelima države članice domaćina UAIF-a.

2. Nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a odgovorna su za nadzor usklađenosti UAIF-a s člancima 12. i 14. u slučaju kad UAIF upravlja i/ili trguje AIF-ima putem podružnice u toj državi članici.

▼B

3. Nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a mogu zahtijevati od UAIF-a koji upravlja ili trguje AIF-ima na njenom državnom području, izravno ili putem podružnice, da dostavi informacije potrebne za nadzor usklađenosti UAIF-a s važećim pravilima za koja su odgovorna ta nadležna tijela.

Ovi zahtjevi ne smiju biti stroži od zahtjeva koje država članica domaćin UAIF-a uvodi za UAIF-e kojima je ona matična država članica za praćenje njihove usklađenosti s istim pravilima.

4. Ako nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a utvrde da UAIF koji upravlja i/ili trguje AIF-ima na njenom državnom području, izravno ili putem podružnice, krši jedno od pravila u vezi s kojim su odgovorna za nadzor usklađenosti, ta tijela zahtijevaju od dotičnog UAIF-a da prekine to kršenje i obavješćuju o tome nadležna tijela matične države članice.

5. Ako dotični UAIF odbije dostaviti nadležnim tijelima svoje države članice domaćina informacije iz područja njihove odgovornosti ili ne poduzme potrebne mjere kako bi se prekinulo kršenje iz stavka 4., nadležna tijela njegove države članice domaćina o tome obavješćuju nadležna tijela njegove matične države članice. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a moraju što je prije moguće:

(a) poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da dotični UAIF dostavi informacije koje zahtijevaju nadležna tijela njegove države članice domaćina u skladu sa stavkom 3. ili prekine kršenje iz stavka 4.;

(b) zatražiti potrebne informacije od dotičnih nadzornih tijela u trećim zemljama.

Nadležnim tijelima države članice domaćina UAIF-a priopćava se priroda mjera iz točke (a).

6. Ako, unatoč mjerama koje su poduzela nadležna tijela matične države članice UAIF-a u skladu sa stavkom 5. ili zato što se te mjere pokažu neprimjerenima ili zato jer nisu dostupne u dotičnoj državi članici, UAIF i dalje odbija dostaviti informacije koje traže nadležna tijela njegove države članice domaćina u skladu sa stavkom 3. ili ustraje u kršenju pravnih ili regulatornih odredbi iz stavka 4. koje su na snazi u njegovoj državi članici domaćinu, nadležna tijela države članice domaćina mogu, nakon što obavijeste nadležna tijela matične države članice UAIF-a, poduzeti odgovarajuće mjere, uključujući one propisane člancima 46. i 48., kako bi spriječila ili sankcionirala daljnje nepravilnosti i, u mjeri u kojoj je to potrebno, spriječila UAIF da započne sve daljnje transakcije na području njegove države članice domaćina. Ako je djelatnost koju obavlja u državi članici domaćinu UAIF-a, upravljanje AIF-ima, država članica domaćin može zahtijevati da UAIF prestane upravljati tim AIF-ima.

7. Ako nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a imaju jasne i opravdane razloge za pretpostavku da UAIF krši obveze koje proizlaze iz pravila u vezi s kojima nadležna tijela nisu odgovorna za nadzor usklađenosti, ona upućuju svoje nalaze nadležnim tijelima matične države članice UAIF-a koja poduzimaju odgovarajuće mjere, pri čemu traže, ako je potrebno, dodatne informacije od nadležnih nadzornih tijela trećih država.

▼B

8. Ako, unatoč mjerama koje su poduzela nadležna tijela matične države članice UAIF-a ili zato što se te mjere pokažu neprimjerenima ili zato jer matična država članica UAIF-a nije poduzela potrebne mjere unutar razumnog roka, UAIF ustraje u postupanju na način koji evidentno šteti interesima ulagatelja dotičnog AIF-a, financijskoj stabilnosti ili cjelovitosti tržišta u državi članici domaćinu UAIF-a, nadležna tijela države članice domaćina UAIF-a mogu, nakon što obavijeste nadležna tijela matične države članice UAIF-a, poduzeti odgovarajuće mjere radi zaštite ulagatelja dotičnog AIF-a, financijske stabilnosti i cjelovitosti tržišta države članice domaćina, uključujući i mogućnost sprečavanja dotičnog UAIF-a u daljnjem trgovanju udjelima ili dionicama dotičnog AIF-a u državi članici domaćinu.

9. Postupak propisan stavcima 7. i 8. također se primjenjuje u slučaju kad nadležna tijela države članice domaćina imaju jasne i opravdane razloge za neslaganje s odobrenjem za rad UAIF izvan EU koje je izdala referentna država članica.

10. Ako se dotična nadležna tijela ne slažu s nekom od mjera koje je poduzelo nadležno tijelo u skladu sa stavcima od 4. do 9., ona mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

11. ESMA, prema potrebi, olakšava pregovore i zaključivanje postupaka suradnje, koji se traže na temelju ove Direktive, između nadležnih tijela država članica i nadzornih tijela trećih zemalja.

Članak 46.

Ovlasti nadležnih tijela

1. Nadležnim tijelima se daju sve nadzorne i istražne ovlasti potrebne za izvršavanje njihovih zadaća. Te se ovlasti izvršavaju na jedan od sljedećih načina:

(a) izravno;

(b) u suradnji s drugim tijelima;

(c) na temelju vlastite odgovornosti, delegiranjem subjektima kojima su zadaće delegirane;

(d) podnošenjem zahtjeva nadležnim sudskim tijelima.

2. Nadležna tijela imaju ovlasti:

(a) dobiti uvid u bilo koji dokument u bilo kojem obliku i dobiti njegovu presliku;

(b) tražiti informacije od osobe povezane s djelatnostima UAIF-a ili AIF-a i, ako je to potrebno, pozvati osobu na saslušanje radi dobivanja informacija;

(c) provoditi izravne nadzore uz prethodnu najavu ili bez nje;

(d) tražiti postojeće snimke telefonskih razgovora i postojeće evidencije o prometu podataka;

(e) tražiti obustavu svake aktivnosti koja je u suprotnosti s odredbama donesenima prilikom provedbe ove Direktive;

(f) tražiti zamrzavanje ili oduzimanje imovine;

▼B

(g) tražiti privremenu zabranu obavljanja poslovne djelatnosti;

(h) tražiti od UAIF-a, depozitara ili revizora koji imaju odobrenje za rad da dostave informacije;

(i) donijeti bilo koju vrstu mjera kako bi osigurala da UAIF-i ili depozitari nastavljaju ispunjavati zahtjeve iz ove Direktive koje se odnose na njih;

(j) tražiti obustavu izdavanja, otkupa ili isplate udjela u interesu imatelja udjela ili javnosti;

(k) oduzeti odobrenje za rad izdano UAIF-u ili depozitaru;

(l) uputiti predmet u postupak kaznenog progona;

(m) tražiti da revizori ili stručnjaci izvrše nadzor ili istražne radnje.

3. Ako nadležno tijelo referentne države članice smatra da UAIF izvan EU koji ima odobrenje za rad krši svoje obveze na temelju ove Direktive, ono o tome, što prije moguće, obavješćuje ESMA-u, navodeći sve razloge.

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju ovlasti potrebne za donošenje svih mjera koje se zahtijevaju kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje tržišta u slučajevima kad bi aktivnost jednog ili više AIF-a na tržištu jednim financijskim instrumentom mogla ugroziti pravilno funkcioniranje toga tržišta.

Članak 47.

Ovlasti i odgovornosti ESMA-e

1. ESMA može izraditi i redovito preispitivati smjernice namijenjene nadležnim tijelima država članica o izvršavanju njihovih ovlasti u vezi odobrenja za rad i u vezi obveza izvješćivanja od strane nadležnih tijela koje su uvedene ovom Direktivom.

ESMA nadalje ima ovlasti, uključujući one nabrojane u članku 48. stavku 3., potrebne za izvršavanje zadaća koje su joj dodijeljene ovom Direktivom.

2. Obveza poslovne tajne odnosi se na sve osobe koje rade ili su radile za ESMA-u i za nadležna tijela ili za drugu osobu kojoj je ESMA delegirala zadaće, uključujući revizore i stručnjake s kojima je ESMA zaključila ugovor. Informacije obuhvaćene poslovnom tajnom se ne smiju otkriti drugoj osobi ili tijelu, osim kad je takvo otkrivanje potrebno u sudskom postupku.

3. Sve informacije razmijenjene na temelju ove Direktive između ESMA-e, nadležnih tijela, EBA-e, Europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) osnovanog Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]) i ESRB-a smatraju se povjerljivima, osim kad ESMA ili nadležno tijelo ili neko drugo tijelo ili dotična institucija navede u momentu priopćavanja da se takve informacije smiju otkriti ili kad je takvo otkrivanje potrebno u sudskom postupku.

([1]) SL L 331, 15.12.2010., str. 48.

▼B

4. U skladu s člankom 9. Uredbe (EU) br. 1095/2010, ESMA može, kad su svi uvjeti iz stavka 5. ispunjeni, zahtijevati od nadležnog tijela ili nadležnih tijela da, prema potrebi, poduzmu jednu od sljedećih mjera:

(a) zabrane trgovanje u Uniji udjelima ili dionicama AIF-ova kojima upravljaju UAIF-i izvan EU ili udjelima ili dionicama AIF-ova izvan EU kojima upravljaju UAIF-i u EU bez odobrenja za rad koje se zahtijeva u članku 37. ili bez obavijesti koja se zahtijeva u člancima 35., 39. i 40. ili bez da su to odobrile dotične države članice u skladu s člankom 42.;

(b) uvedu ograničenja za UAIF-e izvan EU u vezi upravljanja AIF-om u slučaju prekomjerne koncentracije rizika na specifičnom tržištu na prekograničnoj osnovi;

(c) uvedu ograničenja za UAIF-e izvan EU u vezi upravljanja AIF-om kad njihove djelatnosti potencijalno predstavljaju važan izvor rizika druge ugovorne strane za kreditnu instituciju ili druge institucije značajne za sustav.

5. ESMA može donijeti odluku na temelju stavka 4. i ovisno o zahtjevima navedenima u stavku 6., ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) postoji značajna prijetnja pravilnom funkcioniranju i cjelovitosti financijskog tržišta ili stabilnosti cjelokupnog ili jednog dijela financijskog sustava u Uniji koja proizlazi iz djelatnosti UAIF-a ili je pogoršana djelatnostima UAIF-a te postoje prekogranične posljedice; i

(b) dotično nadležno tijelo ili nadležna tijela nisu poduzela mjere kako bi se suzbila prijetnja ili mjere koje su poduzete ne suzbijaju prijetnju u dovoljnom opsegu.

6. Mjere koje je poduzelo nadležno tijelo ili nadležna tijela u skladu sa stavkom 4.:

(a) učinkovito suzbijaju prijetnju pravilnom funkcioniranju i cjelovitosti financijskog tržišta ili stabilnosti cjelokupnog ili jednog dijela financijskog sustava u Uniji ili znatno poboljšavaju sposobnost nadležnih tijela da prate prijetnje;

(b) ne stvaraju rizik regulatorne arbitraže;

(c) nemaju negativan učinak na učinkovitost financijskih tržišta, uključujući smanjivanje likvidnosti na tim tržištima ili stvaranje nesigurnosti za sudionike na tržištu, na način koji je nerazmjeran u odnosu na koristi od tih mjera.

7. Prije nego što ESMA od nadležnog tijela zatraži da donese ili obnovi neku mjeru iz stavka 4., treba se posavjetovati, prema potrebi, s ESRB-om i drugim mjerodavnim tijelima.

8. ESMA obavješćuje nadležna tijela referentne države članice UAIF-a izvan EU i nadležna tijela država članica domaćina dotičnog UAIF-a izvan EU o odluci da od nadležnog tijela ili nadležnih tijela zatraži da poduzmu ili obnove bilo koju mjeru navedenu u stavku 4. U obavijesti je potrebno navesti barem sljedeće:

(a) UAIF i djelatnosti na koje se mjere odnose i njihovo trajanje;

▼B

(b) razloge zbog kojih ESMA smatra da je nužno poduzeti mjere, u skladu s uvjetima i zahtjevima navedenim u ovom članku, uključujući dokaze koji podupiru te razloge.

9. U odgovarajućim vremenskim razmacima, a u svakom slučaju najmanje svaka tri mjeseca, ESMA preispituje svoje mjere navedene u stavku 4. Ako neka mjera nije obnovljena nakon toga tromjesečnog razdoblja, ona automatski prestaje važiti. Stavci od 5. do 8. primjenjuju se na obnavljanje mjera.

10. Nadležna tijela referentne države članice dotičnog UAIF-a izvan EU mogu zatražiti od ESMA-e da razmotri svoju odluku. Primjenjuje se postupak naveden u drugom podstavku članka 44. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 48.

Upravne sankcije

1. Države članice propisuju pravila o mjerama i sankcijama koje se primjenjuju u slučaju kršenja odredbi nacionalnog prava donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale provedbu tih pravila. Ne dovodeći u pitanje postupke za oduzimanje odobrenja za rad ili pravo država članica na izricanje kaznenih sankcija, države članice, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, osiguravaju mogućnost poduzimanja odgovarajućih upravnih mjera ili izricanja upravnih sankcija protiv odgovornih osoba u slučaju nepoštovanja odredbi donesenih u provedbi ove Direktive. Države članice osiguravaju da su te mjere učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Države članice omogućuju nadležnim tijelima da mogu javno objaviti sve mjere ili sankcije koje će biti izrečene u slučaju kršenja odredbi donesenih u provedbi ove Direktive, osim ako bi takvo objavljivanje moglo ozbiljno ugroziti financijska tržišta, štetiti interesima ulagatelja ili uzrokovati nerazmjernu štetu uključenim stranama.

3. ESMA sastavlja godišnje izvješće o primjeni upravnih mjera i izricanju sankcija u slučaju kršenja odredbi donesenih u različitim državama članicama prilikom provedbe ove Direktive. Nadležna tijela dostavljaju ESMA-i potrebne informacije u tom smislu.

Članak 49.

Pravo žalbe

1. Nadležna tijela u pisanom obliku navode razloge za svaku odluku kojom se odbija izdavanje odobrenja za rad ili oduzima odobrenje za rad UAIF-ima za upravljanje i/ili trgovanje AIF-ima i za svaku negativnu odluku donesenu prilikom provedbe mjera donesenih u primjeni ove Direktive te ih priopćavaju podnositeljima zahtjeva.

2. Države članice osiguravaju da svaka odluka donesena u skladu sa zakonima ili drugim propisima donesenima u skladu s ovom Direktivom bude adekvatno obrazložena i da podliježe pravu na sudsku žalbu.

▼B

Pravo na sudsku žalbu također se primjenjuje u slučaju kad vezano uz zahtjev za izdavanje odobrenja za rad koje sadrži sve potrebne informacije, nije donesena nikakva odluka u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva.

ODJELJAK 2.

Suradnja između različitih nadležnih tijela

Članak 50.

Obveza suradnje

1. Nadležna tijela država članica međusobno surađuju i s ESMA-om te ESRB-om, kad god je to potrebno radi obavljanja njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom ili radi izvršavanja njihovih ovlasti na temelju ove Direktive ili na temelju nacionalnog prava.

2. Države članice olakšavaju suradnju predviđenu ovim odjeljkom.

3. Nadležna tijela koriste svoje ovlasti u svrhu suradnje, čak i u slučajevima kad postupanje koje je predmet istrage ne predstavlja kršenje niti jednog propisa koji je na snazi u njihovim vlastitim državama članicama.

4. Nadležna tijela država članica bez odgode dostavljaju jedno drugom i ESMA-i informacije koje su im potrebne za obavljanje njihovih dužnosti u skladu s ovom Direktivom.

Nadležna tijela matične države članice prosljeđuju državama članicama domaćinima dotičnog UAIF-a presliku mjerodavnih postupaka suradnje koje su zaključila u skladu člancima 35., 37. i/ili 40. Nadležna tijela matične države članice u skladu s postupcima koji se odnose na važeće regulatorne tehničke standarde koji se navode u članku 35. stavku 14., članku 37. stavku 17. ili članku 40. stavku 14., prosljeđuju informacije o UAIF-u primljene od nadzornih tijela trećih zemalja u skladu s postupcima suradnje s takvim nadzornim tijelima, ili gdje je to bitno, u skladu s člankom 45. stavkom 6. ili 7., nadležnim tijelima države članice domaćina dotičnog UAIF-a.

Ako nadležna tijela države članice domaćina smatraju da sadržaj postupka suradnje koje je zaključila matična država članica dotičnog UAIF-a u skladu s člancima 35., 37. ili 40., nije u skladu s onim što se zahtijeva na temelju važećih regulatornih tehničkih standarda, dotična nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

5. Kad nadležna tijela jedne države članice imaju jasne i opravdane razloge za sumnju da je UAIF, koji ne podliježe nadzoru tih nadležnih tijela, počinio ili čini radnje koje su u suprotnosti s ovom Direktivom, ona o tome što je detaljnije moguće obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela matične države članice i država članica domaćina dotičnog UAIF-a. Tijela koja primaju takvu obavijest poduzimaju primjerene mjere i obavješćuju ESMA-u i nadležna tijela koja šalju takvu obavijest o ishodu tih mjera i, u mjeri u kojoj je to moguće, o značajnim događajima u međuvremenu. Ovaj stavak ne dovodi u pitanje ovlasti nadležnog tijela koje šalje obavijest.

▼B

6. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ove Direktive u pogledu razmjene informacija, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi utvrdila uvjete primjene vezano uz postupke razmjene informacija između nadležnih tijela i između nadležnih tijela i ESMA-e.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 51.

Prijenos i čuvanje osobnih podataka

1. U pogledu prijenosa osobnih podataka između nadležnih tijela, nadležna tijela primjenjuju Direktivu 95/46/EZ. U pogledu osobnih podataka koje prenosi ESMA nadležnim tijelima države članice ili treće zemlje, ESMA postupa u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001.

2. Podaci se čuvaju tijekom maksimalnog razdoblja od pet godina.

Članak 52.

Otkrivanje informacija trećim zemljama

1. Nadležno tijelo države članice može poslati trećoj zemlji podatke i analizu podataka, za svaki slučaj posebno, ako su ispunjeni uvjeti propisani člankom 25. ili 26. Direktive 95/46/EZ i ako je nadležno tijelo države članice uvjereno da je slanje potrebno u smislu ove Direktive. Treća zemlja ne smije slati podatke nekoj drugoj trećoj zemlji bez izričitog pisanog odobrenja nadležnog tijela države članice.

2. Nadležno tijelo države članice otkriva informacije koje je primilo od nadležnog tijela druge države članice nadzornom tijelu treće zemlje samo ako je nadležno tijelo dotične države članice dobilo izričitu suglasnost nadležnog tijela koje je poslalo informacije i, prema potrebi, informacije se otkrivaju isključivo u svrhu u koju je to nadležno tijelo dalo svoju suglasnost.

Članak 53.

Razmjena informacija u vezi s mogućim sistemskim posljedicama djelatnosti UAIF-a

1. Nadležna tijela države članice koja su odgovorna za izdavanje odobrenja za rad i/ili nadzor UAIF-a na temelju ove Direktive, dostavljaju informacije nadležnim tijelima drugih država članica, kad je to bitno za praćenje i reagiranje na moguće posljedice djelatnosti pojedinih UAIF-ova ili UAIF-ova općenito na stabilnost financijskih institucija značajnih za sustav i za pravilno funkcioniranje tržišta na kojima su UAIF-i aktivni. Također se obavješćuje ESMA i ESRB, koji prosljeđuju ove informacije nadležnim tijelima drugih država članica.

2. Ovisno o uvjetima propisanim člankom 35. Uredbe (EZ) br. 1095/2010, nadležna tijela UAIF-ova dostavljaju ESMA-i i ESRB-u agregirane informacije koje se odnose na djelatnosti UAIF-ova koje su pod njihovom nadležnošću.

▼B

3. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere koje navode sadržaj informacija koje je potrebno razmijeniti u skladu sa stavkom 1.

4. Komisija donosi provedbene akte u kojima navodi načine i učestalost informacija koje je potrebno razmijeniti u skladu sa stavkom 1. Ti provedbeni akti se donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 2.

Članak 54.

Suradnja u nadzornim aktivnostima

1. Nadležna tijela jedne države članice mogu, u okviru svojih ovlasti na temelju ove Direktive, zatražiti suradnju nadležnih tijela druge države članice u nadzornim aktivnostima, u izravnom nadzoru ili istražnim radnjama na državnom području ove druge države članice.

Ako nadležna tijela prime zahtjev u vezi s izravnim nadzorom, ona provode jednu od sljedećih mogućnosti:

(a) sama provode nadzor ili istražne radnje;

(b) omogućuju tijelu koje traži suradnju da samo provede nadzor ili istražne radnje;

(c) omogućuju revizorima ili stručnjacima da provedu nadzor ili istražne radnje.

2. U slučaju iz točke (a) stavka 1., nadležno tijelo države članice koje je zatražilo suradnju može zatražiti da se članovi njegovog osoblja pridruže osoblju koje provodi nadzor ili istražne radnje. Nadzor ili istražne radnje, međutim, podliježu sveukupnoj kontroli države članice na čijem se državnom području provode.

U slučaju iz točke (b) stavka 1. nadležno tijelo države članice na čijem se državnom području provodi nadzor ili istražne radnje može zatražiti da se članovi njegovog osoblja pridruže osoblju koje provodi nadzor ili istražne radnje.

3. Nadležna tijela mogu odbiti razmjenu informacija ili odbiti zahtjev za suradnjom prilikom provođenja istražnih radnji ili izravnog nadzora samo u sljedećim slučajevima:

(a) istražne radnje, izravni nadzor ili razmjena informacija mogli bi štetno utjecati na suverenitet, sigurnost ili opći interes države članice o kojoj je riječ;

(b) sudski postupci su već pokrenut protiv istih osoba i na temelju istih radnji pred tijelima države članice o kojoj je riječ;

(c) pravomoćna presuda protiv istih osoba i na temelju istih radnji već je donesena u državi članici o kojoj je riječ.

Nadležna tijela moraju obavijestiti nadležna tijela koja podnose zahtjev o svim odlukama donesenim na temelju prvog podstavka, uz navođenje razloga za takve odluke.

▼B

4. Kako bi se osigurala jedinstvena primjena ovog članka, ESMA može izraditi nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi utvrdila zajedničke postupke za suradnju nadležnih tijela prilikom izravnih nadzora i istražnih radnji.

Komisiji se dodjeljuju ovlasti da donese provedbene tehničke standarde iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 55.

Rješavanje sporova

U slučaju neslaganja između nadležnih tijela država članica o procjenama, mjerama ili propustima jednog nadležnog tijela u područjima gdje se na temelju ove Direktive zahtijeva suradnja ili usklađivanje između nadležnih tijela iz više od jedne države članice, nadležna tijela mogu uputiti predmet ESMA-i, koja može postupiti u skladu s ovlastima koje su joj dodijeljene na temelju članka 19. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

POGLAVLJE X.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 56.

Izvršenje delegiranja

1. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članaka 3., 4., 9., 12., 14. do 25., 34. do 37., 40., 42., 53., 67. i 68. dodjeljuju se Komisiji na razdoblje od četiri godine od 21. srpnja 2011. Komisija sastavlja izvješće u pogledu delegiranih ovlasti najkasnije šest mjeseci prije završetka četverogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako ga Europski parlament ili Vijeće opozovu u skladu s člankom 57.

2. Čim donese delegirani akt, Komisija istodobno o njemu obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ovlasti za donošenje delegiranih akata dodijeljene su Komisiji, ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58.

Članak 57.

Opoziv delegiranja

1. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti navedeno u člancima 3., 4., 9., 12., od 14. do 25., od 34. do 37., 40., 42., 53., 67. i 68.

2. Institucija koja je započela unutarnji postupak kako bi odlučila da li će opozvati delegiranje ovlasti, nastoji o tome obavijestiti drugu instituciju i Komisiju u razumnom roku prije donošenja konačne odluke, navodeći delegiranu ovlast koja bi mogla biti predmetom opoziva i moguće razloge opoziva.

3. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka stupa na snagu bez odgode ili na neki kasniji datum koji je u njoj naveden. Odluka o opozivu ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi. Ona se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

▼B

Članak 58.

Prigovori na delegirane akte

1. Europski parlament ili Vijeće mogu podnijeti prigovor na delegirani akt u roku od tri mjeseca od datuma obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća taj se rok može produžiti za tri mjeseca.

2. Ako po isteku razdoblja iz stavka 1. ni Europski parlament ni Vijeće ne podnesu prigovor na delegirani akt, on se objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i stupa na snagu na datum koji je u njemu naveden.

Delegirani akt može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka toga razdoblja, na opravdan zahtjev Komisije, ako su i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju o svojoj namjeri da neće podnijeti prigovore.

3. Ako Europski parlament ili Vijeće podnesu prigovor na doneseni delegirani akt u roku navedenom u stavku 1., on ne smije stupiti na snagu. U skladu s člankom 296. UFEU-a, institucija koja podnosi prigovor na delegirani akt navodi razloge za podnošenje prigovora.

Članak 59.

Provedbene mjere

1. Komisiji pomaže Europski odbor za vrijednosne papire, osnovan Odlukom Komisije 2001/528/EZ ([1]). Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. U slučajevima pozivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 60.

Objava odstupanja

Kad država članica koristi odstupanje ili mogućnosti predviđene člancima 6., 9., 21., 22., 28., 43. i člankom 61. stavkom 5., ona o tome obavješćuje Komisiju kao i o svim naknadnim promjenama. Komisija javno objavljuje informacije na internetskoj stranici ili putem drugih lako dostupnih sredstava.

Članak 61.

Prijelazne odredbe

1. UAIF-i koji obavljaju djelatnosti u skladu s ovom Direktivom prije 22. srpnja 2013. poduzimaju sve potrebne mjere za usklađivanje s nacionalnim pravom koje proizlazi iz ove Direktive i podnose zahtjev za izdavanje odobrenja za rad u roku od jedne godine od toga datuma.

2. Članci 31., 32. i 33. ne primjenjuju se na trgovanje udjelima ili dionicama AIF-ova koji su predmet javne ponude koja je u tijeku, na temelju prospekta sastavljenog i objavljenog u skladu s Direktivom 2003/71/EZ prije 22. srpnja 2013., tijekom razdoblja valjanosti toga prospekta.

([1]) SL L 191, 13.7.2001., str. 45.

▼B

3. UAIF-i koji prije 22. srpnja 2013. upravljaju AIF-ima zatvorenog tipa i koji nakon 22. srpnja 2013. ne provode dodatna ulaganja, mogu ipak nastaviti upravljati takvim AIF-ima bez odobrenja za rad na temelju ove Direktive.

4. UAIF-i koji upravljaju AIF-ima zatvorenog tipa čije je razdoblje upisa za ulagatelje isteklo prije stupanja na snagu ove Direktive, a koji su osnovani za vremensko razdoblje koje istječe najkasnije tri godine nakon 22. srpnja 2013., mogu ipak nastaviti upravljati takvim AIF-ima bez obveze usklađivanja s ovom Direktivom, uz iznimku članka 22. i, gdje je to bitno, članaka od 26. do 30., ili podnijeti zahtjev za izdavanje odobrenja za rad na temelju ove Direktive.

5. Nadležna tijela matične države članice AIF-a ili slučaju kad AIF ne podliježe nadzoru, nadležna tijela matične države članice UAIF-a, mogu dopustiti institucijama iz članka 21. stavka 3. točke (a) koje su osnovane u drugoj državi članici da budu imenovane kao depozitari do 22. srpnja 2017. Ova odredba ne dovodi u pitanje cjelovitu primjenu članka 21., uz iznimku točke (a) stavka 5. navedenoga članka o mjestu gdje depozitar treba biti osnovan.

Članak 62.

Izmjene Direktive 2003/41/EZ

Direktiva 2003/41/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U članku 2. stavku 2. točka (b) zamjenjuje se sljedećom:

„(b) institucije koje su obuhvaćene direktivama 73/239/EEZ (*), 85/611/EEZ (**), 93/22/EEZ (***), 2000/12/EZ (****), 2002/83/EZ (*****) i 2011/61/EU (******);

(*) Prva direktiva vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja (SL L 228, 16.8.1973., str. 3.).

(**) Direktiva Vijeća 85/611/EEZ od 20. prosinca 1985. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 375, 31.12.1985., str. 3.).

(***) Direktiva Vijeća 93/22/EEZ od 10. svibnja 1993. o investicijskim uslugama u području vrijednosnih papira (SL L 141, 11.6.1993., str. 27.).

(****) Direktiva 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. ožujka 2000. o pokretanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija (SL L 126, 26.5.2000., str. 1.).

(*****) Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnim osiguranjima (SL L 345, 19.12.2002., str. 1.).

(******) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.)”

▼B

2. Članak 19. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice ne ograničavaju institucije da za upravljanje portfeljem imenuju upravitelje portfelja osnovane u drugoj državi članici, a koji su dobili valjano odobrenje za rad u skladu s direktivama 85/611/EEZ, 93/22/EEZ, 2000/12/EZ, 2002/83/EZ i 2011/61/EU, kao i one navedene u članku 2. stavku 1. ove Direktive.”

Članak 63.

Izmjene Direktive 2009/65/EZ

Direktiva 2009/65/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 50.a

S ciljem osiguranja međusektorske dosljednosti i uklanjanja neusklađenosti između interesa društava koji pretvaraju zajmove u utržive vrijednosne papire i druge financijske instrumente (inicijatora) i UCITS-a koji ulaže u te vrijednosne papire ili druge financijske instrumente, Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 112.a te ovisno o uvjetima iz članaka 112.b i 112.c donosi mjere kojima se propisuju zahtjevi u sljedećim područjima:

(a) zahtjevi koje mora ispuniti inicijator kako bi UCITS-u bilo dozvoljeno da ulaže u vrijednosne papire ili druge financijske instrumente ove vrste izdane nakon 1. siječnja 2011., uključujući zahtjeve koji osiguravaju da inicijator zadržava neto udjel koji nije manji od 5 %;

(b) kvalitativni zahtjevi koje mora ispuniti UCITS koji ulaže u navedene vrijednosne papire ili druge financijske instrumente.”

2. Članak 112. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članaka 12., 14., 23., 33., 43., 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111. dodjeljuju se Komisiji za razdoblje od četiri godine od 4. siječnja 2011. Ovlasti za donošenje delegiranih akata iz članka 50.a dodjeljuju se Komisiji za razdoblje od četiri godine od 21. srpnja 2011. Komisija sastavlja izvješće u pogledu delegiranih ovlasti najkasnije šest mjeseci prije završetka četverogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako ga Europski parlament ili Vijeće opozovu u skladu s člankom 112.a”

3. Članak 112.a stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti navedeno u člancima 12., 14., 23., 33., 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. i 111.”

▼B

Članak 64.

Izmjene Uredbe (EZ) br. 1060/2009

U Uredbi (EZ) br. 1060/2009, prvi stavak točke 1. članka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kreditne institucije kako su utvrđene u Direktivi 2006/48/EZ, investicijska društva kako su utvrđena u Direktivi 2004/39/EZ, društva za osiguranje kako su utvrđena u Prvoj direktivi Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na osnivanje i obavljanje poslova izravnog osiguranja osim životnog osiguranja (*), društva za osiguranje kako su utvrđena u Direktivi 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnim osiguranjima (**), društva za reosiguranje kako su utvrđena u Direktivi 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2005. o reosiguranju (***), UCITS-i kako su utvrđeni Direktivom 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (****), institucije za strukovno mirovinsko osiguranje kako su utvrđene u Direktivi 2003/41/EZ i alternativni investicijski fondovi kako su utvrđeni u Direktivi 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (*****), mogu koristiti kreditne rejtinge u regulatorne svrhe samo ako su ih izdale agencije za kreditne rejtinge osnovane u Uniji i registrirane u skladu s ovom Uredbom.

_____

(*) SL L 228, 16.8.1973., str. 3.
(**) SL L 345, 19.12.2002., str. 1.
(***) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.
(****) SL L 302, 17.11.2009., str. 32.
(*****) SL L 174, 1.7.2011., str. 1.”

Članak 65.

Izmjene Uredbe (EU) br. 1095/2010

U članku 1. stavku 2. Uredbe (EU) br. 1095/2010 riječi „bilo koje buduće zakonodavstvo u području upravitelja alternativnih investicijskih fondova (UAIF)” zamjenjuju se riječima „Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova (*).

_____

(*) SL L 174, 1.7.2011., str. 1.”

Članak 66.

Prenošenje

1. Do 22. srpnja 2013. države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba i korelacijsku tablicu između tih odredbi i ove Direktive.

▼B

2. Države članice primjenjuju zakone i druge propise iz stavka 1. od 22. srpnja 2013.

3. Bez obzira na stavak 2., države članice primjenjuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 35. i člancima od 37. do 41., u skladu s delegiranim aktom koji donese Komisija na temelju članka 67. stavka 6. i od datuma koji je naveden u njemu.

4. Države članice osiguravaju da se zakoni i drugi propisi koje one donesu radi usklađivanja s člancima 36. i 42. prestanu primjenjivati u skladu s delegirani aktom koji donese Komisija na temelju članka 68. stavka 6. i od datuma koji je naveden u njemu.

5. Kad države članice donose mjere navedene u stavku 1., te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa.

6. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 67.

Delegirani akt o primjeni članka 35. i članaka od 37. do 41.

1. Do 22. srpnja 2015., ESMA izdaje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji:

(a) mišljenje o funkcioniranju putovnice za UAIF-e u EU koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima u EU u skladu s člancima 32. i 33. te o funkcioniranju trgovanja UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i o upravljanju i/ili trgovanju UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama u skladu s važećim nacionalnim propisima kako je to navedeno u člancima 36. i 42.; i

(b) savjete o primjeni putovnice na trgovanje UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i upravljanju i/ili trgovanju UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama u skladu s pravilima navedenima u članku 35. i člancima od 37. do 41.

2. ESMA temelji svoje mišljenje i savjete o primjeni putovnice na trgovanje UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i o upravljanju i/ili trgovanju UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama, između ostalog na:

(a) u pogledu funkcioniranja putovnice za UAIF-e u EU koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima u EU:

   i. koristi dobivenoj od putovnice;

   ii. poteškoćama koje su se dogodile vezano uz:

      — učinkovitost suradnje između nadležnih tijela,

      — učinkovitost funkcioniranja sustava obavješćivanja,

      — zaštitu ulagatelja,

      — posredovanje ESMA-e, uključujući broj slučajeva i učinkovitost posredovanja;

▼B

iii. učinkovitosti prikupljanja i zajedničkog korištenja informacija u vezi s praćenjem sistemskog rizika od strane nadležnih državnih tijela, ESMA-e i ESRB-a;

(b) u pogledu funkcioniranja trgovanja UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i upravljanja i/ili trgovanja UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama u skladu s važećim nacionalnim propisima:

i. usklađenosti UAIF-a u EU sa svim zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi, uz iznimku članka 21.;

ii. usklađenosti UAIF-a izvan EU s člancima 22., 23. i 24. za svaki AIF kojim UAIF trguje i, gdje je to bitno, s člancima od 26. do 30.;

iii. postojanju i učinkovitosti postupaka suradnje radi nadzora sistemskog rizika koji su skladu s međunarodnim standardima, između nadležnih tijela države članice u kojoj se AIF-ima trguje, ako je to primjenjivo, nadležnih tijela matične države članice AIF-a u EU i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan UAIF izvan EU i, ako je to primjenjivo, nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU;

iv. svim pitanjima koja se odnose na zaštitu ulagatelja koja su se mogla pojaviti;

v. svim značajkama regulatornog i nadzornog okvira treće zemlje koje bi mogle onemogućiti učinkovito obavljanje nadzornih funkcija nadležnih tijela na temelju ove Direktive;

(c) u pogledu funkcioniranja oba sustava, mogućim poremećajima na tržištu i narušavanju tržišnog natjecanja (jednakih konkurentskih uvjeta), ili bilo kojoj općoj ili posebnoj poteškoći s kojom se suočavaju UAIF-i u EU prilikom vlastitog osnivanja ili trgovanja AIF-ima kojima upravljaju u nekoj trećoj zemlji.

3. U tom smislu, od datuma stupanja na snagu nacionalnih zakona i drugih propisa potrebnih za usklađivanje s ovom Direktivom i dok ESMA ne izda mišljenje iz točke (a) stavka 1., nadležna tijela država članica tromjesečno dostavljaju informacije ESMA-i o UAIF-ima koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima koji su pod njihovim nadzorom, bilo na temelju primjene propisa o putovnici predviđenih ovom Direktivom ili na temelju njihovih nacionalnih propisa te informacije potrebne za procjenu elemenata iz stavka 2.

4. Ako ESMA smatra da nema značajnih prepreka u pogledu zaštite ulagatelja, poremećaja na tržištu, tržišnog natjecanja i praćenja sistemskog rizika, koje bi spriječile primjenu putovnice na trgovanje UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i upravljanje i/ili trgovanje UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama u skladu s pravilima navedenim u članku 35. i člancima od 37. do 41., ona izdaje pozitivno mišljenje u tom pogledu.

5. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u kojima navodi sadržaj informacija koje je potrebno dostaviti u skladu sa stavkom 2.

▼B

6. Komisija u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi delegirani akt u roku od tri mjeseca nakon primitka savjeta i pozitivnog mišljenja ESMA-e, vodeći računa o kriterijima navedenima u stavku 2. i ciljevima ove Direktive, kao što su oni koji se odnose unutarnje tržište, zaštitu ulagatelja i učinkovito praćenje sistemskog rizika, u kojem navodi datum kada pravila navedena u članku 35. i člancima od 37. do 41. postaju važeća u svim državama članicama.

Ako postoji prigovor na delegirani akt iz prvog podstavka u skladu s člankom 58., Komisija ponovno donosi delegirani akt u skladu s kojim će pravila navedena u članku 35. i člancima od 37. do 41. postati važeća u svim državama članicama u skladu s člankom 56. i ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. u nekoj kasnijoj fazi za koju smatra da je odgovarajuća, vodeći računa o kriterijima navedenima u stavku 2. i ciljevima ove Direktive, kao što su oni koji se odnose na unutarnje tržište, zaštitu ulagatelja i učinkovito praćenje sistemskog rizika.

7. Ako ESMA ne izda svoje mišljenje unutar vremenskog roka iz stavka 1., Komisija zahtijeva da se mišljenje dostavi unutar novog roka.

Članak 68.

Delegirani akt o prestanku primjene članaka 36. i 42.

1. Tri godine nakon stupanja na snagu delegiranog akta iz članka 67. stavka 6. na temelju kojega su pravila navedena u članku 35. i člancima od 37. do 41. postala važeća u svim državama članicama, ESMA Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji izdaje:

(a) mišljenje o funkcioniranju putovnice za UAIF-e u EU koji trguju AIF-ima izvan EU u Uniji u skladu s člankom 35. i za UAIF-e izvan EU koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima u Uniji u skladu s člancima od 37. do 41. te o funkcioniranju trgovanja UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i o upravljaju i/ili trgovanju UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama u skladu s važećim nacionalnim propisima kako je to navedeno u člancima 36. i 42., i

(b) savjete o prestanku važenja nacionalnih propisa navedenih u člancima 36. i 42. koji postoje usporedno s putovnicom u skladu s pravilima navedenima u članku 35. i člancima od 37. do 41.

2. ESMA temelji svoje mišljenje i savjete o prestanku važenja nacionalnih propisa navedenih u člancima 36. i 42., između ostalog na:

(a) u pogledu funkcioniranja putovnice za UAIF-e u EU koji trguju AIF-ima izvan EU u Uniji i za UAIF-e izvan EU koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima u Uniji:

i. koristi dobivenoj od putovnice;

ii. poteškoćama koje su se dogodile vezano uz:

— učinkovitost suradnje između nadležnih tijela,

— učinkovitost funkcioniranja sustava obavješćivanja,

▼B

— naznaku referentne države članice,

— učinkovito obavljanje nadzornih funkcija nadležnih tijela koje je onemogućeno zakonima i drugim propisima treće zemlje koji uređuju UAIF-e ili ograničenjima u nadzornim i istražnim ovlastima nadzornih tijela treće zemlje,

— zaštitu ulagatelja,

— pristup ulagatelja u Uniji,

— utjecaj na zemlje u razvoju,

— posredovanje ESMA-e, uključujući broj slučajeva i učinkovitost posredovanja;

iii. pregovaranju, zaključivanju, postojanju i učinkovitosti traženih postupaka suradnje;

iv. učinkovitosti prikupljanja i zajedničkog korištenja informacija u vezi s praćenjem sistemskog rizika od strane nadležnih državnih tijela, ESMA-e i ESRB-a;

v. rezultatima usporedne analize iz članka 38.;

(b) u pogledu funkcioniranja trgovanja UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama i upravljanja i/ili trgovanja UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama u skladu s važećim nacionalnim propisima:

i. usklađenosti UAIF-a u EU sa svim zahtjevima utvrđenima u ovoj Direktivi, uz iznimku članka 21.;

ii. usklađenosti UAIF-a izvan EU s člancima 22., 23. i 24. za svaki AIF kojim UAIF trguje i, gdje je to bitno, s člancima od 26. do 30.;

iii. postojanju i učinkovitosti postupaka suradnje radi nadzora sistemskog rizika koji su skladu s međunarodnim standardima, između nadležnih tijela države članice u kojoj se AIF-ima trguje, ako je to primjenjivo, nadležnih tijela matične države članice dotičnog AIF-a u EU i nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan UAIF izvan EU i, ako je to primjenjivo, nadzornih tijela treće zemlje u kojoj je osnovan AIF izvan EU;

iv. svim pitanjima koja se odnose na zaštitu ulagatelja koja su se mogla pojaviti;

v. svim značajkama regulatornog i nadzornog okvira treće zemlje koje bi mogle onemogućiti učinkovito obavljanje nadzornih funkcija nadležnih tijela na temelju ove Direktive;

(c) u pogledu funkcioniranja oba sustava, mogućim poremećajima na tržištu i narušavanju tržišnog natjecanja (jednakih konkurentskih uvjeta), i bilo kojem mogućem negativnom utjecaju na pristup ulagatelja ili ulaganje u zemlje u razvoju ili u korist zemalja u razvoju;

▼B

(d) kvantitativnoj procjeni u kojoj se utvrđuje broj nadležnosti trećih zemalja u kojima je osnovan UAIF koji trguje AIF-om u državi članici, bilo na temelju primjene propisa o putovnici iz članka 40. ili na temelju nacionalnih propisa iz članka 42.

3. U tom smislu, od datuma stupanja na snagu delegiranog akta iz članka 67. stavka 6. i dok ESMA ne izda mišljenje iz točke (a) stavka 1. ovog članka, nadležna tijela tromjesečno dostavljaju informacije ESMA-i o UAIF-ima koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima koji su pod njihovim nadzorom, bilo na temelju primjene propisa o putovnici predviđenih ovom Direktivom ili na temelju njihovih nacionalnih propisa.

4. Ako ESMA smatra da nema značajnih prepreka u pogledu zaštite ulagatelja, poremećaja na tržištu, tržišnog natjecanja i praćenja sistemskog rizika, koje bi spriječile prestanak važenja nacionalnih propisa na temelju članaka 36. i 42. i čineći propise o putovnici za trgovanje UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u Uniji i upravljanje i/ili trgovanje UAIF-a izvan EU AIF-ima u Uniji, u skladu s pravilima navedenim u članku 35. i člancima od 37. do 41., jedinim mogućim propisima za takve djelatnosti dotičnih UAIF-a u Uniji, ona izdaje pozitivno mišljenje u tom pogledu.

5. Komisija putem delegiranih akata u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi mjere u kojima navodi sadržaj informacija koje je potrebno dostaviti u skladu sa stavkom 2.

6. Komisija u skladu s člankom 56. te ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. donosi delegirani akt u roku od tri mjeseca nakon primitka savjeta i pozitivnog mišljenja ESMA-e, vodeći računa o kriterijima navedenima u stavku 2. i ciljevima ove Direktive, kao što su oni koji se odnose unutarnje tržište, zaštitu ulagatelja i učinkovito praćenje sistemskog rizika, u kojem navodi datum kada nacionalni propisi navedeni u člancima 36. i 42. prestaju važiti, a propisi o putovnici predviđeni u članku 35. i člancima od 37. do 41. postaju jedini i obvezujući propisi koji se primjenjuju u svim državama članicama.

Ako postoji prigovor na delegirani akt iz prvog podstavka u skladu s člankom 58., Komisija ponovno donosi delegirani akt u skladu s kojima nacionalni propisi navedeni u člancima 36. i 42. trebaju prestati važiti, a propisi o putovnici predviđeni u članku 35. i člancima od 37. do 41. postaju jedini i obvezujući propisi koji se primjenjuju u svim državama članicama u skladu s člankom 56. i ovisno o uvjetima iz članaka 57. i 58. u nekoj kasnijoj fazi za koju smatra da je odgovarajuća, vodeći računa o kriterijima navedenima u stavku 2. i ciljevima ove Direktive, kao što su oni koji se odnose na unutarnje tržište, zaštitu ulagatelja i učinkovito praćenje sistemskog rizika.

7. Ako ESMA ne izda svoje mišljenje unutar vremenskog roka iz stavka 1., Komisija zahtijeva da se mišljenje dostavi unutar novog roka.

▼B

Članak 69.

Preispitivanje

1. Do 22. srpnja 2017. Komisija, na temelju javnog savjetovanja i uzimajući u obzir rasprave s nadležnim tijelima, počinje preispitivanje primjene i područja primjene ove Direktive. Ovim preispitivanjem analizira se iskustvo stečeno u primjeni ove Direktive, njezin utjecaj na ulagatelje, AIF-e ili UAIF-e u Uniji i u trećim zemljama te stupanj ostvarenja ciljeva ove Direktive. Komisija, po potrebi, predlaže odgovarajuće izmjene. Preispitivanje uključuje opći pregled funkcioniranja pravila ove Direktive i iskustva stečenih u njihovoj primjeni, uključujući:

(a) trgovanje UAIF-a u EU AIF-ima izvan EU u državama članicama koje se odvija putem nacionalnih propisa;

(b) trgovanje UAIF-a izvan EU AIF-ima u državama članicama koje se odvija putem nacionalnih propisa;

(c) upravljanje i trgovanje UAIF-a koji su dobili odobrenje za rad u skladu s ovom Direktivom AIF-ima u Uniji koje se odvija putem propisa o putovnici predviđenih ovom Direktivom;

(d) trgovanje AIF-ima u Uniji od strane ili u ime osoba ili subjekata koji nisu UAIF-i;

(e) ulaganja u AIF-e od strane ili u ime europskih profesionalnih ulagatelja;

(f) utjecaj pravila o depozitarima iz članka 21. na tržište depozitara u Uniji;

(g) utjecaj zahtjeva u vezi transparentnosti i izvješćivanja iz članaka od 22. do 24., 28. i 29. na procjenu sistemskog rizika;

(h) mogući negativni utjecaji na male ulagatelje;

(i) utjecaj ove Direktive na poslovanje i održivost fondova rizičnog kapitala (private equity i venture capital);

(j) utjecaj ove Direktive na pristup ulagatelja u Uniji;

(k) utjecaj ove Direktive na ulaganja u zemlje u razvoju ili u njihovu korist;

(l) utjecaj ove Direktive na zaštitu neuvrštenih društava ili izdavatelja iz članaka od 26. do 30. ove Direktive i na jednake konkurentske uvjete između AIF-a i drugih ulagatelja nakon stjecanja većinskog udjela ili kontrole nad takvim neuvrštenim društvima ili izdavateljima.

Prilikom preispitivanja trgovanja i/ili upravljanja AIF-ima iz točaka (a), (b) i (c) prvog podstavka, Komisija analizira primjerenost povjeravanja ESMA-i daljnjih nadzornih odgovornosti u ovom području.

2. U smislu preispitivanja iz stavka 1. države članice dostavljaju Komisiji jednom godišnje informacije o UAIF-ima koji upravljaju i/ili trguju AIF-ima koji su pod njihovim nadzorom, bilo na temelju propisa o putovnici predviđenih ovom Direktivom ili na temelju njihovih nacionalnih propisa, uz naznaku datuma kad su propisi o putovnici preneseni u nacionalno pravo i, ako je to bitno, primijenjeni u njihovoj nadležnosti.

▼B

ESMA dostavlja Komisiji informacije o svim UAIF-ima izvan EU koji su dobili odobrenje za rad ili su zatražili odobrenje za rad u skladu s člankom 37.

Informacije iz prvog i drugog podstavka uključuju:

(a) informacije o tome gdje su dotični UAIF-i osnovani;

(b) po potrebi, naznaku AIF-ova u EU kojima upravljaju ili trguju takvi UAIF-i;

(c) po potrebi, naznaku AIF-ova izvan EU kojima upravljaju UAIF-i u EU, ali se njima ne trguje u Uniji;

(d) po potrebi, naznaku AIF-ova izvan EU kojima se trguje u Uniji;

(e) informacije o važećim propisima, bilo nacionalnim ili onima Unije, na temelju kojih dotični UAIF-i obavljaju svoje djelatnosti; i

(f) sve ostale informacije bitne za razumijevanje kako UAIF-i u praksi upravljaju i trguju AIF-ima u Uniji.

3. Preispitivanje iz stavka 1. vodi dužnu pažnju o razvojima događaja na međunarodnoj razini i raspravama s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama

4. Nakon završetka preispitivanja, Komisija bez odgode dostavlja izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Prema potrebi, Komisija izrađuje prijedloge, uključujući izmjene ove Direktive, vodeći računa o ciljevima ove Direktive i njenim učincima na zaštitu ulagatelja, poremećaje na tržištu i tržišno natjecanje, praćenje sistemskog rizika te mogućim utjecajima na ulagatelje, AIF-e ili UAIF-e u Uniji i u trećim zemljama.

Članak 70.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 71.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

▼B

PRILOG I.

1. Minimalni poslovi upravljanja ulaganjima koje obavlja UAIF prilikom upravljanja AIF-om su:

   (a) upravljanje portfeljem;

   (b) upravljanje rizicima.

2. Drugi poslovi koje UAIF može dodatno obavljati tijekom upravljanja zajedničkim portfeljem AIF-a:

   (a) Administrativni poslovi:

      i. računovodstvene usluge sukladno zakonskim odredbama i posebnim odredbama propisanim u okviru upravljanja fondom;

      ii. upiti klijenata;

      iii. vrednovanje i utvrđivanje cijena, uključujući povrate poreza;

      iv. praćenje usklađenosti s propisima;

      v. vođenje registra imatelja udjela/dioničara;

      vi. raspodjela dobiti;

      vii. izdavanje i isplate udjela/dionica;

      viii. podmirivanje ugovornih obveza, uključujući izdavanje potvrda;

      ix. vođenje evidencije;

   (b) Trgovanje;

   (c) Djelatnosti povezane s imovinom AIF-a, odnosno usluge koje su potrebne za ispunjavanje fiducijarnih obveza UAIF-a, upravljanje objektima, djelatnosti upravljanja nekretninama, savjetovanje društvima o strukturi kapitala, poslovnim strategijama i srodnim pitanjima, savjetovanje i usluge vezane uz spajanje i kupnju društava i druge usluge povezane s upravljanjem AIF-om, društvima i ostalom imovinom u koju je uložio.

▼B

PRILOG II.

POLITIKA NAGRAĐIVANJA

1. Prilikom utvrđivanja i primjene cjelokupnih politika nagrađivanja, uključujući plaće i diskrecijske mirovinske povlastice, za one kategorije osoblja koje uključuju više rukovodstvo, preuzimatelje rizika, funkcije kontrole i svakog zaposlenika koji prima ukupan iznos nagrađivanja koji ga svrstava u isti platni razred kao i više rukovodstvo i preuzimatelje rizika, čije poslovne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profile rizičnosti UAIF-a ili AIF-ova kojima upravlja, UAIF postupa u skladu sa sljedećim načelima, na način i u mjeri koji su primjereni obzirom na njihovu veličinu, unutarnju organizaciju i vrstu, djelokrug i složenost njihovih djelatnosti:

   (a) politika nagrađivanja dosljedno odražava i promiče odgovarajuće i učinkovito upravljanje rizicima i ne potiče preuzimanje rizika koje nije u skladu s profilima rizičnosti, pravilima ili osnivačkim aktima AIF-ova kojima upravlja;

   (b) politika nagrađivanja u skladu je s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i interesima UAIF-a i AIF-ova kojima upravlja ili ulagatelja takvih AIF-ova, i uključuje mjere za sprečavanje sukoba interesa;

   (c) upravljačko tijelo UAIF-a u okviru svoje nadzorne funkcije donosi i periodično preispituje opća načela politike nagrađivanja i odgovorno je za njeno provođenje;

   (d) provođenje politike nagrađivanja podliježe, najmanje jednom godišnje, središnjem i nezavisnom unutarnjem pregledu u pogledu usklađenosti s politikama i postupcima nagrađivanja koje je donijelo upravljačko tijelo u okviru svoje nadzorne funkcije;

   (e) osoblje zaposleno na funkcijama kontrole nagrađuje se u skladu s ostvarenjem ciljeva koji su povezani s njihovim funkcijama, neovisno o rezultatima poslovnih područja koja kontroliraju;

   (f) nagrađivanje visoko pozicioniranih zaposlenika na funkcijama upravljanja rizicima i praćenja usklađenosti neposredno nadzire odbor za nagrađivanje;

   (g) ako je nagrađivanje povezano s rezultatima, ukupan iznos nagrađivanja temelji se na kombinaciji ocjene rezultata pojedinca i dotične poslovne jedinice ili dotičnog AIF-a te ukupnih rezultata UAIF-a, a prilikom ocjene rezultata pojedinca uzimaju se u obzir financijski i nefinancijski kriteriji;

   (h) ocjena rezultata utvrđena je unutar višegodišnjeg okvira koji je primjeren poslovnom ciklusu AIF-ova kojima upravlja UAIF, kako bi se osiguralo da se postupak ocjenjivanja temelji na dugoročnijim rezultatima i da je stvarno plaćanje komponenti nagrađivanja koje se temelje na rezultatu raspoređeno tijekom razdoblja koje uzima u obzir politiku isplate AIF-ova kojima upravlja i njihovim rizicima ulaganja;

   (i) zajamčeno varijabilno nagrađivanje je iznimno i pojavljuje se samo prilikom zapošljavanja novog osoblja te je ograničeno na prvu godinu zaposlenja;

   (j) fiksne i varijabilne komponente ukupnog nagrađivanja primjereno su uravnotežene, a fiksna komponenta predstavlja dovoljno visok udio cjelokupnog nagrađivanja da omogući primjenu potpuno fleksibilne politike u pogledu varijabilnih komponenti nagrađivanja, uključujući mogućnost da se ne isplaćuje varijabilna komponenta nagrađivanja;

▼B

(k) plaćanja, koja se odnose na prijevremeni raskid ugovora, odražavaju rezultate ostvarene tijekom vremena i koncipirana su na način da se ne nagrađuje neuspjeh;

(l) mjerenje rezultata, koje se koristi za izračun varijabilnih komponenti nagrađivanja ili skupove varijabilnih komponenti nagrađivanja, uključuje cjelovit mehanizam prilagodbi kako bi se povezale sve vrste relevantnih sadašnjih i budućih rizika;

(m) ovisno o pravnoj strukturi AIF-a i njegovim pravilima ili osnivačkim aktima, znatan udio, a u svakom slučaju najmanje 50 % varijabilnog nagrađivanja, sastoji se od udjela ili dionica dotičnog AIF-a ili jednakih vlasničkih udjela ili instrumenata povezanih s dionicama ili jednakih nenovčanih instrumenata, osim ako na upravljanje AIF-ima otpada manje od 50 % ukupnog portfelja kojim upravlja UAIF, u kojem slučaju se minimalna vrijednost od 50 % ne primjenjuje.

Instrumenti koji se navode u ovoj točki podliježu odgovarajućoj politici zadržavanja koja je namijenjena tome da uskladi poticaje s interesima UAIF-a i AIF-ova kojima upravlja i ulagatelja takvih AIF-ova. Države članice ili njihova nadležna tijela mogu ograničiti vrste i oblike tih instrumenata ili, prema potrebi, zabraniti određene instrumente. Ova se točka primjenjuje na udio varijabilne komponente nagrađivanja odgođen u skladu s točkom (n) i udio varijabilne komponente nagrađivanja koji nije odgođen;

(n) znatan udio, a u svakom slučaju najmanje 40 % varijabilne komponente nagrađivanja, odgađa se tijekom razdoblja koje je odgovarajuće obzirom na poslovni ciklus i politiku isplate dotičnog AIF-a, a točno je usklađen s vrstom rizika dotičnog AIF-a.

Razdoblje iz ove točke iznosi najmanje tri do pet godina, osim ako je poslovni ciklus dotičnog AIF-a kraći; nagrađivanje koje treba isplatiti na temelju mehanizama s odgodom ne dodjeljuje se brže od onoga temeljenog na načelu razmjernosti; u slučaju varijabilne komponente nagrađivanja posebno visokog iznosa, najmanje 60 % iznosa se odgađa;

(o) varijabilno nagrađivanje, uključujući odgođeni udio, isplaćuje se ili dodjeljuje samo ako je održivo obzirom na financijsku situaciju UAIF-a u cijelosti i opravdano u odnosu na rezultate poslovne jedinice, AIF-a i dotičnog pojedinca.

Ukupno varijabilno nagrađivanje općenito se u znatnoj mjeri umanjuje kad su financijski rezultati UAIF-a ili dotičnog AIF-a manji od očekivanih ili negativni, uzimajući u obzir trenutne naknade i smanjenja isplata prethodno zarađenih iznosa, uključujući i odredbe o malusu ili o povratu sredstava;

(p) mirovinska politika je u skladu s poslovnom strategijom, ciljevima, vrijednostima i dugoročnim interesima UAIF-a i AIF-ova kojima upravlja.

Ako zaposlenik napusti UAIF prije umirovljenja, UAIF zadržava diskrecijske mirovinske povlastice tijekom razdoblja od pet godina u obliku instrumenata iz točke (m). U slučaju zaposlenika koji je stekao uvjete za mirovinu, diskrecijske mirovinske povlastice se isplaćuju u obliku instrumenata iz točke (m), što podliježe petogodišnjem razdoblju zadržavanja;

(q) od osoblja se zahtijeva da se obvežu da neće koristiti strategije osobne zaštite od rizika ili osiguranje povezano s nagrađivanjem i odgovornošću koji su usmjereni prema slabljenju učinaka usklađenosti s rizikom koji su ugrađeni u njihovim mehanizmima nagrađivanja;

(r) varijabilno nagrađivanje se ne isplaćuje putem instrumenata ili po metodama koje olakšavaju izbjegavanje zahtjeva iz ove Direktive.

▼B

2. Načela utvrđena u stavku 1. primjenjuju se na nagrađivanje bilo koje vrste koje isplati UAIF, na sve iznose koje izravno plaća sam AIF, uključujući naknadu koja ovisi o prinosu i na sve prijenose udjela ili dionica AIF-a, koja idu u korist tih kategorija osoblja, koje uključuju više rukovodstvo, preuzimatelje rizika, funkcije kontrole i svakog zaposlenika koji prima ukupan iznos nagrađivanja koji ga svrstava u isti platni razred kao i više rukovodstvo i preuzimatelje rizika, čije poslovne djelatnosti imaju značajan utjecaj na profile rizičnosti UAIF-a ili AIF-ova kojima upravlja.

3. UAIF-i koji su značajni zbog svoje veličine ili veličine AIF-ova kojima upravljaju, svoje unutarnje organizacije i vrste, djelokruga i složenosti djelatnosti, osnivaju odbor za nagrađivanje. Odbor za nagrađivanje osniva se na način koji mu omogućuje da iskaže kompetentno i nezavisno mišljenje o politikama i praksi nagrađivanja te poticajima uspostavljenima za upravljanje rizicima.

   Odbor za nagrađivanje odgovoran je za pripremu odluka u vezi nagrađivanja, uključujući one koje imaju utjecaj na rizike i upravljanje rizicima dotičnih UAIF-ova ili AIF-ova, a koje bi trebalo donijeti upravljačko tijelo u okviru svoje nadzorne funkcije. Odborom za nagrađivanje predsjedava član upravljačkog tijela koji ne obnaša nikakvu izvršnu funkciju u dotičnom UAIF-u. Članovi odbora za nagrađivanje su članovi upravljačkog tijela koji ne obnašaju nikakve izvršne funkcije u dotičnom UAIF-u.

▼B

PRILOG III.

DOKUMENTACIJA I INFORMACIJE KOJE JE POTREBNO DOSTAVITI U SLUČAJU KAD SE NAMJERAVA TRGOVATI U MATIČNOJ DRŽAVI ČLANICI UAIF-a

(a) Obavijest koja uključuje poslovni plan koji sadrži naznaku AIF-ova kojima UAIF namjerava trgovati i informacije o tome gdje su AIF-i osnovani;

(b) pravila ili osnivački akti AIF-a;

(c) naznaku depozitara AIF-a;

(d) opis AIF-a ili sve informacije o AIF-u koje su dostupne ulagateljima;

(e) informacije o tome gdje je osnovan glavni AIF, ako je AIF napajajući AIF;

(f) sve dodatne informacije navedene u članku 23. stavku 1., za svaki AIF kojim UAIF namjerava trgovati;

(g) gdje je to bitno, informacije o postupcima uspostavljenima da se spriječi trgovanje udjelima ili dionicama AIF-a s malim ulagateljima, uključujući slučajeve kad se UAIF prilikom pružanja investicijskih usluga u vezi s AIF-om oslanja na djelatnost nezavisnih subjekata.

▼B

PRILOG IV.

DOKUMENTACIJA I INFORMACIJE KOJE JE POTREBNO DOSTAVITI U SLUČAJU KAD SE NAMJERAVA TRGOVATI U DRŽAVAMA ČLANICAMA KOJE NISU MATIČNA DRŽAVA ČLANICA UAIF-a

(a) Obavijest koja uključuje poslovni plan koji sadrži naznaku AIF-ova kojima UAIF namjerava trgovati i informacije o tome gdje su AIF-i osnovani;

(b) pravila ili osnivački akti AIF-a;

(c) naznaku depozitara AIF-a;

(d) opis AIF-a ili sve informacije o AIF-u koje su dostupne ulagateljima;

(e) informacije o tome gdje je osnovan glavni AIF, ako je AIF napajajući AIF;

(f) sve dodatne informacije navedene u članku 23. stavku 1., za svaki AIF kojim UAIF namjerava trgovati;

(g) naznaku države članice u kojoj namjerava trgovati udjelima ili dionicama AIF-a s profesionalnim ulagateljima;

(h) informacije o postupcima uspostavljenima za trgovanje AIF-ima i, gdje je to bitno, informacije o postupcima uspostavljenima da se spriječi trgovanje udjelima ili dionicama AIF-a s malim ulagateljima, uključujući slučajeve kad se UAIF prilikom pružanja investicijskih usluga u vezi s AIF-om oslanja na djelatnost nezavisnih subjekata.